

P.Z.E. br. 283

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-02/26-01/24

URBROJ: 65-26-2

Zagreb, 1. travnja 2026.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članka 178. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 1. travnja 2026. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra pravosuđa, uprave i digitalne transformacije Damira Habijana i državne tajnike Ivana Crnčeca, Vedranu Šimundžu Nikolić, Sanjina Rukavinu i Fadilu Bahović.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/26-01/06
URBROJ: 50301-04/12-26-11

Zagreb, 1. travnja 2026.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/20. i 86/23. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra pravosuđa, uprave i digitalne transformacije Damira Habijana i državne tajnike Ivana Crnčeca, Vedranu Šimundžu Nikolić, Sanjina Rukavinu i Fadilu Bahović.

PREDSTEDNIK
mr. sc. Andrej Plenković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA
O OBVEZNIM ODNOSIMA**

Zagreb, travanj 2026.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OBVEZNYM ODNOSIMA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga zakona sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. podstavka 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM, TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Zakon o obveznim odnosima („Narodne novine“, br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22. i 155/23.; u daljnjem tekstu: ZOO) donesen je u veljači 2005., a stupio je na snagu 1. siječnja 2006.

Dana 1. siječnja 2022. stupio je na snagu Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj 126/21.), kojim su u ZOO-u u određenoj mjeri izmijenjeni instituti odgovornosti za materijalne nedostatke i tzv. komercijalnog jamstva. Ta zakonodavna aktivnost bila je direktna posljedica implementacije Direktive (EU) 2019/771 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o određenim aspektima ugovora o kupoprodaji robe, izmjeni Uredbe (EU) 2017/2394 i Direktive 2009/22/EZ, te stavljanju izvan snage Direktive 1999/44/EZ (u daljnjem tekstu: Direktiva 2019/771).

Direktivom (EU) 2024/1799 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. lipnja 2024. o zajedničkim pravilima za promicanje popravka robe i izmjeni Uredbe (EU) 2017/2394 te direktiva (EU) 2019/771 i (EU) 2020/1828 (u daljnjem tekstu: Direktiva o promicanju popravka robe) kao što je vidljivo iz naziva izmijenjeni su članci 7., 10., 13. i 14. Direktive 2019/771. Prenošenje izmjena u nacionalno zakonodavstvo mora biti dovršeno do 31. srpnja 2026., u skladu s člankom 22. Direktive o promicanju popravka robe. Većina odredbi Direktive o promicanju popravka robe, osim članka 16., bit će preneseni kroz izmjene i dopune Zakona o zaštiti potrošača.

Ciljevi Direktive o promicanju popravka robe su postizanje visoke razine zaštite potrošača i veće kružnosti gospodarstva. Direktivom o promicanju popravka robe u kontekstu zelene tranzicije želi se promicati održivija potrošnja, čime se dopunjuje cilj Direktive 2019/771.

U tom smislu namjera je potrošače potaknuti da se odluče za popravak kao način usklađivanja robe u okviru odgovornosti prodavatelja, a time i promicanje popravka, ako potrošač odabere popravak kao pravno sredstvo uklanjanja materijalnog nedostatka, a kako bi se to postiglo potrebno je rok odgovornosti produljiti za 12 mjeseci, koje bi trebalo dodati preostalom razdoblju roka odgovornosti za robu. To bi se produljenje trebalo primijeniti samo jednom. Produljenje roka odgovornosti potaknulo bi održivu potrošnju i doprinijelo kružnom gospodarstvu.

Kako bi se promicao popravak u okviru odgovornosti prodavatelja za materijalne nedostatke, na dobrobit potrošača i zaštite okoliša, potrebno je uvesti novu obvezu obavješćivanja potrošača o pravu izbora između popravka i zamjene te o produljenju roka odgovornosti ako potrošač odabere popravak, čime bi se podigla svijest o alternativama i prednostima odlučivanja za popravak.

Kako bi pružio potporu potrošačima i potaknuo popravak, prodavatelj bi, ovisno o posebnostima dotične kategorije proizvoda, mogao potrošaču posuditi zamjenski proizvod ako popravak nije dovršen u razumnom roku ili bez znatne nepogodnosti. Ta bi zamjenska roba također mogla biti obnovljena roba. U svakom slučaju, zamjenska roba koja se privremeno posuđuje potrošaču trebala bi biti besplatna. Nadalje, prodavatelj bi popravak i dalje trebao provesti u razumnom roku. Davanjem robe na posudbu tijekom trajanja popravka mogu se izbjeći znatne neugodnosti za potrošača, ali se njime ne može opravdati nerazumno dugo razdoblje popravka. Nadalje, u slučaju zamjene kao pravnog sredstva i na zahtjev potrošača prodavatelj bi potrošaču mogao pružiti obnovljenu robu.

Institut odgovornosti za neispravan proizvod implementiran je u hrvatsko materijalno pravo stupanjem na snagu Zakona o obveznim odnosima 1. siječnja 2006. („Narodne novine“, broj 35/05.). Odredbe Direktive Vijeća od 25. srpnja 1985. o približavanju zakona i drugih propisa država članica u vezi s odgovornošću za neispravne proizvode (85/374/EEZ) pretočene su u odredbe članaka 1073. – 1080. ZOO-a, čime su već izložena rješenja iz Direktive u potpunosti preuzeta. Time je Republika Hrvatska ispunila jednu od brojnih obveza koje su bile usmjerene na postupno usklađivanje hrvatskog zakonodavstva s pravnom stečevinom tadašnje Europske zajednice. Naravno, odredbe ZOO-a o odgovornosti za neispravan proizvod odnose se na proizvode koji su stavljeni u promet nakon njegova stupanja na snagu. Važno je istaknuti da se navedene odredbe u svojoj suštini nisu mijenjale do danas, izuzev članka 1073. stavka 3. ZOO-a (*“samo za dio štete koji prelazi iznos od 500 eura.”*), zbog promjene nacionalne valute iz kune u euro.

Direktiva (EU) 2024/2853 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2024. o odgovornosti za neispravne proizvode i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 85/374/EEZ (u daljnjem tekstu: Direktiva 2024/2853) modernizira postojeće zakonodavstvo Europske unije o odgovornosti za proizvod i ima za cilj doprinijeti funkcioniranju unutarnjeg tržišta uz osiguranje visoke razine zaštite potrošača i drugih fizičkih osoba.

Prenošenje u nacionalno zakonodavstvo mora biti dovršeno do 9. prosinca 2026., u skladu s člankom 22. stavkom 1. Direktive 2024/2853. Fokus modernizacije je na prilagodbi digitalizaciji, kružnom gospodarstvu i globalnim lancima vrijednosti.

U digitalnom dobu, softver je dobio znatnu važnost ne samo u kontekstu kontrole drugih proizvoda, već i kao samostalni proizvod. Stoga će u budućnosti biti uključen u odgovornost za neispravan proizvod, bez obzira na to kako se pruža ili koristi. Izmjena ZOO o odgovornosti za neispravan proizvod stoga će se primjenjivati i na odgovornost proizvođača sustava umjetne inteligencije (AI). Izmjene uzimaju u obzir činjenicu da proizvođači često nastavljaju kontrolirati svoje proizvode čak i nakon što su stavljeni na tržište, na primjer, putem ažuriranja softvera ili povezivanjem s digitalnim uslugama. To im omogućuje sprječavanje nedostataka čak i nakon što proizvod napusti proizvodni proces, što će se u budućnosti uzeti u obzir prilikom procjene nedostataka. Softver otvorenog koda koji se razvija ili pruža izvan poslovne aktivnosti ostaje izuzet od odgovornosti za proizvod.

Kako bi se prilagodio kružnom gospodarstvu, predviđene su i odredbe za proizvode koji su značajno modificirani nakon što su stavljeni na tržište. Na primjer, proizvodi se mogu redizajnirati „recikliranjem“ na način da poprime drugačiji profil rizika te se stoga smatraju novim proizvodima prema odredbama o odgovornosti.

U ovom slučaju, primjereno je da proizvođač koji stavlja značajno modificirani proizvod na tržište bude odgovoran. Oni se mogu osloboditi odgovornosti ako dokažu da je nedostatak koji uzrokuje kršenje zakonskog prava povezan s dijelom proizvoda na koji modifikacija ne utječe. U doba globalnih lanaca vrijednosti, proizvodi čiji se proizvođači nalaze izvan Europske unije sve su dostupniji na tržištu EU. To može uzrokovati poteškoće oštećenim stranama u ostvarivanju njihovih potraživanja.

Stoga bi, pod određenim uvjetima, trebali moći tražiti naknadu ne samo od proizvođača već i od drugih strana, i to uvoznika, zastupnika proizvođača, pružatelja usluga ispunjavanja narudžbi, dobavljača i određenih pružatelja online platformi.

Osim toga, izmjene sadrže i odredbe o otkrivanju dokaza i teretu dokazivanja, koje imaju za cilj olakšati tužiteljima podnošenje zahtjeva za naknadu štete, a posebno odgovoriti na sve veću složenost modernih proizvoda. Pritom se mora osigurati odgovarajuća ravnoteža uključenih interesa i učinkovita zaštita poslovnih tajni.

Člankom 294. ZOO-a uređuje se osnaženje ugovora kojem nedostaje potreban oblik. Iako naslov iznad članka 294. ZOO-a govori o osnaženju ugovora kojem nedostaje potreban oblik, u samom tekstu članka izrijekom se spominju samo oni ugovori kod kojih se zahtijeva pisani oblik. Takav izričaj u praksi ponekad stvara zabunu pa se može naići i na stavove kako navedeni članak dopušta konvalidaciju samo onih ugovora za koje je propisan ili ugovoren pisani oblik, ali ne i onih ugovora kod kojih je propisan ili ugovoren neki drugi oblik, poput oblika javnobilježničkog akta ili solemnizirane privatne isprave. Naime, odredba članka 294. ZOO-a sadržajno je u potpunosti preuzeta iz odredbe članka 73. Zakona o obveznim odnosima („Službeni list SFRJ“, br. 29/78., 39/85., 46/85. i 57/89.; „Narodne novine“, br. 53/91., 73/91., 3/94., 111/93., 107/95., 7/96., 91/96., 112/99., 88/01. i 35/05.) iz 1978. koji osim pisanog oblika, nije propisivao druge kvalificirane oblike ugovora, poput oblika javnobilježničkog akta ili solemnizirane privatne isprave. S druge strane, ostale odredbe ZOO-a kojima se uređuje oblik ugovora usklađene su s novim tendencijama, tako da, primjerice, odredbe članaka 288., 289. i 290. ZOO-a govore o svakom propisanom ili ugovorenom obliku, dakle i kvalificiranom obliku. Slijedom navedenoga, predlaže se uskladiti izričaj odredbe članka 294. ZOO-a na način da isti odražava pravi smisao odredbe i bude u skladu s ostalim odredbama ZOO-a kojima se uređuje oblik ugovora, kako navedena neusklađenost ne bi i dalje dovodila do različitih pravnih tumačenja u praksi.

Člankom 314. ZOO-a uređuje se obvezatan oblik punomoći na način da gdje zakon određuje obvezan pisani oblik za ugovor u istom će obliku morati biti načinjena i punomoć. S obzirom da to da će se prenošenjem Direktive (EU) 2025/25 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. prosinca 2024. o izmjeni direktiva 2009/102/EZ i (EU) 2017/1132 u pogledu daljnjeg širenja i unapređenja upotrebe digitalnih alata i postupaka u pravu društava, u zakone koji uređuju pravo društava zbog obveza iz navedene Direktive uvesti institut digitalne punomoći EU-a potrebno je u ZOO-u, koji je *lex generalis*, predvidjeti mogućnost izdavanja i punomoći u digitalnim obliku.

Bankarska garancija na poziv uređena je člancima 1039. do 1043. ZOO-a. S obzirom na to da bankarske garancije predstavljaju značajan instrument financijske aktivnosti koji je u porastu te na činjenicu da se trenutna administrativna praksa temelji na fizičkim ispravama i papirnatom poslovanju, što predstavlja ozbiljan izazov u pogledu učinkovitosti, sigurnosti i transparentnosti, ukazuje se potreba za digitalizacijom bankarskih garancija. Prvi korak u tom smjeru je formalno izjednačavanje, u okviru općeg propisa obveznog prava, pravovaljanosti bankarskih garancija izdanih u elektroničkom obliku s onima izdanim u materijalnom obliku. Naime, iako bankarska garancija kao isprava može biti materijalna ili elektronička, s obzirom na načelno i općenito izjednačenu valjanost elektroničkih i materijalnih isprava (članak 293. ZOO-a), radi osiguranja pravne sigurnosti, posebno uzimajući u obzir da garanta obvezuje samo ono što je navedeno u propisanoj formi, potrebno je i izričito propisati kako bankarska garancija može biti izdana i u elektroničkom obliku.

III. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Financijska sredstva potrebna za provedbu ovoga zakona osigurana su u okviru redovnog poslovanja pravosudnih tijela te nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva u Državnom proračunu Republike Hrvatske.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OBVEZNYM ODNOSIMA

Članak 1.

U Zakonu o obveznim odnosima („Narodne novine“, br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22. i 155/23.), u članku 1.a podstavak 1. mijenja se i glasi:

„- Direktiva (EU) 2024/2853 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2024. o odgovornosti za neispravne proizvode i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 85/374/EEZ (Tekst značajan za EGP) (SL L 2024/2853, 18.11.2024.),“.

U podstavku 5. umjesto točke stavlja se zarez i dodaje se podstavak 6. koji glasi:

„- Direktiva (EU) 2024/1799 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. lipnja 2024. o zajedničkim pravilima za promicanje popravka robe i izmjeni Uredbe (EU) 2017/2394 te direktiva (EU) 2019/771 i (EU) 2020/1828 (Tekst značajan za EGP) (SL L 2024/1799, 10.7.2024.),“.

Članak 2.

Članak 294. mijenja se i glasi:

„Ugovor za čiju je valjanost propisan ili ugovoren određeni oblik smatra se valjanim iako nije sklopljen u tom obliku ako su ugovorne strane ispunile, u cijelosti ili u pretežitom dijelu, obveze koje iz njega nastaju, osim ako iz posebnog zakona ili cilja radi kojeg je oblik propisan očito ne proizlazi što drugo.“.

Članak 3.

U članku 314. ispred riječi: „Oblik“ dodaje se oznaka stavka: „(1)“.

Iza stavka 1. dodaje se stavak 2. koji glasi:

„(2) Punomoć može biti izdana i u elektroničkom obliku.“.

Članak 4.

U članku 399.a iza točke 11. umjesto točke stavlja se zarez i dodaje se točka 12. koja glasi:

„12. *obnova* znači „obnova“ kako je definirana u članku 2. točki 18. Uredbe (EU) 2024/1781 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. lipnja 2024. o uspostavi okvira za utvrđivanje zahtjeva za ekološki dizajn održivih proizvoda, izmjeni Direktive (EU) 2020/1828 i Uredbe (EU) 2023/1542 te stavljanju izvan snage Direktive 2009/125/EZ.“.

Članak 5.

U članku 401. stavku 2. točki 4. iza riječi: „trajnost“ dodaju se riječi: „mogućnost popravka“,“.

Članak 6.

U članku 405. ispred riječi: „Kad“ dodaje se oznaka stavka: „(1)“.

Iza stavka 1. dodaje se stavak 2. koji glasi:

„(2) U slučaju uklanjanja nedostatka popravkom stvari rokovi odgovornosti za materijalne nedostatke iz članka 403. stavka 4. i članka 404. stavka 2. ovoga Zakona produljuju se jednom za dvanaest mjeseci, a kod trgovačkog ugovora jednom za šest mjeseci.“.

Članak 7.

U članku 410. iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi:

„(4) Prilikom ostvarivanja prava na uklanjanje nedostatka prodavatelj će obavijestiti kupca o pravu na izbor između popravka i zamjene stvari kao i o produljenju roka iz članka 405. stavka 2. ovoga Zakona, osim kod trgovačkog ugovora.“.

Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 5.

Dosadašnji stavak 5. postaje stavak 6. i mijenja se i glasi:

„(6) Kupac ima pravo na sniženje cijene ili na raskid ugovora tek ako prodavatelj nije uklonio nedostatak, ili je to odbio učiniti ili nije uklonio nedostatak u skladu s člankom 410.a stavcima 4. i 5. ovoga Zakona, ako nedostatak postoji unatoč pokušaju prodavatelja da ga ukloni odnosno ako je prodavatelj izjavio da neće ukloniti nedostatak ili iz okolnosti očito proizlazi da neće ukloniti nedostatak u razumnom roku ili bez znatnih neugodnosti za kupca te ako je nedostatak tako ozbiljan da opravdava trenutačno sniženje cijene ili raskid ugovora.“

Dosadašnji stavci 6. do 9. postaju stavci 7. do 10.

Članak 8.

U članku 410.a iza stavka 1. dodaju se novi stavci 2. i 3. koji glase:

„(2) Prilikom popravka prodavatelj može, ovisno o prirodi stvari, a osobito o potrebi kupca da mu takva stvar bude trajno dostupna, posuditi kupcu zamjensku stvar, uključujući obnovljenu stvar.

(3) Prodavatelj može, na izričiti zahtjev kupca, a kako bi ispunio svoju obvezu zamjene stvari dati obnovljenu stvar.“.

Dosadašnji stavci 2., 3. i 4. postaju stavci 4., 5. i 6.

Članak 9.

U članku 1039. iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

„(3) Bankarska garancija na poziv iz stavka 1. ovoga članka može biti izdana i u elektroničkom obliku.“.

Članak 10.

U članku 1041. iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

„(3) Kontragarancija iz stavka 1. ovoga članka može biti izdana i u elektroničkom obliku.“.

Članak 11.

Iza članka 1072. ispod naslova „Odsjek 5. ODGOVORNOST ZA NEISPRAVAN PROIZVOD“ dodaje se naslov iznad članka i članak 1072.a koji glase:

„*Pojmovi*“

Članak 1072.a

U smislu primjene odredbi o odgovornosti za neispravan proizvod pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

1. *proizvod* je bilo koja pokretnina, čak i ako je ugrađena u neku drugu pokretninu ili nekretninu ili je s njima povezana, uključujući električnu energiju i druge oblike energije, datoteke za digitalnu proizvodnju, sirovine i softver
2. *datoteka za digitalnu proizvodnju* je digitalni predložak za pokretninu koji sadržava funkcionalne informacije potrebne za proizvodnju materijalnog predmeta omogućavanjem automatiziranog upravljanja strojevima ili alatima
3. *povezana usluga* je digitalna usluga koja je ugrađena u proizvod ili je povezana s njime tako da bi njezina odsutnost onemogućila izvršavanje jedne ili više njegovih funkcija
4. *sastavni dio* je svaki materijalni ili nematerijalni predmet, sirovina ili povezana usluga, koji su ugrađeni u proizvod ili su s njime povezani
5. *kontrola proizvođača* znači:
 - (a) da proizvođač proizvoda provodi ili, kad je riječ o radnjama treće osobe, odobrava ili pristaje na ugradnju, povezivanje ili isporučivanje sastavnog dijela, uključujući ažuriranja ili nadogradnje softvera ili izmjenu proizvoda, uključujući znatne izmjene
 - (b) da proizvođač proizvoda može sam isporučiti ažuriranja ili nadogradnje softvera ili to čini preko treće osobe
6. *podaci* su podaci kako su definirani u članku 2. točki 1. Uredbe (EU) 2022/868 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2022. o europskom upravljanju podacima i izmjeni Uredbe (EU) 2018/1724 (Akt o upravljanju podacima)
7. *učiniti dostupnim na tržištu* znači svaka besplatna ili naplatna isporuka proizvoda za distribuciju, potrošnju ili uporabu na tržištu Europske unije u okviru poslovne djelatnosti
8. *stavljanje na tržište* znači prvi puta učiniti proizvod dostupnim na tržištu Europske unije
9. *stavljanje u uporabu* znači prva naplatna ili besplatna uporaba proizvoda u Europskoj uniji u okviru poslovne djelatnosti u okolnostima u kojima taj proizvod nije bio stavljen na tržište prije prve uporabe
10. *oštećenik* je svaka fizička osoba koja pretrpi štetu prouzročenu neispravnim proizvodom
11. *proizvođač* je svaka fizička ili pravna osoba:
 - (a) koja razvija ili proizvodi proizvod
 - (b) za koju se proizvod dizajnira ili proizvodi ili koja se, stavljanjem svojeg imena, žiga ili drugih razlikovnih obilježja na taj proizvod, predstavlja kao njegov proizvođač, ili

(c) koja razvija ili proizvodi proizvod za vlastitu uporabu

12. *ovlašteni predstavnik* je svaka fizička ili pravna osoba s poslovnim nastanom u Europskoj uniji koju je proizvođač pisanim putem ovlastio da u njegovo ime obavlja određene zadaće

13. *uvoznik* je svaka fizička ili pravna osoba koja na tržište Europske unije stavlja proizvod iz treće zemlje

14. *pružatelj usluge provođenja narudžbi* je svaka fizička ili pravna osoba koja u okviru poslovne djelatnosti nudi najmanje dvije od sljedećih usluga: skladištenje, pakiranje, adresiranje i slanje proizvoda, kojeg nema u svojem vlasništvu, što ne uključuje poštanske usluge kako su definirane u članku 2. stavku 1. točki 21. Zakona o poštanskim uslugama („Narodne novine“, br. 144/12., 153/13., 78/15. i 110/19.), usluge dostave paketa kako su definirane u članku 2. točki 2. Uredbe (EU) 2018/644 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. travnja 2018. o uslugama prekogranične dostave paketa te sve druge poštanske usluge ili usluge teretnog prijevoza

15. *distributer* je svaka fizička ili pravna osoba u lancu opskrbe koja proizvod čini dostupnim na tržištu, a koja nije proizvođač ni uvoznik tog proizvoda

16. *gospodarski subjekt* je proizvođač proizvoda ili sastavnog dijela, pružatelj povezane usluge, ovlašteni predstavnik, uvoznik, pružatelj usluga provođenja narudžbi i distributer

17. *internetska platforma* je internetska platforma kako je definirana u članku 3. točki i) Uredbe (EU) 2022/2065 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. listopada 2022. o jedinstvenom tržištu digitalnih usluga i izmjeni Direktive 2000/31/EZ (Akt o digitalnim uslugama) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2022/2065)

18. *poslovna tajna* je poslovna tajna kako je definirana u članku 3. stavku 1. točki 5. Zakona o zaštiti neobjavljenih informacija s tržišnom vrijednosti („Narodne novine“, broj 30/18.)

19. *znatna izmjena* je izmjena proizvoda nakon što je stavljen na tržište ili stavljen u uporabu:

(a) koja se smatra znatnom na temelju relevantnih pravila Europske unije ili nacionalnih pravila o sigurnosti proizvoda, ili

(b) ako u relevantnim pravilima Europske unije ili nacionalnim pravilima o sigurnosti proizvoda nije utvrđen prag prema kojem se može utvrditi što se smatra znatnom izmjenom, ona kojom se mijenjaju izvorna svojstva, svrha ili vrsta proizvoda, a da ta izmjena nije predviđena početnom procjenom rizika koju je proveo proizvođač te kojom se mijenja priroda opasnosti, stvara nova opasnost ili povećava razina rizika.“

Članak 12.

U članku 1073. stavci 1., 2. i 3. mijenjaju se i glase:

„(1) Gospodarski subjekt odgovara za štetu prouzročenu neispravnošću proizvoda bez obzira na krivnju.

(2) Odredbe ovoga odsjeka odnose se na imovinsku štetu prouzročenu smrću, tjelesnom ozljedom ili oštećenjem zdravlja, uključujući imovinsku štetu prouzročenu medicinski priznatom povredom psihičkoga zdravlja, te na imovinsku štetu prouzročenu uništenjem ili oštećenjem podataka koji se ne upotrebljavaju u poslovne svrhe, kao i na imovinsku štetu prouzročenu uništenjem ili oštećenjem bilo koje druge oštećenikove stvari osim:

1. samog neispravnog proizvoda

2. proizvoda oštećenog zbog neispravnog sastavnog dijela koji je proizvođač tog proizvoda ugradio u taj proizvod ili povezo s njime ili je to provedeno pod kontrolom tog proizvođača

3. imovine koja se upotrebljava isključivo u poslovne svrhe.

(3) Oštećenik ima, po odredbama ovoga odsjeka, pravo na naknadu neimovinske štete koja je nastala kao posljedica štete iz stavka 2. ovoga članka.“.

Dosadašnji stavak 4. briše se.

Iza dosadašnjeg stavka 5. koji postaje stavak 4. dodaje se novi stavak 5. koji glasi:

„(5) Odredbe ovoga odsjeka ne primjenjuju se na besplatan softver otvorenog koda koji se razvija ili se isporučuje izvan okvira poslovne djelatnosti.“.

Stavak 8. briše se.

Članak 13.

Naslov iznad članka 1074. mijenja se i glasi: „*Teret dokazivanja*“.

Članak 1074. mijenja se i glasi:

„(1) Oštećenik je dužan dokazati neispravnost proizvoda, štetu i uzročnu vezu između neispravnosti proizvoda i štete.

(2) Proizvod se smatra neispravnim:

1. ako gospodarski subjekt (tuženik) nije otkrio relevantne dokaze u skladu s člankom 1074.a stavkom 1. ovoga Zakona
2. oštećenik (tužitelj) je dokazao kako proizvod nije u skladu s obveznim zahtjevima za sigurnost proizvoda utvrđenima u pravu Europske unije ili nacionalnom pravu čija je svrha zaštita od rizika od štete koju je pretrpio oštećenik, ili
3. oštećenik (tužitelj) je dokazao da je šteta prouzročena očitim kvarom proizvoda pri razumno predvidljivoj uporabi ili u uobičajenim okolnostima.

(3) Uzročna veza između neispravnosti proizvoda i štete predmnijeva se ako je utvrđeno da je proizvod neispravan i da je prouzročena šteta tipična posljedica te neispravnosti.

(4) Predmnijeva se neispravnost proizvoda ili uzročna veza između njegove neispravnosti i štete, ili oboje, ako, unatoč otkrivanju dokaza u skladu s člankom 1074.a ovoga Zakona i uzimajući u obzir sve relevantne okolnosti slučaja:

1. oštećenik (tužitelj) se suočava s pretjeranim poteškoćama, posebno zbog tehničke ili znanstvene složenosti, u dokazivanju neispravnosti proizvoda ili uzročne veze između njegove neispravnosti i štete, ili oboje, i
2. oštećenik (tužitelj) je dokazao da je vjerojatno da je proizvod neispravan ili da postoji uzročna veza između neispravnosti proizvoda i štete, ili oboje.

(5) Predmnjeve iz stavaka 2., 3. i 4. ovoga članka su oborive.“.

Članak 14.

Iza članka 1074. dodaje se naslov iznad članka i članak 1074.a koji glase:

„Otkrivanje dokaza

Članak 1074.a

(1) Na prijedlog tužitelja koji je iznio činjenice i predložio dokaze kojima je učinio vjerojatnim osnovanost zahtjeva za naknadu štete prouzročene neispravnim proizvodom, sud će, u skladu sa stavcima 3. i 4. ovoga članka, naložiti tuženiku da otkrije relevantne dokaze kojima raspolaže.

(2) Na prijedlog tuženika koji je iznio činjenice i predložio dokaze kojima je učinio vjerojatnim potrebu za dokazima u svrhu osporavanja osnovanosti zahtjeva za naknadu štete prouzročene neispravnim proizvodom, sud će, u skladu sa stavcima 3. i 4. ovoga članka, naložiti tužitelju da otkrije relevantne dokaze kojima raspolaže.

(3) Prilikom odlučivanja o prijedlogu za otkrivanje dokaza sud će uzeti u obzir i ocijeniti interese stranke koja traži otkrivanje dokaza u odnosu na interese druge stranke i trećih osoba od kojih se otkrivanje dokaza traži, a osobito uzevši u obzir interes tih osoba da:

1. se ne otkrivaju dokazi, ako se predmetne činjenice mogu utvrditi i na temelju drugih dostupnih dokaza
2. dokazi budu određeni koliko je to moguće s obzirom na okolnosti pojedinog slučaja te da budu bitni za postupak
3. opseg i trošak otkrivanja ne budu toliki da su u očitom nerazmjeru sa značenjem činjenica koje se žele utvrditi, ili
4. se zaštite vlastite ili tuđe poslovne tajne te povjerljive informacije.

(4) Sud može, ako to smatra prikladnim, naložiti da se dokazi koji se trebaju otkriti predoče u lako dostupnom i razumljivom obliku ako smatra da je takvo predočenje razmjerno, uzimajući u obzir troškove i terete za dotičnu stranku.“

Članak 15.

Članak 1075. mijenja se i glasi:

„(1) Proizvod je neispravan ako ne pruža sigurnost koja se od takvog proizvoda opravdano očekuje ili koja se traži pravom Europske unije ili nacionalnim pravom.

(2) Pri procjeni neispravnosti proizvoda u obzir se uzimaju sve okolnosti, uključujući:

1. prezentiranje i značajke proizvoda, uključujući njegovo označivanje, dizajn, tehničke značajke, sastav i pakiranje te upute za njegovo sastavljanje, instalaciju, uporabu i održavanje
2. razumno predvidljivu uporabu proizvoda
3. učinak koji na proizvod može imati bilo koja sposobnost da nastavi učiti ili dobiva nove značajke nakon njegova stavljanja na tržište ili stavljanja u uporabu
4. razumno predvidljiv učinak drugih proizvoda za koje se može očekivati da će se upotrebljavati zajedno s njim, među ostalim putem međusobnog povezivanja
5. trenutak u kojem je proizvod stavljen na tržište ili stavljen u uporabu ili, ako proizvođač zadržava kontrolu nad proizvodom nakon tog trenutka, trenutak u kojem proizvod prestaje biti pod kontrolom proizvođača
6. relevantne zahtjeve u pogledu sigurnosti proizvoda, uključujući zahtjeve u području kibernetičke sigurnosti relevantne za sigurnost

7. bilo koji opoziv proizvoda ili bilo koju drugu relevantnu intervenciju nadležnog tijela ili gospodarskog subjekta iz članka 1076. ovoga Zakona, a koji se odnose na sigurnost proizvoda
8. specifične potrebe skupine korisnika za čiju je uporabu proizvod namijenjen
9. svako neispunjavanje svrhe proizvoda, ako je riječ o proizvodu čija je svrha spriječiti štetu.

(3) Proizvod nije neispravan samo zbog toga što je bolji proizvod, uključujući ažuriranja ili nadogradnje proizvoda, prethodno ili naknadno stavljen na tržište ili u uporabu.“.

Članak 16.

Naslov iznad članka 1076. mijenja se i glasi: „*Odgovorni gospodarski subjekti*“.

Članak 1076. mijenja se i glasi:

„(1) Gospodarski subjekti odgovorni za štetu u skladu s odredbama ovoga odsjeka su:

1. proizvođač neispravnog proizvoda
2. proizvođač neispravnog sastavnog dijela, ako je taj sastavni dio ugrađen u proizvod pod kontrolom proizvođača ili je s njim povezan i prouzročio je neispravnost tog proizvoda, ne dovodeći u pitanje odgovornost proizvođača iz točke 1. ovoga stavka, i
3. kad je riječ o proizvođaču proizvoda ili sastavnog dijela s poslovnim nastanom izvan Europske unije i ne dovodeći u pitanje odgovornost tog proizvođača:
 - a) uvoznik neispravnog proizvoda ili sastavnog dijela
 - b) ovlašteni predstavnik proizvođača, i
 - c) ako nema uvoznika s poslovnim nastanom u Europskoj uniji ni ovlaštenog predstavnika, pružatelj usluga provođenja narudžbi.

(2) Odgovornost proizvođača neispravnog proizvoda obuhvaća i svu štetu koju je prouzročio neispravni sastavni dio ako je ugrađen u proizvod pod kontrolom tog proizvođača ili je s njim povezan.

(3) Za štetu prouzročenu neispravnošću proizvoda odgovara i svaka fizička ili pravna osoba koja znatno izmijeni proizvod izvan kontrole proizvođača te ga potom učini dostupnim na tržištu ili ga stavi u uporabu.

(4) Ako nije moguće identificirati niti jednog od gospodarskih subjekata navedenih u stavku 1. ovoga članka, za štetu prouzročenu neispravnošću proizvoda odgovara distributer neispravnog proizvoda ako oštećenik zatraži od njega da identificira nekog od gospodarskih subjekata iz stavka 1. ovoga članka s poslovnim nastanom u Europskoj uniji ili distributera koji je njemu isporučio proizvod, a distributer to ne učini u roku od mjesec dana od primitka zahtjeva oštećenika.

(5) Ako su ispunjene pretpostavke propisane člankom 6. stavkom 3. Uredbe (EU) 2022/2065, stavak 4. ovoga članka primjenjuje se i na svakog pružatelja internetske platforme koji se ne smatra gospodarskim subjektom u smislu ovoga članka, a koji potrošačima omogućava sklapanje ugovora na daljinu s trgovcima.“.

Članak 17.

Iza članka 1077. dodaje se naslov iznad članka i članak 1077.a koji glase:

„Pravo na regres od proizvođača neispravnog softverskog sastavnog dijela

Članak 1077.a

Proizvođač koji u proizvod ugradi softver kao sastavni dio nema pravo na regres od proizvođača neispravnog softverskog sastavnog dijela koji je prouzročio štetu u slučajevima:

1. ako je proizvođač neispravnog softverskog sastavnog dijela u trenutku stavljanja na tržište tog softverskog sastavnog dijela bio mikropoduzeće ili malo poduzeće, što znači poduzeće koje je, kada ga se procjenjuje zajedno sa svim njegovim partnerskim poduzećima kako su definirana u članku 3. stavku 2. Priloga Preporuci Komisije 2003/361/EZ (21) i povezanim poduzećima kako su definirana u članku 3. stavku 3. toga Priloga, ako postoje, mikropoduzeće kako je definirano u članku 2. stavku 3. toga Priloga ili malo poduzeće kako je definirano u članku 2. stavku 2. toga Priloga
2. ako se proizvođač koji je ugradio neispravni softverski sastavni dio u proizvod ugovorom odrekao toga prava.“.

Članak 18.

Članak 1078. mijenja se i glasi:

„ (1) Gospodarski subjekt iz članka 1076. ovoga Zakona oslobađa se odgovornosti ako dokaže bilo što od sljedećeg:

1. ako je riječ o proizvođaču ili uvozniku, da proizvod nije stavio na tržište ili u uporabu
2. ako je riječ o distributeru, da proizvod nije učinio dostupnim na tržištu
3. da je vjerojatno da neispravnost koja je prouzročila štetu nije postojala u trenutku kada je proizvod stavljen na tržište, stavljen u uporabu ili, kad je riječ o distributeru, učinjen dostupnim na tržištu, ili da je neispravnost nastala nakon tog trenutka
4. da je do neispravnosti koja je prouzročila štetu došlo zbog usklađenosti proizvoda s pravnim zahtjevima
5. da objektivno stanje znanstvenog i tehničkog znanja u trenutku kada je proizvod stavljen na tržište ili stavljen u uporabu ili tijekom razdoblja u kojem je proizvod bio pod kontrolom proizvođača nije omogućilo da se otkrije neispravnost
6. da se neispravnost proizvoda u koji je taj sastavni dio ugrađen može pripisati konstrukciji tog proizvoda ili uputama koje je proizvođač tog proizvoda dao proizvođaču tog sastavnog dijela, ako je riječ o proizvođaču neispravnog sastavnog dijela iz članka 1076. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona
7. da je neispravnost koja je prouzročila štetu povezana s dijelom proizvoda na koji izmjena ne utječe, ako je riječ o osobi koja mijenja proizvod kako je navedeno u članku 1076. stavku 3. ovoga Zakona.

(2) Odstupajući od stavka 1. točke 3. ovoga članka, gospodarski subjekt ne oslobađa se odgovornosti ako je neispravnost proizvoda uzrokovana bilo čime od sljedećeg, pod uvjetom da je pod kontrolom proizvođača:

1. povezanom uslugom
2. softverom, uključujući njegova ažuriranja ili nadogradnje
3. izostankom ažuriranja ili nadogradnji softvera koji su potrebni za održavanje sigurnosti
4. znatnom izmjenom proizvoda.

(3) Gospodarski subjekt se djelomično oslobađa odgovornosti ako je nastanku štete djelomično pridonio oštećenik ili osoba za koju on odgovara.

(4) Ako je nastanku štete djelomično pridonijela treća osoba, ona odgovara solidarno s gospodarskim subjektom.“.

Članak 19.

U članku 1079. stavku 1. riječ: „proizvođača“ zamjenjuje se riječima: “gospodarskog subjekta“.

Članak 20.

U članku 1080. stavku 1. riječi: „osobu proizvođača“ zamjenjuju se riječima: „identitet gospodarskog subjekta“.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Pravo na popravljavanje štete prouzročene neispravnim proizvodom gasi se u roku od deset godina od dana kada je neispravan proizvod koji je prouzročio štetu stavljen na tržište ili u uporabu ili u slučaju znatno izmijenjenog proizvoda, od dana kada je taj proizvod učinjen dostupnim na tržištu ili stavljen u uporabu nakon njegove znatne izmjene, osim ako je u tom roku protiv gospodarskog subjekta pokrenut postupak pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja ili ostvarivanja tražbine na popravljavanje štete iz ovoga odsjeka.“.

Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

„(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, ako oštećenik nije mogao pokrenuti postupak u roku iz stavka 2. ovoga članka zbog latentnosti tjelesne ozljede, pravo na popravljavanje štete prouzročene neispravnim proizvodom gasi se u roku od 25 godina od dana iz stavka 2. ovoga članka.“.

PRIJELAZNA I ZAVRŠNA ODREDBA

Članak 21.

(1) Odredbe članaka 4. do 8. ovoga Zakona ne primjenjuju se na ugovore sklopljene prije 31. srpnja 2026.

(2) Odredbe članaka 11. do 20. ovoga Zakona ne primjenjuju se na proizvode stavljene na tržište ili u uporabu prije 9. prosinca 2026.

Članak 22.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“, osim članaka 4. do 8. ovoga Zakona koji stupaju na snagu 31. srpnja 2026., te članaka 11. do 20. ovoga Zakona koji stupaju na snagu 9. prosinca 2026.

O B R A Z L O Ž E N J E

Uz članak 1.

Ovim člankom se konstatira da se ovim zakonom u hrvatski pravni sustav prenosi Direktiva (EU) 2024/2853 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2024. o odgovornosti za neispravne proizvode i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 85/374/EEZ i Direktiva (EU) 2024/1799 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. lipnja 2024. o zajedničkim pravilima za promicanje popravka robe i izmjeni Uredbe (EU) 2017/2394 te direktiva (EU) 2019/771 i (EU) 2020/1828.

Uz članak 2.

Odredba se nomotehnički doraduje radi usklađenja s terminologijom u člancima 288., 289. i 290. ZOO-a.

Uz članak 3.

Ovim se člankom radi osiguranja pravne sigurnosti izričito propisuje da punomoć može biti izdana i u elektroničkom obliku. U tom slučaju izdat će se punomoć u obliku elektroničke isprave i potpisati elektroničkim potpisom koji udovoljava zahtjevima Uredbe (EU) br. 910/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o elektroničkoj identifikaciji i uslugama povjerenja za elektroničke transakcije na unutarnjem tržištu i stavljanju izvan snage Direktive 1999/93/EZ (e-IDAS Uredba).

Uz članak 4.

S obzirom na to da se člankom 7. ovoga Zakona ustanovljuje pravo prodavatelja da prilikom popravka stvari posudi kupcu zamjensku stvar, uključujući obnovljenu stvar, kao i pravo kupca da na izričiti zahtjev umjesto nove stvari dobije obnovljenu stvar, potrebno je pozvati se na definiciju pojma „obnove“ sukladno članku 2. točke 10. Direktive o promicanju popravka robe.

Uz članak 5.

Ovim člankom prenosi se članak 16. Direktive o promicanju popravka robe, kojim se mijenja članak 7. stavak 1. Direktive 2019/771 te se propisuje kako nedostatak stvari postoji i ako stvar nema svojstva i druge značajke kao što je mogućnost popravka.

Uz članak 6.

Ovim člankom prenosi se članak 16. Direktive o promicanju popravka robe, kojim se mijenja članak 10. Direktive 2019/771 te se propisuje produljenje roka odgovornosti prodavatelja za materijalne nedostatke stvari jednom za dvanaest mjeseci od popravka, a kod trgovačkog ugovora jednom za šest mjeseci od popravka, koje bi trebalo dodati rokovima iz članka 403. stavka 4. i članka 404. stavka 2. ZOO-a koji počinju teći od predaje popravljenе stvari.

Uz članak 7.

Ovim člankom prenosi se članak 16. Direktive o promicanju popravka robe, kojim se mijenja članak 13. Direktive 2019/771 te se propisuje obveza prodavatelja da prilikom ostvarivanja prava kupca na uklanjanje nedostatka obavijesti kupca o pravu izbora između popravka i zamjene stvari te o produljenju roka odgovornosti za materijalne nedostatke stvari jednom za dvanaest mjeseci, a kod trgovačkog ugovora jednom za šest mjeseci, i to u slučaju odabira popravka kao načina uklanjanja nedostatka. Prodavatelji će morati pružiti takvu obavijest na način prilagođen njihovoj komunikaciji s kupcem koji im skreće pozornost na nedostatak i traženje popravka. Sukladno navedenom, obavijest se može pružiti usmeno, na primjer, tijekom kontakta kupca s prodajnim centrom za korisničku podršku, ili se informacije mogu uključiti u

online obrazac koji bi kupac ispunio i poslao kako bi zatražio popravak. U svakom slučaju, obavijest se mora pružiti prije formaliziranja popravka. Budući da se mora pružiti kupcu koji traži popravak nakon što se pojavi neusklađenost, nije dovoljno samo pružiti navedene informacije u trenutku kupnje ili, na primjer, u uvjetima prodaje predstavljenim na web stranici.

Uz članak 8.

Ovim člankom prenosi se članak 16. Direktive o promicanju popravka robe, kojim se mijenja članak 14. Direktive 2019/771 i propisuje se mogućnost da prodavatelj može kupcu ponuditi zamjensku stvar, odnosno obnovljenu stvar za vrijeme trajanja popravka. Također, propisuje se kako se obveza zamjene stvari na izričiti zahtjev kupca može izvršiti na način da prodavatelj preda kupcu obnovljenu stvar.

Uz članak 9.

Ovim se člankom radi osiguranja pravne sigurnosti izričito propisuje da bankarska garancija na poziv može, kako bi se udovoljilo zahtjevu pisanog oblika, biti izdana ne samo u materijalnom, nego i u elektroničkom obliku. U tom slučaju bankarska garancija na poziv izdat će se u obliku elektroničke isprave i potpisati elektroničkim potpisom koji udovoljava zahtjevima Uredbe (EU) br. 910/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o elektroničkoj identifikaciji i uslugama povjerenja za elektroničke transakcije na unutarnjem tržištu i stavljanju izvan snage Direktive 1999/93/EZ (e-IDAS Uredba).

Uz članak 10.

Iz razloga navedenih u obrazloženju uz članak 9. ovoga Zakona, isto se propisuje i za kontragaranciju s obzirom na to da je riječ o podvrsti bankarske garancije.

Uz članak 11.

U skladu s Direktivom 2024/2853, predloženim člankom 1072.a definirani su pojmovi za potrebe primjene odredbi o odgovornosti za neispravan proizvod.

Uz članak 12.

Ovim člankom prenosi se članak 6. Direktive 2024/2853 te se proširuje obujam naknade imovinske štete prouzročene neispravnim proizvodom na imovinsku štetu prouzročenu medicinski priznatom povredom psihičkoga zdravlja, kao što su primjerice troškovi liječenja, terapije, medikamentata i sl., kao i na imovinsku štetu prouzročenu uništenjem ili oštećenjem podataka koji se ne upotrebljavaju u poslovne svrhe. Također, sukladno članku 6. stavku 2. Direktive 2024/2853 ustanovljuje se pravo na naknadu posredne neimovinske štete koja je nastala kao posljedica imovinske štete iz stavka 2. članka 1073. ZOO-a. Ujedno, sukladno članku 2. stavku 2. Direktive 2024/2853, isključuje se primjena odredaba o odgovornosti za neispravan proizvod na besplatan softver otvorenog koda koji se razvija ili isporučuje izvan okvira poslovne djelatnosti.

Uz članak 13.

Ovim člankom prenosi se članak 10. Direktive 2024/2853 o teretu dokazivanja te se propisuju oborive zakonske presumpcije u korist oštećenika.

Uz članak 14.

Ovim člankom prenosi se članak 9. Direktive 2024/2853. Odredbe ovoga članka uzimaju u obzir činjenicu da oštećenik kao tužitelj obično nema informacije o tome kako je proizvod proizveden i kako funkcionira, što može značajno zakomplicirati podnošenje zahtjeva za naknadu štete i pribavljanje dokaza, posebno u slučaju složenih proizvoda. Kako bi se suzbila

ova informacijska asimetrija, olakšan je pristup oštećenika kao tužitelja dokazima. Istovremeno, moraju se uzeti u obzir i interesi gospodarskih subjekata kao tuženika kojima se također omogućuje da mogu zatražiti otkrivanje relevantnih dokaza.

Uz članak 15.

Ovim člankom prenosi se članak 7. Direktive 2024/2853 te se propisuje pojmovno određenje neispravnog proizvoda, kao i okolnosti koje treba uzeti u obzir pri procjeni radi li se u konkretnom slučaju o neispravnom proizvodu.

Uz članak 16.

Ovim člankom prenosi se članak 8. Direktive 2024/2853 te se propisuje koji gospodarski subjekti mogu biti odgovorni za štetu prouzročenu neispravnim proizvodom.

Uz članak 17.

Ovim člankom prenosi se članak 12. stavak 2. Direktive 2024/2853 te se propisuju slučajevi kada proizvođač koji u proizvod ugradi softver kao sastavni dio nema pravo na regres od proizvođača neispravnog softverskog sastavnog dijela koji je prouzročio štetu.

Uz članak 18.

Ovim člankom prenosi se članak 11. Direktive 2024/2853 te se propisuju razlozi za oslobođenje gospodarskog subjekta od odgovornosti za štetu prouzročenu neispravnim proizvodom.

Uz članak 19.

Ovim člankom se, u skladu s odredbama Direktive 2024/2853, pojam proizvođač zamjenjuje pojmom gospodarski subjekt koji je po svom opsegu puno širi te osim proizvođača proizvoda uključuje i pružatelja povezane usluge, ovlaštenog predstavnika, uvoznika, pružatelja usluge provođenja narudžbe i distributera.

Uz članak 20.

Ovim člankom prenose se članci 16. i 17. Direktive 2024/2853. Propisuju se rokovi odgovornosti, odnosno prekluzivni rok od deset godina od stavljanja proizvoda na tržište ili stavljanja u uporabu, ne dovodeći u pitanje zahtjeve za naknadu štete za koje su u tijeku sudski postupci. Kako bi se izbjeglo neopravdano ograničavanje mogućnosti naknade štete prouzročene neispravnim proizvodom, prekluzivni rok produljen je na 25 godina u slučajevima u kojima se, prema medicinskim dokazima, simptomi tjelesne ozljede pojavljuju sporo. Budući da su znatno izmijenjeni proizvodi u osnovi novi proizvodi, novi prekluzivni rok trebao bi početi teći nakon što je proizvod znatno izmijenjen i nakon toga učinjen dostupnim na tržištu ili je stavljen u uporabu, na primjer zbog ponovne proizvodnje. Ažuriranja ili nadogradnje koji ne predstavljaju znatnu izmjenu proizvoda ne bi trebali utjecati na prekluzivni rok koji se primjenjuje na izvorni proizvod.

Uz članak 21.

U skladu s člankom 21. Direktive o promicanju popravka robe, predloženom odredbom propisuje se da se odredbe članka 4. do 8. ovoga zakona ne primjenjuju na ugovore sklopljene prije 31. srpnja 2026., a u skladu s člankom 21. Direktive 2024/2853, predloženom odredbom propisuje se da se odredbe članka 11. do 20. ovoga zakona ne primjenjuju na proizvode stavljene na tržište ili u uporabu prije 9. prosinca 2026.

U odnosu na odredbe članka 11. do 20. ovoga zakona dodatno se pojašnjava kako je uvodnom izrekom 63 Direktive 2024/2853 pojašnjeno kako „Radi pravne sigurnosti ova se Direktiva ne primjenjuje na proizvode koji su stavljeni na tržište ili su stavljeni u uporabu prije 9. prosinca

2026. Stoga je potrebno predvidjeti prijelazna rješenja kako bi se osigurala kontinuirana odgovornost na temelju Direktive 85/374/EEZ za štetu prouzročenu neispravnim proizvodima koji su stavljeni na tržište ili su stavljeni u uporabu prije tog datuma.“.

Uz članak 22.

Predloženom odredbom propisuje se stupanje na snagu ovoga zakona, uz iznimke odredaba članka 4. do 8. ovoga zakona koje se donose radi prenošenja Direktive o promicanju popravka robe i odredaba članka 11. do 20. ovoga zakona koje se donose radi prenošenja Direktive 2024/2853.

**TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA
KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU**

Članak 1.a

Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose sljedeće direktive Europske unije:

- Direktiva Vijeća od 25. srpnja 1985. o približavanju zakona i drugih propisa država članica u vezi s odgovornošću za neispravne proizvode (85/374/EEZ) (SL L 210, 7. 8. 1985.),
- Direktiva Vijeća od 18. prosinca 1986. o usklađivanju prava država članica u vezi samozaposlenih trgovačkih zastupnika (86/653/EEZ) (SL L 382, 31. 12. 1986.),
- Direktiva 1999/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 10. svibnja 1999. o izmjeni Direktive Vijeća 85/374/EEZ o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica u vezi s odgovornošću za neispravne proizvode (SL L 141, 4. 6. 1999.),
- Direktiva (EU) 2019/771 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o određenim aspektima ugovora o kupoprodaji robe, izmjeni Uredbe (EU) 2017/2394 i Direktive 2009/22/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 1999/44/EZ (Tekst značajan za EGP) (SL L 136, 22. 5. 2019.),
- Direktiva 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) (preinačeno) (Tekst značajan za EGP) (SL L 335, 17. 12. 2009.).

Članak 294.

Ugovor za čije se sklapanje zahtijeva pisani oblik smatra se valjanim iako nije sklopljen u tom obliku ako su ugovorne strane ispunile, u cijelosti ili u pretežitom dijelu, obveze koje iz njega nastaju, osim ako iz cilja radi kojega je oblik propisan očito ne proizlazi što drugo.

Članak 314.

Oblik propisan zakonom za neki ugovor ili koji drugi pravni posao odnosi se i na punomoć za sklapanje toga ugovora, odnosno za poduzimanje toga posla.

Članak 399.a

U smislu primjene odredbi o odgovornosti za materijalne nedostatke stvari i komercijalnog jamstva pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

1. potrošač je svaka fizička osoba koja sklapa ugovor o kupoprodaji izvan svoje trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti,
2. potrošački ugovor je ugovor koji sklapaju potrošač i svaka fizička ili pravna osoba koja djeluje u okviru svoje trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti, uključujući i osobu koja djeluje u ime ili za račun te osobe,
3. proizvođač je osoba koja je izradila stvar, uvezla stvar na područje Europske unije i svaka druga osoba koja se predstavlja kao proizvođač time što na stvar stavlja svoje ime, zaštitni znak ili drugi razlikovni znak,
4. digitalni sadržaj su podaci koji se proizvode i isporučuju u digitalnom obliku,
5. digitalna usluga je:
 - a) usluga kojom se potrošaču omogućuju stvaranje, obrada i pohrana podataka u digitalnom obliku ili pristup njima ili

- b) usluga kojom se omogućuje dijeljenje ili bilo koja druga interakcija s podacima u digitalnom obliku koje učitava ili stvara potrošač ili drugi korisnici te usluge,
6. kompatibilnost je sposobnost stvari da funkcionira s hardverom ili softverom s kojima se obično koristi stvar iste vrste, a da tu stvar, hardver ili softver pritom nije potrebno konvertirati,
7. funkcionalnost je sposobnost stvari da izvršava funkcije s obzirom na svoju svrhu,
8. interoperabilnost je sposobnost stvari da funkcionira s hardverom ili softverom drukčijim od onih s pomoću kojih se obično koristi stvar iste vrste,
9. trajni nosač podataka je svako sredstvo koje kupcu ili prodavatelju omogućuje da informacije, koje su toj osobi osobno upućene, pohrani tako da im može pristupiti tijekom razdoblja koje odgovara svrhama za koje su te informacije namijenjene i koje omogućuje nepromijenjeno reproduciranje pohranjenih informacija,
10. trajnost je sposobnost stvari da zadrži svoje funkcije i radne značajke tijekom uobičajene upotrebe,
11. besplatno znači bez troškova potrebnih za uklanjanje nedostatka, a posebno bez poštanskih troškova te troškova prijevoza, rada ili materijala.

Članak 401.

(1) Nedostatak postoji:

- 1) ako stvar ne odgovara opisu, vrsti, količini i kvaliteti odnosno nema funkcionalnost, kompatibilnost, interoperabilnost i druge značajke kako je utvrđeno ugovorom o kupoprodaji,
- 2) ako stvar nije prikladna za bilo koju posebnu namjenu za koju je potrebna kupcu i s kojom je kupac upoznao prodavatelja najkasnije u trenutku sklapanja ugovora te u odnosu na koju je prodavatelj dao pristanak,
- 3) ako stvar nije isporučena sa svom dodatnom opremom i uputama, uključujući upute za instalaciju, kako je utvrđeno ugovorom o kupoprodaji ili
- 4) ako stvar nije isporučena s ažuriranjima kako je utvrđeno ugovorom o kupoprodaji.

(2) Osim nedostataka iz stavka 1. ovoga članka nedostatak postoji i:

- 1) ako stvar nije prikladna za upotrebu u svrhe za koje bi se stvar iste vrste uobičajeno koristila, uzimajući u obzir sve propise Europske unije i propise Republike Hrvatske, tehničke standarde ili, ako takvih tehničkih standarda nema, primjenjive kodekse ponašanja u određenom području ako oni postoje,
- 2) ako stvar ne odgovara kvaliteti i opisu uzorka ili modela koji je prodavatelj stavio na raspolaganje kupcu prije sklapanja ugovora,
- 3) ako stvar nije isporučena s dodatnom opremom, uključujući ambalažu, upute za instalaciju ili druge upute, čiji primitak kupac može razumno očekivati,
- 4) ako stvar ne odgovara količini ili nema ona svojstva i druge značajke, uključujući one koje se odnose na trajnost, funkcionalnost, kompatibilnost i sigurnost, koji su uobičajeni za stvar iste vrste i koje kupac može razumno očekivati s obzirom na prirodu stvari te uzimajući u obzir sve javne izjave koje su dali prodavatelj ili druge osobe u prethodnim fazama lanca transakcija, uključujući proizvođača, ili koje su dane u njihovo ime, osobito u oglašavanju ili označivanju,
- 5) ako je stvar nepravilno instalirana odnosno montirana, a usluga instalacije odnosno montaže čini dio ugovora o kupoprodaji i obavio ju je prodavatelj ili osoba za koju on odgovara ili
- 6) ako je stvar za koju je bilo predviđeno da je instalira odnosno montira kupac nepravilno instalirana odnosno montirana od strane kupca, a nepravilna instalacija odnosno montaža posljedica je nedostatka u uputama koje je dostavio prodavatelj ili, u slučaju stvari s digitalnim elementima, koje je dostavio prodavatelj ili dobavljač digitalnog sadržaja ili digitalne usluge.

(3) Prodavatelja ne obvezuju izjave iz stavka 2. točke 4. ovoga članka ako dokaže da nije znao niti je mogao znati za tu izjavu, ili da je do trenutka sklapanja ugovora javna izjava bila

ispravljena na jednak ili usporediv način kao i kada je dana, ili da ta javna izjava nije mogla utjecati na donošenje odluke o kupnji.

(4) Kod potrošačkih ugovora nedostaci iz stavka 2. točke 1. do 4. ovoga članka ne postoje ako je, u trenutku sklapanja ugovora, potrošač bio posebno obaviješten da određeno obilježje stvari odstupa od kriterija koji se koriste za određivanje nedostataka navedenih u stavku 2. točkama 1. do 4. ovoga članka i ako je potrošač to izričito i zasebno prihvatio prilikom sklapanja ugovora.

Članak 405.

Kad je zbog nekog nedostatka došlo do popravka stvari, isporuke druge stvari, zamjene dijelova i slično, rokovi iz članka 403. i 404. ovoga Zakona počinju teći od predaje popravljene stvari, izvršene zamjene dijelova i slično.

Članak 410.

(1) Kupac koji je pravodobno i uredno obavijestio prodavatelja o nedostatku ovlašten je:

- 1) zahtijevati od prodavatelja uklanjanje nedostatka,
- 2) zahtijevati od prodavatelja predaju druge stvari bez nedostatka,
- 3) zahtijevati razmjerno sniženje cijene,
- 4) izjaviti da raskida ugovor.

(2) U svakom od tih slučajeva kupac ima pravo i na popravljanje štete prema općim pravilima o odgovornosti za štetu, uključujući i štetu koju je zbog nedostatka stvari pretrpio na drugim svojim dobrima.

(3) Prilikom ostvarivanja prava na uklanjanje nedostatka kupac ima pravo izbora između popravka i zamjene stvari, osim ako bi odabrani način uklanjanja nedostatka bio nemoguć ili ako bi njime u odnosu na drugi način uklanjanja nedostatka prodavatelju nastali nerazmjerni troškovi uzimajući u obzir sve okolnosti, a osobito vrijednost stvari bez nedostatka, značaj nedostatka i pitanje može li se popravak odnosno zamjena obaviti bez znatnih neugodnosti za kupca.

(4) Prodavatelj je ovlašten odbiti uklanjanje nedostatka ako su popravak i zamjena nemogući ili bi mu time bili prouzročeni nerazmjerni troškovi uzimajući u obzir sve okolnosti, a osobito vrijednost stvari bez nedostatka, značaj nedostatka i pitanje može li se popravak odnosno zamjena obaviti bez znatnih neugodnosti za kupca.

(5) Kupac ima pravo na sniženje cijene ili na raskid ugovora tek ako prodavatelj nije uklonio nedostatak, ili je to odbio učiniti ili nije uklonio nedostatak u skladu s člankom 410.a stavcima 2. i 3. ovoga Zakona, ako nedostatak postoji unatoč pokušaju prodavatelja da ga ukloni odnosno ako je prodavatelj izjavio da neće ukloniti nedostatak ili iz okolnosti očito proizlazi da neće ukloniti nedostatak u razumnom roku ili bez znatnih neugodnosti za kupca te ako je nedostatak tako ozbiljan da opravdava trenutačno sniženje cijene ili raskid ugovora.

(6) Kupac ima pravo uskratiti plaćanje bilo kojeg nepodmirenog dijela cijene sve dok prodavatelj ne ispuni svoje obveze po osnovi odgovornosti za materijalne nedostatke.

(7) Ako je nedostatak neznatan, kupac nema pravo na raskid ugovora, ali mu pripadaju druga prava iz odgovornosti za materijalne nedostatke uključujući i pravo na popravljanje štete.

(8) Teret dokaza da je nedostatak neznatan je na prodavatelju.

(9) Troškove otklanjanja nedostatka i predaje druge stvari bez nedostatka snosi prodavatelj.

Članak 410.a

- (1) Popravak ili zamjena stvari s nedostatkom provode se besplatno, u razumnom roku od trenutka kada je kupac obavijestio prodavatelja o nedostatku te bez znatnih neugodnosti za kupca uzimajući u obzir prirodu stvari i svrhu za koju je kupcu ta stvar bila potrebna.
- (2) Prilikom popravka ili zamjene kupac je obvezan staviti stvar na raspolaganje prodavatelju, a prodavatelj ju je obvezan preuzeti i snositi troškove preuzimanja.
- (3) Ako je stvar s nedostatkom, koja je bila instalirana odnosno montirana na način koji je u skladu s njezinom prirodom i namjenom prije nego što se nedostatak pojavio, potrebno popraviti ili zamijeniti, obveza uklanjanja nedostatka uključuje obvezu uklanjanja stvari s nedostatkom i instalaciju odnosno montažu zamjenske ili popravljene stvari ili obvezu snošenja troškova tog uklanjanja i instalacije odnosno montaže.
- (4) U slučaju zamjene stvari potrošač nije dužan platiti za uobičajenu upotrebu zamijenjene stvari tijekom razdoblja prije njezine zamjene.

Članak 1039.

- (1) Bankarska garancija na poziv je svaka pisana obveza na plaćanje, bez obzira kako je nazvana, kojom se banka (garant) obvezuje da će na pisani zahtjev korisnika ovome isplatiti određeni novčani iznos ako je udovoljeno uvjetima iz garancije.
- (2) Bankarska garancija je samostalna obveza neovisna o osnovnom poslu u vezi s kojim je izdana, pa i u slučaju da se taj posao u njoj spominje.

Članak 1041.

- (1) Kontragarancija je pisana obveza na plaćanje, bez obzira kako je nazvana, kojom se banka (kontragarant) obvezuje prema garantu da će mu isplatiti novčani iznos po predloženju pisanog zahtjeva u skladu s uvjetima iz kontragarancije.
- (2) Kontragarancija je odvojena od garancije i od osnovnog posla na koje se odnosi, pa i kada ih se spominje u kontragaranciji.

Članak 1073.

- (1) Proizvođač koji stavi u promet neki proizvod, odgovara za štetu prouzročenu neispravnošću toga proizvoda bez obzira na krivnju.
- (2) Odredbe ovoga odsjeka odnose se na imovinsku štetu prouzročenu smrću ili tjelesnom ozljedom te na štetu prouzročenu uništenjem ili oštećenjem oštećenikove stvari različite od neispravnog proizvoda, ako se radi o takvoj vrsti stvari koja je uobičajeno namijenjena za osobnu uporabu te ako je oštećenik tu stvar uglavnom rabio u tu svrhu.
- (3) Oštećenik ima, po odredbama ovoga odsjeka, pravo na naknadu štete prouzročene uništenjem ili oštećenjem stvari samo za dio štete koji prelazi iznos od 500 eura.
- (4) Naknada neimovinske štete prouzročene neispravnim proizvodom može se zahtijevati samo prema općim pravilima odgovornosti za štetu.
- (5) Na obujam naknade imovinske štete prouzročene smrću ili tjelesnom ozljedom na odgovarajući se način primjenjuju posebne odredbe ovoga Zakona o naknadi imovinske štete u slučaju smrti, tjelesne ozljede i oštećenja zdravlja.
- (6) Odredbe ovoga odsjeka ne primjenjuju se na štete prouzročene nuklearnom nesrećom.
- (7) Odredbe ovoga odsjeka ne isključuju primjenu pravila o odgovornosti za štetu prouzročenu opasnom stvari ili opasnom djelatnošću, pravila o odgovornosti za materijalne nedostatke ispunjenja te pravila o ugovornoj i izvanugovornoj odgovornosti za štetu.

(8) Oštećenik je dužan dokazati neispravnost proizvoda, štetu i uzročnu vezu između neispravnosti proizvoda i štete.

Proizvod

Članak 1074.

(1) Proizvod je bilo koja pokretna stvar, pa i onda kad je ugrađena u neku drugu pokretnu ili nepokretnu stvar.

(2) Proizvod su električna i drugi oblici energije.

Članak 1075.

(1) Proizvod nije ispravan ako, uzimajući u obzir sve okolnosti slučaja, a poglavito način na koji je proizvod predstavljen, svrhe u koje, prema razumnom očekivanju, proizvod može biti uporabljen te vrijeme kad je proizvod stavljen u promet, ne pruža sigurnost koja se od takva proizvoda opravdano očekuje.

(2) Proizvod nije neispravan samo zbog toga što je naknadno bolji proizvod stavljen u promet.

Oslobođenje od odgovornosti

Članak 1076.

(1) Proizvođač je osoba koja je izradila gotov proizvod, osoba koja je proizvela sirovinu, samostalni ili nesamostalni dio ugrađen u gotov proizvod, kao i osoba koja se, obilježavanjem proizvoda svojim imenom, žigom ili kakvim drugim znakom raspoznavanja, predstavlja kao proizvođač.

(2) Ako je proizvod uvezen, uzima se da je proizvođač osoba koja je uvezla proizvod radi prodaje, davanja u zakup ili bilo kojega drugog oblika stavljanja proizvoda u promet i odgovara solidarno s osobama navedenim u stavku 1. ovoga članka.

(3) Ako nije moguće utvrditi tko je proizvođač, proizvođačem se smatra svaka osoba koja proizvod stavlja u promet, osim ako ta osoba u razumnom roku ne obavijesti oštećenika o osobi od koje je nabavila proizvod.

(4) Odredba iz stavka 3. ovoga članka primjenjuje se i kad se ne može utvrditi tko je uvezao proizvod, pa i onda ako su ime, tvrtka ili naziv proizvođača navedeni na proizvodu.

Članak 1078.

(1) Proizvođač se oslobađa odgovornosti ako dokaže:

– da nije stavio proizvod u promet,

– da je na temelju okolnosti slučaja vjerojatno da neispravnost, a ni njezin uzrok, nisu postojali u vrijeme kad je stavio proizvod u promet,

– da proizvod nije proizveden za prodaju, davanje u zakup ili bilo koju drugu poslovnu svrhu, kao niti da je proizveden ili stavljen u promet u okviru njegova poslovanja,

– da je neispravnost posljedica pridržavanja prisilnih propisa koji su bili na snazi u trenutku kad je stavio proizvod u promet,

– da stanje znanosti ili tehničkog znanja u vrijeme stavljanja proizvoda u promet nije omogućavalo otkrivanje neispravnosti,

– da je šteta prouzročena isključivo radnjom oštećenika ili osobe za koju on odgovara, odnosno radnjom treće osobe koju proizvođač nije mogao predvidjeti i čije posljedice nije mogao izbjeći ili otkloniti.

(2) Proizvođač sirovine ili dijela proizvoda oslobađa se odgovornosti i ako dokaže da je neispravnost prouzročena konstrukcijom glavnog proizvoda ili uputama dobivenim od proizvođača glavnog proizvoda.

(3) Proizvođač se djelomično oslobađa odgovornosti ako je nastanku štete djelomično pridonio oštećenik ili osoba za koju on odgovara.

(4) Ako je nastanku štete djelomično pridonijela treća osoba, ona odgovara solidarno s proizvođačem.

Članak 1079.

(1) Odgovornost proizvođača nije dopušteno ugovorom s oštećenikom unaprijed isključiti ili ograničiti.

(2) Ništetna je ugovorna odredba suprotna odredbi stavka 1. ovoga članka.

Članak 1080.

(1) Tražbina popravljanja štete prouzročene neispravnim proizvodom zastarijeva u roku od tri godine od dana kad je oštećenik saznao ili morao saznati za štetu, neispravnost i osobu proizvođača.

(2) Pravo na popravljanje štete prouzročene neispravnim proizvodom gasi se u roku od deset godina od dana njegova stavljanja u promet, osim ako je u tom roku protiv proizvođača pokrenut postupak pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja ili ostvarivanja tražbine na popravljanje štete iz ovoga odsjeka.

Prilozi:

- Iskaz o procjeni učinaka propisa
- Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću
- Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom Europske unije, s tablicama usporednih prikaza

PRILOG 4.:**OBRAZAC ISKAZA O PROCJENI UČINAKA PROPISA**

1. OPĆE INFORMACIJE	
1.1.	Stručni nositelj: Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije
1.2.	Naziv propisa: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima
1.3.	Program rada Vlade Republike Hrvatske, akt strateškog planiranja ili reformska mjera: Ne Naziv akta: Opis mjere:
1.4.	Plan usklađivanja zakonodavstva Republike Hrvatske s pravnom stečevinom Europske unije Da Naziv pravne stečevine: - Direktiva (EU) 2024/2853 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2024. o odgovornosti za neispravne proizvode i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 85/374/EEZ (Tekst značajan za EGP) (SL L, 2024/2853, 18.11.2024.) - Direktiva (EU) 2024/1799 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. lipnja 2024. o zajedničkim pravilima za promicanje popravka robe i izmjeni Uredbe (EU) 2017/2394 te direktiva (EU) 2019/771 i (EU) 2020/1828 (Tekst značajan za EGP) (SL L, 2024/1799, 10.7.2024.).
2. UTVRĐIVANJE PROBLEMA	
2.1.	<p>Potrebno je uskladiti hrvatsko zakonodavstvo s obvezama uređenima Direktivom (EU) 2024/2853 i Direktivom (EU) 2024/1799.</p> <p>Ciljevi Direktive 2019/771 bili su postizanje visoke razine zaštite potrošača i veće kružnosti gospodarstva. Direktivom o promicanju popravka robe u kontekstu zelene tranzicije želi se promicati održivija potrošnja, čime se dopunjuje cilj Direktive 2019/771.</p> <p>Trenutačni zakonodavni okvir predviđa popravak kao način uklanjanja nedostatka, ali za potrošače on nije atraktivan iz više razloga: potrošači smatraju kako nije opravdano da se nova stvar popravlja i žele zamjensku stvar bez nedostatka, vrijeme koje je potrebno za popravak stvari je prema procjenama potrošača predugo i ostavlja ih bez za njih vitalne stvari te su rokovi produženja jamstva u slučaju popravka nejasni. Ovom izmjenom potrebno je dodatno promovirati popravak.</p> <p>Institut odgovornosti za neispravan proizvod implementiran je u hrvatsko materijalno pravo stupanjem na snagu Zakona o obveznim odnosima 1. siječnja 2006. („Narodne novine“, broj 35/05.) kada su prenesene odredbe Direktive 85/374/EEZ.</p> <p>Europska komisija je zaključila kako Direktivu 85/374/EEZ treba revidirati kako bi se u obzir uzele promjene koje dolaze s novim tehnologijama, uključujući umjetnu inteligenciju, novi poslovni modeli kružnog gospodarstva i novi globalni lanci opskrbe, čiji je razvoj doveo do nedosljednosti i do pravne nesigurnosti, posebno u pogledu značenja pojma „proizvod“.</p>

	<p>Iskustvo stečeno primjenom Direktive 85/374/EEZ ujedno je pokazalo kako oštećenici imaju poteškoće pri dobivanju naknade štete zbog ograničenja u podnošenju zahtjeva za naknadu štete i zahtjevnog postupka prikupljanja dokaza o odgovornosti, posebno s obzirom na sve veću tehničku i znanstvenu složenost. Direktiva (EU) 2024/2853 adresira sve navedene probleme i potrebno je osigurati njeno prenošenje u nacionalno zakonodavstvo.</p> <p>Osim toga, Direktiva (EU) 2024/2853 sadrži i odredbe o otkrivanju dokaza i teretu dokazivanja, koje imaju za cilj olakšati tužiteljima podnošenje zahtjeva za naknadu štete, a posebno odgovoriti na sve veću složenost modernih proizvoda.</p> <p>Potrebno je jasnije propisati članak 294. ZOO-a kojim se uređuje osnaženje ugovora kojem nedostaje potreban oblik. Naime, u samom tekstu članka izrijeком se spominju samo oni ugovori kod kojih se zahtjeva pisani oblik što u praksi ponekad stvara zabunu pa se može naići i na stavove kako navedeni članak dopušta konvalidaciju samo onih ugovora za koje je propisan ili ugovoren pisani oblik, ali ne i onih ugovora kod kojih je propisan ili ugovoren neki drugi oblik, poput oblika javnobilježničkog akta ili solemnizirane privatne isprave.</p> <p>Zbog potreba prenošenja Direktive (EU) 2025/25, koja se primarno odnosi na sudski registar, i ima rok implementacije 31. srpnja 2027., a s ciljem uvođenja institut digitalne punomoći EU-a ZOO, kao <i>lex generalis</i> ne propisuje mogućnost izdavanja i punomoći u digitalnim obliku.</p> <p>Formalno se izjednačava pravovaljanosti bankarskih garancija izdanih u elektroničkom obliku s onima izdanim u materijalnom obliku kao prvi korak u digitalizaciji bankarskih garancija i zbog osiguranja pravne sigurnosti, jer se trenutna administrativna praksa većinom temelji na fizičkim ispravama i papirnatom poslovanju, ali postoji i manji broj garancija u digitalnom obliku. Naime, kao i kod punomoći u digitalnom obliku ZOO ne propisuje mogućnost izdavanja punomoći u digitalnom obliku.</p>
2.2.	Izvor podataka:
	<p>https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HR/TXT/HTML/?uri=OJ:L_202401799 https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HR/TXT/?uri=CELEX:32024L2853 Zakon o obveznim odnosima („Narodne novine“, br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22. i 155/23.) Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije</p>
3.	UTVRĐIVANJE POSEBNOG CILJA
3.1.	Opis posebnog cilja
	<p>Posebni cilj 1.: Osigurati da pravila o izvanugovornoj odgovornosti za štetu uzimaju u obzir prirodu i rizike proizvoda u digitalnom dobu i kružnom gospodarstvu.</p> <p>Poseban cilj 2.: Osigurati da uvijek postoji poduzeće sa sjedištem u EU-u koje se može smatrati odgovornim za neispravne proizvode kupljene izravno od proizvođača izvan EU-a, s obzirom na to da potrošači sve češće kupuju proizvode izravno iz trećih zemalja, a da pritom ne postoji proizvođač ili uvoznik sa sjedištem u EU-u.</p> <p>Poseban cilj 3.: Smanjiti teret dokazivanja u složenim slučajevima i ograničenja u podnošenju zahtjeva za naknadu štete.</p>

	<p>Poseban cilj 4.: Osigurati jednaku zaštita oštećenika bez obzira na to je li neispravn proizvod koji im je nanio štetu u materijalnom obliku ili digitalan.</p> <p>Poseban cilj 5.: Postizanje pravne sigurnost za potrošače i prodavatelje kod potrošačkih ugovora za koliko se produžuje rok kod popravka stvari.</p>
3.2.	Opis svrhe propisa
	<p>Ovim zakonom uređuju se prava i obveze potrošača i proizvođača kod materijalnog nedostatka stvari promoviranjem popravka stvari ili davanjem zamjenske obnovljene stvari.</p> <p>Također, ovim zakonom uređuje se prava i obveze oštećenika i gospodarskog subjekta kod izvangovorne naknade štete.</p> <p>Zbog pravne sigurnosti pojašnjava se kako se konvalidacija ugovora odnosi na sve ugovore, a ne samo na ugovore za koje je propisan pisani oblik, te se zbog potreba digitalizacije i pravnom prometa propisuje kako se bankarska garancija i punomoć mogu izdati i u digitalnom obliku.</p>
3.3.	Razmotrena druga moguća normativna i nenormativna rješenja
	<p>Budući da su odredbe koje su predmet izmjena i dopuna već u velikoj mjeri sadržane u važećem Zakonu o obveznim odnosima, kao temeljnom propisu koji uređuje obveze prodavatelji i odgovornost za materijalne nedostatke kao i odgovornost za neispravan proizvod, donošenje izmjena i dopuna predmetnog propisa predstavlja rješenje koje će osigurati zadržavanje kontinuiteta normativnog uređenja predmetne materije, uz istodobno osiguravanje pravne sigurnosti.</p> <p>Nenormativna rješenja nisu moguća.</p>
3.4.	Izvor podataka:
	<p>Zakon o obveznim odnosima („Narodne novine“, br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22. i 155/23.)</p> <p>Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije</p>
4.	UTVRĐIVANJE UČINAKA I ADRESATA
4.1.	<p>Posebni cilj:</p> <p>Posebni cilj 1.: Osigurati da pravila o izvanugovornoj odgovornosti za štetu uzimaju u obzir prirodu i rizike proizvoda u digitalnom dobu i kružnom gospodarstvu.</p> <p>Poseban cilj 2.: Osigurati da uvijek postoji poduzeće sa sjedištem u EU-u koje se može smatrati odgovornim za neispravne proizvode kupljene izravno od proizvođača izvan EU-a, s obzirom na to da potrošači sve češće kupuju proizvode izravno iz trećih zemalja, a da pritom ne postoji proizvođač ili uvoznik sa sjedištem u EU-u.</p> <p>Poseban cilj 3.: Smanjiti teret dokazivanja u složenim slučajevima i ograničenja u podnošenju zahtjeva za naknadu štete.</p> <p>Poseban cilj 4.: Osigurati jednaku zaštita oštećenika bez obzira na to je li neispravn proizvod koji im je nanio štetu u materijalnom obliku ili digitalan.</p>

	Poseban cilj 5.: Postizanje pravne sigurnost za potrošače i prodavatelje kod potrošačkih ugovora za koliko se produžuje rok kod popravka stvari.	
4.1.1.	Učinci na gospodarstvo:	Adresati:
	Zakon će imati pozitivne učinke na zaštitu potrošača koje uključuje zaštitu ekonomskih interesa potrošača, zaštitu od opasnosti za život, zdravlje i imovinu, pravnu zaštitu potrošača, informiranje i izobrazbu potrošača.	Gradani i poslovni subjekti.
4.1.2.	Učinci na održivi razvoj:	Adresati:
	Zakon će imati pozitivne učinke na gospodarenje, razvijanje i provedbu sustava za recikliranje otpada i njegovu ponovnu uporabu, odnosno poticat će se obnova i ponovno korištenje proizvoda koji su sada završavali na otpadu.	Gradani i poslovni subjekti.
4.1.3.	Učinci na socijalnu skrb:	Adresati:
	Nisu utvrđeni učinci iz članka 12. Uredbe.	Nisu utvrđeni adresati iz članka 14. Uredbe.
4.1.4.	Učinci na zaštitu ljudskih prava:	Adresati:
	Zakon će imati pozitivne učinke na sigurnost ostvarivanja pravne zaštite u okviru sudskog postupka.	Gradani i poslovni subjekti.
4.1.5.	Učinci na druga područja:	Adresati:
	Utvrđeni učinci na druga područja navode se jedan iza drugog po redu utvrđivanja.	Nisu utvrđeni adresati iz članka 14. Uredbe.
5.	ANALIZA UTVRĐENIH UČINAKA I ADRESATA	
5.1.	Analiza učinaka i adresata u području gospodarstva:	
	Poticanje popravka stvari u okviru odgovornosti prodavatelja, omogućit će se viša razina zaštite potrošača i veća kružnost gospodarstva. Navedeno će imati pozitivne učinke na tržište rada, jer bi trebalo dovesti do povećanja radnih mjesta zbog povećanog broja zahtjeva za popravkom stvari. Usklađivanjem zajedničkih pravila o odgovornosti za neispravne proizvode uklonit će se razlika među pravnim sustavima država članica EU-a te povećati kretanje robe na unutarnjem tržištu. Olakšat će se poslovanje pravnih osoba kako u prekograničnim registarskim postupcima čineći dostupnima digitalne punomoći EU-a tako i u npr. nacionalnim postupcima javne nabave u kojima se dokumentacija u EONJ podnosi u elektroničkom obliku.	
5.2.	Analiza učinaka i adresata u području održivog razvoja:	
	Poticanjem popravka stvari u okviru odgovornosti prodavatelja za materijalne nedostatke stvari, trebala bi se postići održiva potrošnja jer će zahvaljujući popravku vjerojatno nastajati manje otpada zbog odbačene robe, smanjit će se potražnja za resursima, među ostalim energijom, potrebnima za postupak proizvodnje i prodaje nove robe kojom se zamjenjuje neispravna roba i smanjit će se emisije stakleničkih plinova. Istodobno se stvaraju i koristi za potrošače tako što se izbjegavaju troškovi povezani s novom kupnjom u kratkoročnom razdoblju.	
5.3.	Analiza učinaka i adresata u području socijalne skrbi:	
	Nisu utvrđeni učinci ni adresati u području socijalne skrbi.	
5.4.	Analiza učinaka i adresata u području zaštite ljudskih prava:	

	<p>Zakonom će se ukloniti poteškoće za građane pri dobivanju naknade štete zbog ograničenja u podnošenju zahtjeva za naknadu štete i zahtjevnog postupka prikupljanja dokaza o odgovornosti, posebno s obzirom na sve veću tehničku i znanstvenu složenost.</p> <p>Kako gospodarski subjekti ne bi bili u nepovoljnijem položaju s obzirom na to da im se nameće odgovornost neovisno o krivnji te kako bi se postigla pravedna raspodjela rizika, oštećenik koji traži naknadu štete prouzročene neispravnim proizvodom trebao bi snositi teret dokazivanja štete, neispravnosti proizvoda i uzročno-posljedične veze između njih, u skladu sa standardom dokazivanja koji je primjenjiv na temelju nacionalnog prava.</p> <p>Također će se osigurati da građani (oštećenici) imaju mogućnost podnijeti tužbu za naknadu štete ako proizvođač proizvoda ima poslovni nastan izvan Unije što je do sada bilo otežano, povezano s dodatnim troškovima i poznavanjem stranog prava.</p>	
5.5.	Analiza učinaka i adresata u drugim područjima:	
	Nisu utvrđeni učinci ni adresati u drugim područjima.	
5.6.	Izvor podataka:	
	<p>Zakon o obveznim odnosima („Narodne novine“, br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22. i 155/23.)</p> <p>Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije</p>	
6.	SAVJETOVANJE I KONZULTACIJE	
6.1.	<p>Savjetovanje:</p> <p>Za Nacrt prijedloga zakona provedeno je javno savjetovanje njegovom objavom na središnjem državnom internetskom portalu za savjetovanje s javnošću. Javno savjetovanje trajalo je od 10. veljače 2026. do 11. ožujka 2026. Tijekom savjetovanja zaprimljeno je 8 komentara koji nisu prihvaćeni. Za Obrazac iskaza o procjeni učinaka propisa provedeno je javno savjetovanje njegovom objavom na središnjem državnom internetskom portalu za savjetovanje s javnošću u trajanju od 10. veljače 2026. do 11. ožujka 2026. Na predmetni Obrazac zaprimljen je 1 komentar koji nije prihvaćen. Izvješća o povedenom savjetovanju objavljena su na portalu.</p>	
6.2.	<p>Konzultacije:</p> <p>Nacrt prijedloga zakona i Obrazac iskaza o procjeni učinaka propisa dostavljeni su na mišljenje Uredu za zakonodavstvo Vlade Republike Hrvatske, Ministarstvu vanjskih i europskih poslova, Ministarstvu financija, Ministarstvu gospodarstva i Vrhovnom sudu Republike Hrvatske. Navedena tijela nemaju primjedbi na Nacrt prijedloga zakona i Obrazac iskaza o procjeni učinaka propisa.</p>	
7.	ZAKLJUČAK	
7.1.	<p>Pozitivni učinci:</p> <p>Predloženim zakonom promovirat će se popravak stvari te kružno gospodarstvo ponovnim korištenjem obnovljene stvari. Također, će se osigurati pravna sigurnost za oštećenike, jer će se ukloniti zapreke za podnošenje tužbi za naknadu štete protiv proizvođača koji nemaju poslovni nastan u EU kao i ukidanje minimuma za podnošenje tužbe za naknadu štete. Olakšat će se teret dokazivanja svim stranama u postupku.</p>	<p>Negativni učinci:</p> <p>Nema negativnih učinaka.</p>
7.2.	<p>Zaključak o učincima koji će proisteci iz provedbe:</p> <p>Provedbom ovoga Zakona osigurat će se prikladniji pravni okvir za promicanje popravka stvari i upotrebu obnovljive stvari kao i za naknadu štete za neispravan proizvod, detaljnim</p>	

	propisivanjem tko može biti odgovorna osoba, što se smatra proizvodom, odnosno neispravnim proizvodom uzimajući u obzir uvođenje i primjenu novih tehnologija, uključujući umjetnu inteligenciju, čime se osigurava veća pravna sigurnost za potrošače i oštećenike.
8.	PRILOZI
8.1	Dokumenti u prilogu:
	Nema priloga.
9.	OVJERA ČELNIKA STRUČNOG NOSITELJA
	Potpis: Damir Habijan, ministar Datum: 19. ožujka 2026.

OBRAZAC IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM JAVNOŠĆU	
Naslov dokumenta	Izvešće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije
Svrha dokumenta	Izveštavanje o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću
Datum dokumenta	12.03.2026.
Verzija dokumenta	1
Vrsta dokumenta	Izveštaj
Naziv nacrt zakona, drugog propisa ili akta	Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	74.
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrt	Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrt?	U radnoj skupini su sudjelovali predstavnici Ministarstva pravosuđa, uprave i digitalne transformacije, Ministarstva gospodarstva, Pravnog fakulteta u Zagrebu, Vrhovnog suda Republike Hrvatske, Županijskog suda u Zagrebu, Općinskog suda u Zagrebu, Hrvatske udruge banaka, Matice hrvatskih sindikata, Saveza samostalnih sindikata Hrvatske, Nezavisnih hrvatskih sindikata
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način? Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje? Ako nije, zašto?	Da, nacrt je bio objavljen na portalu e-Savjetovanja u razdoblju od 10.02.2026. do 11.03.2026.
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	Dostupno u dokumentu Analiza dostavljenih primjedbi

ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI	Dostupno u dokumentu Analiza dostavljenih primjedbi
Primjedbe koje su prihvaćene	
Primjedbe koje nisu prihvaćene i obrazloženje razloga za neprihvatanje	
Troškovi provedenog savjetovanja	Nije bilo troškova

Izješće o provedenom savjetovanju - Savjetovanje s javnošću o Nacrtu prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima

Redni broj	Korisnik/Sekcija/Komentar	Odgovor
1	<p>A1 HRVATSKA DRUŠTVO S OGRANIČENOM ODGOVORNOŠĆU ZA USLUGE JAVNIH TELEKOMUNIKACIJA NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OBVEZNIH ODNOSIMA</p> <p>U Nacrtu Prijedloga Zakona predlaže se iza članka 1. dodati novi članak 1.a koji glasi: Članak 232. mijenja se i glasi: "(1) Zastarijevaju za jednu godinu: 1) tražbina naknade za isporučene javne usluge koje se pružaju potrošačima, a koje su definirane posebnim propisom iz područja zaštite potrošača. 2) tražbina radiopostaje i radiotelevizijske postaje za uporabu radioprijamnika i televizijskog prijamnika, 3) tražbina pretplate na povremene tiskovine, računajući od isteka vremena za koje je tiskovina naručena. (2) Zastara teče iako su isporuke ili usluge produljene." Obrazloženje: U sudskoj praksi je u dosadašnjoj primjeni predmetne odredbe dolazilo do razlika u tumačenju roka zastare tražbina e između trgovaca te stoga smatramo da je potrebno Zakonom jasno i nedvosmisleno propisati u kojim situacijama se primjenjuje trogodišnji, odnosno jednogodišnji zastarni rok. Držimo da je intencija zakonodavca bila zaštititi potrošače u odnosima prema trgovcima za povremena potraživanja koja se temelje na pružanju usluga potrošačima (odnosno kako Zakon navodi - za potrebe kućanstva). Smatramo da je potrebno definirati da se jednogodišnji zastarni rok primjenjuje za sve javne usluge, koje su tako definirane Zakonom o zaštiti potrošača, a koje ujedno obuhvaćaju sve usluge koje se pojedinačno nabrajaju u članku 232. Zakona. Dodatno, zbog proteka vremena i razvoja tržišta usluga, predlaže se brisati zastarjele pojmove kao što su primjerice "usluga telefona". Ukazujemo da se u području elektroničkih komunikacija koristi pojam elektroničke komunikacijske usluge, a isti je prepoznat i u članku 25. Zakona o zaštiti potrošača koji taksativno nabroja koje usluge se smatraju javnim uslugama. Pored toga, pojam "usluge telefona" je često i neprimjeren jer se usluge često pružaju kao poaketi usluga (primjerice, jedna naknada obuhvaća govorne usluge, usluge pristupa internetu i usluge televizije) pa se stoga i potraživanje po osnovi dospjelih naknada za takve pakete pogrešno naziva potraživanjem za usluge telefona, a tek kroz sudsku praksu se zauzeo stav da ista podrazumijeva i usluga pristupa internetu. Smatramo da bi predloženo poopćenje pojmova znatno pridonijelo pravnoj sigurnosti i otklonilo prijetnju koji su prisutni u primjeni ovog članka Zakona.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>S obzirom na to da je primarni cilj ovih zakonskih izmjena i dopuna implementacija Direktive (EU) 2024/1799 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. lipnja 2024. o zajedničkim pravilima za promicanje popravka robe i izmjeni Uredbe (EU) 2017/2394 te direktiva (EU) 2019/771 i (EU) 2020/1828 i Direktive (EU) 2024/2853 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2024. o odgovornosti za neispravne proizvode i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 85/374/EEZ, kao i da bi u vezi s navedenom pravnom materijom bilo potrebno osnovati novu radnu skupinu za izradu nacrtu prijedloga zakona koja bi imala drugi cilj te čiji bi članovi bili predloženi u skladu tim ciljem, napominje se kako navedeno ne može biti predmet ovog Nacrta prijedloga zakona.</p>
2	<p>TELEMACH HRVATSKA D.O.O. ZA</p>	<p>Nije prihvaćen</p>

**TELEKOMUNIKACIJSKE USLUGE
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I
DOPUNAMA ZAKONA O OBVEZNYM ODNOSIMA**

Člankom 232. Zakona o obveznim odnosima (dalje: ZOO) propisan je jednogodišnji rok zastare prema kojem zastarijevaju za jednu godinu: (1) tražbina naknade za isporučenu električnu i toplinsku energiju, plin, vodu, za dimnjačarske usluge i za održavanje čistoće, kad je isporuka, odnosno usluga obavljena za potrebe kućanstva; (2) tražbina radiopostaje i radiotelevizijske postaje za uporabu radioprijamnika i televizijskog prijamnika; (3) tražbina pošte, telegrafa i telefona za uporabu telefona i poštanskih pretinaca te druge njihove tražbine koje se naplaćuju u tromjesečnim ili kraćim rokovima; (4) tražbina pretplate na povremene tiskovine, računajući od isteka vremena za koje je tiskovina naručena. Tako je zakonodavac u članku 232. precizirao koje tražbine zastarijevaju za jednu godinu pri čemu za tražbine iz točaka 2.-4. (među kojima je i tražbina telefona) ne pravi razliku je li isporuka obavljena za potrebe kućanstva ili se radi o tražbini iz trgovačkih ugovora, već tu razliku pravi samo za tražbine navedene u točki 1. (električnu i toplinsku energiju, plin, vodu, za dimnjačarske usluge i za održavanje čistoće). Stoga, iako je u članku 228. stavku 1. ZOO-a propisano da međusobne tražbine iz trgovačkih ugovora o prometu robe i usluga, odnosno ugovora koje sklope trgovac i osoba javnog prava o prometu robe i usluga te tražbine naknade za izdatke učinjene u vezi s tim ugovorima zastarijevaju za tri godine, u sudskoj praksi je u prethodnom razdoblju dolazilo do razlika u tumačenju roka zastare tražbina elektroničkih komunikacijskih usluga između trgovaca. Kako se radi o nemaloj razlici (od čak dvije godine), a raznolika sudska praksa postoji više od pet godina (<https://www.notarius.hr/aktualno/u-sredistu/40422>), ukazujemo kako je neophodno izvršiti izmjene u članku 232. ZOO na način da se za te slučajeve jasno propiše primjena zastarnog roka od tri godine. S time u vezi skrećemo pažnju na recentnu odluku Vrhovnog suda (dalje: VSRH) Rev 1199/2020-2 u kojoj je VSRH izričito utvrdio da odredba članka 232. ZOO (jednogodišnji rok) nema prednost pred odredbom članka 228. (trogodišnji rok) te da se u odnosima između trgovačkih društava, odnosno trgovaca mora primijeniti trogodišnji rok, neovisno o karakteru pružene usluge: „12. Drugostupanjski sud je preinačio prvostupanjsku odluku i odbio tužbeni zahtjev zauzevši pravno shvaćanje da u konkurenciji odredbe čl. 228. ZOO-a koja propisuje trogodišnji zastarni rok za tražbine iz trgovačkih ugovora o prometu robe i usluga te odredbe čl. 232. ZOO-a koja uređuje jednogodišnji zastarni rok za tražbine navedene u tom članku, ima se primijeniti odredba čl. 232. ZOO-a jer je ona specijalna u odnosu na odredbu čl. 228. ZOO-a. 13. Pravno shvaćanje drugostupanjskog suda ovaj sud ne prihvaća. 14. Odredba čl. 228. propisuje da međusobne tražbine iz trgovačkih ugovora o prometu robe i usluga, odnosno ugovora koje sklope trgovac i osoba javnog prava o prometu robe i usluga te tražbine naknade za izdatke učinjene u vezi s tim ugovorima zastarijevaju za tri godine. U situaciji kao što je

S obzirom na to da je primarni cilj ovih zakonskih izmjena i dopuna implementacija Direktive (EU) 2024/1799 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. lipnja 2024. o zajedničkim pravilima za promicanje popravka robe i izmjeni Uredbe (EU) 2017/2394 te direktiva (EU) 2019/771 i (EU) 2020/1828 i Direktive (EU) 2024/2853 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2024. o odgovornosti za neispravne proizvode i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 85/374/EEZ, kao i da bi u vezi s navedenom pravnom materijom bilo potrebno osnovati novu radnu skupinu za izradu nacrtu prijedloga zakona koja bi imala drugi cilj te čiji bi članovi bili predloženi u skladu tim ciljem, napominje se kako navedeno ne može biti predmet ovog Nacrta prijedloga zakona.

konkretna kada je kod ugovora o pružanju poštanskih usluga jedna ugovorna strana davatelj poštanskih usluga, a druga ugovorna strana naručitelj usluga, a obje ugovorne strane su trgovačka društva ima se primjenjivati trogodišnji zastarni rok iz čl. 228. ZOO-a, a ne odredba iz čl. 232. ZOO.“ Navedena presuda se odnosi na poštanske usluge, ali budući da se u istoj alineji spominju i telefonske usluge, analogno bi se morala primijeniti i na telefonske usluge (odnosno elektroničke komunikacijske usluge). Ujedno ukazujemo na zastarjeli pojam „telefona“, koji ne odražava suvremeni regulatorni okvir elektroničkih komunikacija, s obzirom na to da ne obuhvaća druge elektroničke komunikacijske usluge koje se danas uobičajeno koriste. Člankom 5. Zakona o elektroničkim komunikacija propisan je pojam elektroničke komunikacijske usluge dok su iste temeljem članka 25. Zakona o zaštiti potrošača uvrštene u javne usluge koje se pružaju potrošačima. Također, u javne usluge uvrštene su i poštanske usluge, ali i distribucija električne energije, prirodnog plina, toplinske energije, javna vodoopskrba i javna odvodnja, obavljanje dimnjačarskih poslova, sakupljanje komunalnog otpada. Stoga, uzimajući u obzir prethodno navedeno, a prvenstveno pravno stajalište VSRH, predlažemo sljedeće izmjene: Jednogodišnji rok zastare Članak 232. (1) Zastarijevaju za jednu godinu: 1) tražbina naknade za isporučene električnu i toplinsku energiju, plin, vodu, za dimnjačarske usluge i za održavanje čistoće, kad je isporuka, odnosno usluga obavljena za potrebe kućanstva, 2) tražbina radiopostaje i radiotelevizijske postaje za uporabu radioprijamnika i televizijskog prijamnika, 3) tražbina elektroničkih komunikacija, pošte, poštanskih pretinaca te druge njihove tražbine koje se naplaćuju u tromjesečnim ili kraćim rokovima, kad je isporuka odnosno usluga obavljena za potrebe kućanstva, 4) tražbina pretplate na povremene tiskovine, računajući od isteka vremena za koje je tiskovina naručena. (2) Zastara teče iako su isporuke ili usluge produljene. Zaključno, na predloženi način, uvođenjem zakonskog pojma elektroničkih komunikacija umjesto zastarjelog pojma „telefon“ te jasnim navođenjem da se zastarni rok od jedne godine primjenjuje za tražbine elektroničkih komunikacija kada su iste pružene odnosno obavljene za potrebe kućanstva, otklonile bi se sve dvojbe u tumačenju te zakon uskladio s pravnim stavom VSRH. Time bi se osigurala pravna sigurnost i ujednačena sudska praksa, doprinijelo bi se smanjenju broja sudskih sporova te spriječilo različito tumačenje istih odredbi od strane sudova i drugih tijela.

3	<p>HRVATSKA GOSPODARSKA KOMORA NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OBVEZNYM ODNOSIMA Članovi Udruženja telekomunikacijskih i poštanskih usluga HGK predlažu da se u predmetni Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima uvrsti i izmjenama i dopuna članka 232. trenutno važećeg Zakona na način da se preciznije definiraju usluge za koje se primjenjuje jednogodišnji rok zastare, kao i krug osoba na koje se primjenjuje iznimka od općeg zastarnog roka, a sve u skladu s posebnim propisom iz područja zaštite potrošača koji kao lex specialis utvrđuje koje su to usluge i na koga se primjenjuju. Prednje osobito treba obuhvatiti usluge elektroničkih komunikacija kada se one isporučuju korisnicima za potrebe kućanstva u skladu sa recentnom odlukom VSRH Rev 1199/2020-2.</p>	<p>Nije prihvaćen S obzirom na to da je primarni cilj ovih zakonskih izmjena i dopuna implementacija Direktive (EU) 2024/1799 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. lipnja 2024. o zajedničkim pravilima za promicanje popravka robe i izmjeni Uredbe (EU) 2017/2394 te direktiva (EU) 2019/771 i (EU) 2020/1828 i Direktive (EU) 2024/2853 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2024. o odgovornosti za neispravne proizvode i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 85/374/EEZ, kao i da bi u vezi s navedenom pravnom materijom bilo potrebno osnovati novu radnu skupinu za izradu nacrt prijedloga zakona koja bi imala drugi cilj te čiji bi članovi bili predloženi u skladu tim ciljem, napominje se kako navedeno ne može biti predmet ovog Nacrta prijedloga zakona.</p>
4	<p>MIRO OPAČAK NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OBVEZNYM ODNOSIMA Komentar: U Nacrtu prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima predlaže se dodatno unaprijediti zaštitu prava osoba s invaliditetom u sklapanju, tumačenju i izvršavanju obveznopравnih odnosa. Osobe s invaliditetom često se suočavaju s preprekama u razumijevanju ugovornih obveza, pristupu informacijama te komunikaciji s pružateljima usluga, financijskim institucijama i drugim ugovornim stranama. Navedeno može dovesti do neravnopravnog položaja, pravne nesigurnosti ili prihvatanja nepovoljnih ugovornih uvjeta. Predlaže se stoga: • osigurati dostupnost ugovornih informacija u pristupačnim formatima prilagođenima osobama s invaliditetom, • omogućiti korištenje alternativnih i pristupačnih oblika komunikacije, • dodatno naglasiti zabranu diskriminacije pri sklapanju ugovora, • osigurati razumne prilagodbe u postupcima sklapanja i izvršavanja ugovora, • unaprijediti zaštitu osoba s invaliditetom od nepoštenih ugovornih odredbi nastalih zbog komunikacijskih ili funkcionalnih ograničenja. Usklađivanjem zakonskih rješenja s načelima jednakosti i pristupačnosti doprinosi se punom i ravnopravnom sudjelovanju osoba s invaliditetom u pravnom prometu te jačanju njihove pravne i ekonomske sigurnosti.</p>	<p>Nije prihvaćen U odnosu na navedene prijedloge, ukazuje se kako su isti pogrešno adresirani. Naime, sukladno članku 15. stavku 2. Zakona o ustrojstvu i djelokrugu tijela državne uprave („Narodne novine“, br. 85/20., 21/23. i 57/24.), upravni i stručni poslovi koji se odnose na promicanje prava osoba s invaliditetom su u okviru djelokruga Ministarstva rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike. Slijedom navedenoga, ističemo kako Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije nije nadležno u okviru Zakona o obveznim odnosima kao općeg propisa obveznog prava ustanoviti poseban režim zaštite osoba s invaliditetom.</p>

5	<p>ANA KNEŽEVIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OBVEZNYM ODNOSIMA, II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA TREBA UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE DONOŠENJA ZAKONA</p> <p>Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima koji je stupio na snagu 01.01.2022. donio je veliku nepravdu potrošačima ; do tih izmjena potrošači su u slučaju materijalnog nedostatka na proizvodu mogli birati između popravka , zamjene za novi proizvod ili raskid ugovora i povrat novca , a nakon izmjena trgovci su si uzeli za pravo da gotovo svaki materijalni nedostatak koji potrošači reklamiraju rješavaju slanjem na popravak koji se mora obaviti u razumnom roku , a koji nije definiran i ponekad traje mjesecima i to je čista zloupotreba od strane trgovaca i servisa . Potrošači tako ostaju bez novog uređaja koji je na servisu , zamjenski uređaj nisu dobili i kako razumni rok za popravak traje nerazumno dugo moraju kupiti drugi uređaj ; ako obitelj ima troje djece ne može čekati , netko kome se pokvario hladnjak ili klima kad je temperatura vani 40 stupnjeva isto ne može čekati , a to su sve posljedice izmjenjenih odredbi ZOO-a . Udruga za zaštitu potrošača su odmah upozorile što će se desiti u praksi i tražile su definiranje razumnog roka , ali nije bilo prihvaćeno. Stoga smo očekivali da će se u ocjeni stanja koristiti iskustva udruga za zaštitu potrošača jer smo u svakodnevnom kontaktu sa potrošačima , ali to je izostalo i pristupilo se administrativnoj ocjeni stanja , pa ni predložena rješenja neće osnažiti i ojačati potrošače , već će sve ostati isto. Potrošači koji su kupili novi proizvod imaju pravo na novi proizvod , a ne na popravak , jer da su htjeli popravljeni proizvod onda bi ga kupili preko oglasnika i manje platili . Stoga smatramo da treba dati potrošaču pravo da u slučaju materijalnog nedostaka kod novog proizvoda ima pravo na novi uređaj ili povrat novca , samo tako će se potrošača osnažiti , a trgovce spriječiti da prodaju lošu i nekvalitetnu robu .</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Ukazuje se kako je navedenim izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima transponirana odredba članka 13. stavka 2. Direktive (EU) 2019/771 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o određenim aspektima ugovora o kupoprodaji robe, izmjeni Uredbe (EU) 2017/2394 i Direktive 2009/22/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 1999/44/EZ, kojom je propisano da kako bi se roba uskladila, potrošač može birati između popravka i zamjene, osim ako bi odabrano pravno sredstvo bilo nemoguće ili ako bi njime, u odnosu na drugo pravno sredstvo, prodavatelju nastali nerazmjerni troškovi, uzimajući u obzir sve okolnosti, uključujući sljedeće: (a) vrijednost koju bi roba imala da ne postoji neusklađenost; (b) značaj neusklađenosti; i (c) pitanje može li se alternativno pravno sredstvo pružiti bez znatnih neugodnosti za potrošača. S obzirom na to da je riječ o direktivi maksimalnog usklađenja, citiranu odredbu nije bilo dopušteno implementirati na drukčiji način.</p>
---	--	---

<p>6 ANA MANOLA NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OBVEZNYM ODNOSIMA, Članak 3.</p> <p>Usmeno dana punomoć je u praksi neprimjenjiva, osim u iznimnim situacijama kad se punomoć npr. daje na zapisnik odnosno u situacijama kad je opunomoćitelj prisutan pred tijelom pred kojim se treba poduzeti radnja na koju se punomoć odnosi, a to je rijetka iznimka jer je smisao punomoći ta da opunomoćitelj ne mora osobno biti prisutan da bi poduzeo neku radnju. Također, u praksi pojedina tijela ili pravne osobe inzistiraju na ovjeri potpisa na punomoći ili pak da punomoć mora biti dana na njihovim obrascima čime se faktično znatno ograničava sloboda opunomoćivanja. Vezano za isprave u elektroničkom obliku, predložena izmjena također otvara prostora za nedoumice u praktičnoj primjeni jer se priznanje punomoći u elektroničkom obliku ne uvjetuje valjanim elektroničkim potpisom niti se isti u tekstu izmjene uopće spominje, dok je u obrazloženju izmjene naveden kao uvjet priznavanja. Predlaže se članak izmijeniti/dopuniti na sljedeći način koji je usklađen sa stanjem u poslovnoj praksi te izbjegava nedoumice u primjeni: (1) Punomoć za sklapanje ugovora, odnosno za poduzimanje pravnog posla daje se u pisanom obliku. (2) Punomoć može biti izdana i u elektroničkom obliku ako je potpisana elektroničkim potpisom koji udovoljava zahtjevima Uredbe (EU) br. 910/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o elektroničkoj identifikaciji i uslugama povjerenja za elektroničke transakcije na unutarnjem tržištu i stavljanju izvan snage Direktive 1999/93/EZ. (3) Ovjera potpisa na punomoći od strane javnog bilježnika nije uvjet njezine valjanosti, osim ako je ovjera potpisa izričito propisana zakonom za određeni pravni posao. (4) Valjana punomoć ne može se odbiti isključivo zbog toga što nije sastavljena na unaprijed propisanom obrascu javnopravnog tijela, pravne osobe ili drugog gospodarskog subjekta, osim kad je korištenje takvog obrasca propisano kao nužno posebnim propisom.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>U hrvatskom obveznom pravu je za punomoć, kao i za ostale ugovore, u pogledu oblika prihvaćeno načelo neformalnosti. Samo u strogo ograničenim slučajevima zahtijeva se i formalna punomoć i to u slučaju kada je za neki ugovor ili koji drugi pravni posao oblik propisan zakonom (paritet oblika). Upravo pravilo o paritetu oblika pravnog posla i punomoći sprječava da strana koja je angažirala opunomoćenika ostane bez zaštite koju joj je zakon namijenio propisivanjem određenog oblika pravnog posla. Zakon, naime, često predviđa oblik pravnog posla da bi jednu ili obje ugovorne strane upozorio na ozbiljnost poduzimanja pravnog posla i na potencijalno nepovoljne učinke koji njime nastaju. U ostalim slučajevima opunomoćitelj i opunomoćenik slobodno biraju oblik punomoći, pa tako, ukoliko u konkretnom slučaju žele zaštititi svoje partikularne interese, mogu predvidjeti da punomoć mora imati određen oblik. U odnosu na punomoć u elektroničkom obliku i uporabu elektroničkog potpisa, ukazujemo kako je člankom 293. stavkom 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22. i 155/23) propisano da se uporaba elektroničkog potpisa prilikom sklapanja ugovora uređuje posebnim propisima. Budući da je poseban propis na koji navedena opća odredba upućuje podložan izmjenama te da u praksi nije sporno koji poseban propis uređuje tu pravnu materiju, odnosno da je to Uredba (EU) br. 910/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o elektroničkoj identifikaciji i uslugama povjerenja za elektroničke transakcije na unutarnjem tržištu i stavljanju izvan snage Direktive 1999/93/EZ (e-IDAS Uredba), smatra se kako u normativnom dijelu prijedloga zakona nije potrebno izričito navođenje njegova naziva, već da je isto dovoljno učiniti u obrazloženju prijedloga zakona.</p>
<p>7 HP - HRVATSKA POŠTA D.D. NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OBVEZNYM ODNOSIMA, Članak 4.</p> <p>U odnosu na članak 4. navedenog prijedloga Zakona, kojim se mijenja članak 399. te se iza točke 11. umjesto točke stavlja zarez i dodaje nova točka 12. koja glasi: „12. obnova znači „obnova“ kako je definirana u članku 2. točki 18. Uredbe (EU) 2024/1781,“ predlažemo da se u tekst ove točke u cijelosti prenese definicija pojma „obnova“ iz Uredbe (EU) 2024/1781.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>S obzirom na relativno učestale izmjene europskog zakonodavstva, posebice uslijed brzog razvoja tehnologije, smatra se kako je prikladnije pozvati se na relevantnu odredbu Uredbe (EU) 2024/178, koja će, ako do njezine izmjene i dopune eventualno i dođe, i nadalje uređivati istu pravnu materiju. Navedena praksa preporuča se kako svaka zakonodavna intervencija u propise europskog prava koji se izravno primjenjuju, ne bi nužno podrazumijevala i intervenciju u propise nacionalnog prava koji se na određeni propis europskog prava samo pozivaju.</p>

<p>8 DRUŠTVO POTROŠAČICA NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OBVEZNIM ODNOSIMA, Članak 8.</p> <p>Društvo Potrošačica podržava komentare udruga koje su ukazale na problem predložene formulacije prema kojoj prodavatelj „može“ posuditi zamjensku stvar tijekom popravka proizvoda. Smatramo da takvo rješenje ne osigurava dovoljnu razinu zaštite potrošača jer davanje zamjenskog proizvoda ostaje na dobroj volji prodavatelja, što je i do sada u praksi često dovodilo do situacija u kojima potrošači ostaju bez uređaja nužnih za svakodnevno funkcioniranje.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Člankom 16. Direktive 2024/1799, kojim se mijenja Direktiva (EU) 2019/771, i to stavkom 4. propisano je da tijekom popravka, ovisno o posebnostima relevantne kategorije robe, a osobito o potrebi potrošača da mu takva roba bude trajno dostupna, prodavatelj može potrošaču besplatno posuditi zamjensku robu, uključujući obnovljenu robu. S obzirom na to da je riječ o direktivi maksimalnog usklađenja, u konkretnom slučaju nije dopušteno propisati strožu zaštitu kupaca.</p>
<p>9 DRUŠTVO POTROŠAČA MEĐIMURJA NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OBVEZNIM ODNOSIMA, Članak 8.</p> <p>Prodavatelj "može" ponuditi zamjenski proizvod nije rješenje za potrošačeve probleme. Naime sve dok je zamjenski proizvod mogućnost a ne obveza trgovca, potrošač je u lošijoj poziciji. Predlažemo dopunu odredbi o odgovornosti za materijalne nedostatke u Zakon o obveznim odnosima na način da se propiše obveza trgovca da potrošaču osigura zamjenski uređaj za vrijeme trajanja popravka proizvoda. Trenutačno takva obveza nije jasno propisana, već ovisi o dobroj volji trgovca ili uvjetima komercijalnog jamstva, što u praksi potrošače često dovodi u nepovoljniji položaj umjesto da ih štiti. Iz iskustva savjetovanja potrošača vidljivo je da se velik broj upita odnosi upravo na situacije u kojima je proizvod predan na popravak, a potrošač ostaje bez uređaja koji je nužan za svakodnevno funkcioniranje. Posebno se to odnosi na uređaje poput hladnjaka, perilica rublja, štednjaka ili mobilnih telefona, bez kojih je normalno obavljanje svakodnevnih aktivnosti znatno otežano ili onemogućeno. U takvim slučajevima potrošač bi trebao imati pravo na korištenje zamjenskog uređaja dok traje popravak. Također ukazujemo na problem neodređenosti pojma „razumni rok“ iz čl. 410. i 411., budući da zakon ne precizira koliko popravak može trajati. U praksi to dovodi do različitih tumačenja i dugotrajnih popravaka, zbog čega potrošači često ostaju bez proizvoda kroz dulje razdoblje. Smatramo da bi radi pravne sigurnosti bilo potrebno propisati jasnije rokove za popravak, barem prema skupinama proizvoda i njihovoj važnosti za svakodnevni život potrošača. Ujedno bi trebalo jasnije razgraničiti zakonski standard razumnog roka od rokova koji se određuju u komercijalnim jamstvima, budući da potrošači često smatraju da su rokovi iz jamstva obvezujući i u odnosu na zakonska prava. Propisivanjem maksimalnog roka za popravak, nakon čijeg isteka bi potrošač imao pravo zahtijevati zamjenu proizvoda novim ili raskid ugovora, značajno bi se povećala pravna sigurnost i razina zaštite potrošača.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Člankom 16. Direktive 2024/1799, kojim se mijenja Direktiva (EU) 2019/771, i to stavkom 4. propisano je da tijekom popravka, ovisno o posebnostima relevantne kategorije robe, a osobito o potrebi potrošača da mu takva roba bude trajno dostupna, prodavatelj može potrošaču besplatno posuditi zamjensku robu, uključujući obnovljenu robu. S obzirom na to da je riječ o direktivi maksimalnog usklađenja, u konkretnom slučaju nije dopušteno propisati strožu zaštitu kupaca. Nadalje, ukazujemo kako je razumni rok pravni standard te se razumnost roka procjenjuje s obzirom na sve objektivne okolnosti konkretnog slučaja (npr. uzimajući u obzir prirodu i složenost stvari, prirodu i težinu nedostatka te okolnosti u vezi s radnjama koje je potrebno poduzeti kako bi prodavatelj popravio ili zamijenio stvar). Taj rok odgovara najkraćem mogućem vremenu potrebnom za dovršetak popravka ili zamjene u svakom konkretnom slučaju koji ovisi o okolnostima svakog pojedinog slučaja. S obzirom na navedeno te na činjenicu da se odredbe o odgovornosti prodavatelja za materijalne nedostatke stvari odnose na sve stvari, različitih vrsta i različitog stupnja složenosti (odnosi se primjerice kako na cipele tako i na automobile), ocjenjuje se kako nije opravdano propisati za pojedine skupine stvari kraći rok, a za ostale dulji rok. Naime, ovisno o objektivnim okolnostima svakog konkretnog slučaja može se dogoditi da zbog objektivnih okolnosti (kao što su, primjerice: poremećaji u lancima opskrbe koji mogu utjecati na dobavu rezervnih dijelova ili novih proizvoda; složenost nedostatka čije otklanjanje zahtijeva dulje vrijeme od propisanog roka) nije objektivno moguće u propisanom roku popraviti odnosno zamijeniti stvar s nedostatkom. S druge strane, posljedica nepoštivanja razumnog roka za popravak odnosno zamjenu stvari od strane prodavatelja je raskid ugovora odnosno sniženje cijene. Usvajanje navedenog prijedloga značilo bi da i u slučajevima kada prodavatelj zbog objektivnih okolnosti nije u mogućnosti u propisanom roku popraviti odnosno zamijeniti stvar snosi posljedice nepoštivanja roka koji objektivno nije mogao poštivati, što ne bi bilo opravdano.</p>

10	<p>ANA KNEŽEVIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OBVEZNIH ODNOSIMA, Članak 8. Treba odrediti da je prodavatelj za vrijeme popravka o obvezi potrošaču dati zamjensku stvar „, ako ostane kao mogućnost to će u praksi značiti da potrošači neće dobiti zamjenski proizvod i bit će kao što je i do sada bilo ; potrošači uglavnom nisu dobivali zamjenski uređaj.</p>	<p>Nije prihvaćen Člankom 16. Direktive 2024/1799, kojim se mijenja Direktiva (EU) 2019/771, i to stavkom 4. propisano je da tijekom popravka, ovisno o posebnostima relevantne kategorije robe, a osobito o potrebi potrošača da mu takva roba bude trajno dostupna, prodavatelj može potrošaču besplatno posuditi zamjensku robu, uključujući obnovljenu robu. S obzirom na to da je riječ o direktivi maksimalnog usklađenja, u konkretnom slučaju nije dopušteno propisati strožu zaštitu kupaca.</p>
11	<p>HP - HRVATSKA POŠTA D.D. NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OBVEZNIH ODNOSIMA, Članak 11. U odnosu na članak 11. navedenog prijedloga Zakona, predlažemo da se u tekst točke 6. u cijelosti prenese definicija podataka iz Uredbe (EU) 2022/868. Također, u odnosu na točku 10. ovog članka, smatramo da se pravo potraživati naknadu štete temeljem odgovornosti proizvođača za neispravan proizvod mora osigurati i pravnim osobama.</p>	<p>Nije prihvaćen S obzirom na relativno učestale izmjene europskog zakonodavstva, posebice uslijed brzog razvoja tehnologije, smatra se kako je prikladnije pozvati se na relevantnu odredbu Uredbe (EU) 2024/178, koja će, ako do njezine izmjene i dopune eventualno i dođe, i nadalje uređivati istu pravnu materiju. Navedena praksa preporuča se kako svaka zakonodavna intervencija u propise europskog prava koji se izravno primjenjuju, ne bi nužno podrazumijevala i intervenciju u propise nacionalnog prava koji se na određeni propis europskog prava samo pozivaju. Također, s obzirom na to da je cilj Direktive 2024/2853 da se naknada štete omogući samo fizičkim osobama te da je riječ o direktivi maksimalnog usklađenja, pravo na naknadu štete prouzročene neispravnim proizvodom ustanovljeno je isključivo u korist fizičkih osoba.</p>
12	<p>HP - HRVATSKA POŠTA D.D. NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OBVEZNIH ODNOSIMA, Članak 14. U odnosu na članak 14. navedenog prijedloga Zakona, kojim se mijenja članak 1074. te dodaje naslov "Otkrivanje dokaza" iznad članka i članak 1074.a, čije odredbe derogiraju pojedine odredbe Zakona o parničnom postupku o izvođenju dokaza i dokazivanju, smatramo da bi bilo svrsishodnije da se ove odredbe, umjesto u Zakon o obveznim odnosima, implementiraju izravno u Zakon o parničnom postupku.</p>	<p>Nije prihvaćen S obzirom na to da je materija koju uređuje ova postupovna odredba usko povezana s odredbom o teretu dokazivanja iz članka 13. prijedloga zakona, koja je pretežito materijalnoppravne prirode, smatra se kako ju je valjalo pozicionirati tako da se nalazi odmah iza navedene odredbe te da zajedno s njom čini jedinstvenu cjelinu.</p>

13	<p>IVO ŠIŠEVIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OBVEZNYM ODNOSIMA, Članak 16.</p> <p>Predložena odredba članka 1076. stavka 5. pravilno proširuje mogućnost odgovornosti i na pružatelje internetskih platformi u određenim slučajevima, međutim smatram da bi radi pravne sigurnosti i dosljedne provedbe Direktive (EU) 2024/2853 bilo korisno dodatno razmotriti položaj platformi koje putem softvera ili algoritama aktivno utječu na bitne elemente pravnog odnosa između korisnika. U suvremenim digitalnim poslovnim modelima pojedine internetske platforme ne ograničavaju se na pasivno posredovanje, već algoritamski određuju ključne parametre pružanja usluge, uključujući određivanje cijene, rangiranje ili odabir izvršitelja te uvjete izvršenja usluge. Takva razina kontrole može imati stvarni utjecaj na sigurnost i izvršenje usluge, što je osobito relevantno u kontekstu proširenja odgovornosti na softver i povezane digitalne usluge. Radi izbjegavanja pravne nesigurnosti u praksi, predlaže se razmotriti dodatno normativno pojašnjenje ili obrazloženje prema kojem se pružatelj internetske platforme, kada putem algoritamskog upravljanja određuje bitne elemente pružanja usluge ili zadržava kontrolu nad digitalnom funkcionalnošću nakon stavljanja usluge ili proizvoda na tržište, može smatrati gospodarskim subjektom u smislu ovoga članka. Navedeno bi bilo u skladu s ciljem Direktive (EU) 2024/2853 da odgovornost prati stvarnu razinu kontrole nad proizvodom ili digitalnom uslugom te bi doprinijelo većoj pravnoj sigurnosti potrošača i tržišnih sudionika.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Smatra se kako je odredba dovoljno jasna i precizna. Naime, Uredbom (EU) 2022/2065 predviđa se da internetske platforme koje potrošačima omogućuju sklapanje ugovora na daljinu s trgovcima nisu izuzete od odgovornosti na temelju prava o zaštiti potrošača ako proizvod prezentiraju ili na drugi način omogućuju konkretnu transakciju tako da bi to prosječnog potrošača navelo na zaključak da proizvod pruža sama internetska platforma ili trgovac koji djeluje na temelju njezina dopuštenja ili pod njezinom kontrolom. U skladu s tim načelom, ako internetske platforme na taj način prezentiraju proizvod ili na drugi način omogućuju konkretnu transakciju, trebalo bi biti moguće smatrati ih odgovornima na isti način kao i distributere na temelju Direktive 2024/2853. Stoga se odredbe Direktive 2024/2853 koje se odnose na distributere trebaju analogno primjenjivati na takve internetske platforme. To znači da bi takve internetske platforme trebale biti odgovorne samo ako prezentiraju proizvod ili na drugi način omogućuju konkretnu transakciju tako da bi to prosječnog potrošača navelo na zaključak da proizvod pruža sama internetska platforma ili trgovac koji djeluje na temelju njezina dopuštenja ili pod njezinom kontrolom i samo ako internetska platforma odmah ne identificira relevantni gospodarski subjekt s poslovnim nastanom u Europskoj uniji.</p>
----	--	---

IZJAVA O USKLAĐENOSTI PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNOM STEČEVINOM EUROPSKE UNIJE

1. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima

2. Stručni nositelj izrade prijedloga propisa

MINISTARSTVO PRAVOSUDA, UPRAVE I DIGITALNE TRANSFORMACIJE

3. Veza s Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije

Predviđeno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije za 2026. godinu.

Rok: I. kvartal 2026.

4. Preuzimanje odnosno provedba pravne stečevine Europske unije

a) Odredbe primarnih izvora prava Europske unije

Ugovor o funkcioniranju Europske unije
članak/članci članak 114

b) Sekundarni izvori prava Europske unije

Direktiva (EU) 2024/1799 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. lipnja 2024. o zajedničkim pravilima za promicanje popravka robe i izmjeni Uredbe (EU) 2017/2394 te direktiva (EU) 2019/771 i (EU) 2020/1828 (Tekst značajan za EGP) (SL L, 2024/1799, 10.7.2024)

32024L1799

- Članci 1., 2., 4., 5., 6., 7., 9., 11., 12., 13., 15. i 22. Prilozi 1. i 2. bit će preuzeto: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti potrošača (09.03.2026)
- Članci 11., 14. i 15. preuzeto: Zakon o zaštiti potrošača (NN 19/2022)
- Članak 17. bit će preuzeto: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o predstavničkim tužbama za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača (07.12.2026)
- Prilog 1. bit će preuzeto: Pravilnik o sadržaju i obliku Europskog obrasca za informacije o popravku robe (18.12.2026)

Direktiva (EU) 2024/2853 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2024. o odgovornosti za neispravne proizvode i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 85/374/EEZ (SL L, 2024/2853, 18.11.2024)

32024L2853

- Članak 5. preuzeto: Zakon o nasljeđivanju (NN 48/03, 163/03, 35/05, 127/13, 33/15, 14/19)
- Članci 2., 5., 5., 12., 14., 15. i 16. preuzeto: Zakon o obveznim odnosima 2023 (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23)
- Članak 19. preuzeto: Sudski poslovnik 2026 (NN 37/14, 49/14, 8/15, 35/15, 123/15, 45/16, 33/17, 29/17, 34/17, 57/17, 101/18, 119/18, 81/19, 128/19, 39/20, 47/20, 138/20, 147/20, 70/21, 99/21, 145/21, 23/22, 12/23, 122/23, 55/24, 136/24, 20/26)
- Članak 5. preuzeto: Zakon o parničnom postupku 2023 (NN 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022, 114/2022, 155/2023)

c) Ostali izvori prava Europske unije

-

5. Prilog: tablice usporednih prikaza za propise kojima se preuzimaju odredbe sekundarnih izvora prava Europske unije u zakonodavstvo Republike Hrvatske

Da.

Potpis EU koordinатора stručnog nositelja izrade prijedloga propisa, datum i pečat

Ivan Crnčec

Državni tajnik i EU koordinator

Ivan Crnčec
(potpis)

05. 2026.

(datum i pečat)

Potpis EU koordinatora Ministarstva vanjskih i europskih poslova, datum i pečat

Andreja Metelko-Zgombić

Državna tajnica

Andreja Metelko-Zgombić
(potpis)

16. 3. 2024.

(datum i pečat)

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva (EU) 2024/1799 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. lipnja 2024. o zajedničkim pravilima za promicanje popravka robe i izmjeni Uredbe (EU) 2017/2394 te direktiva (EU) 2019/771 i (EU) 2020/1828 (Tekst značajan za EGP)

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Predmet, svrha i područje primjene</p> <p>1. Ovom se Direktivom utvrđuju zajednička pravila kojima se jačaju odredbe povezane s popravkom robe s ciljem da se doprinese pravilnom funkcioniranju unutarnjeg tržišta te istodobno osigura visoka razina zaštite potrošača i okoliša.</p> <p>2. Direktiva se primjenjuje na popravak robe koju su potrošači kupili u slučaju nedostatka na robi koji se pojavi ili postane očit izvan roka odgovornosti prodavatelja u skladu s člankom 10. Direktive (EU) 2019/771.</p> <p>3. Članci 5. i 6. primjenjuju se samo na robu za koju su i u mjeri u kojoj su zahtjevi u pogledu mogućnosti popravka predviđeni pravnim aktima Unije navedenima u Prilogu II.</p> <p>4. Ovom se Direktivom ne dovodi u pitanje Direktiva (EU) 2018/958.</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti potrošača (09.03.2026)

<p>Članak 2.</p> <p>Definicije</p> <p>Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>1. „potrošač” znači „potrošač” kako je definiran u članku 2. točki 2. Direktive (EU) 2019/771;</p> <p>2. „serviser” znači svaka fizička ili pravna osoba koja u vezi sa svojom trgovačkom, poslovnom, obrtničkom ili profesionalnom djelatnošću pruža uslugu popravka, uključujući proizvođače i prodavatelje koji pružaju usluge popravka, kao i pružatelje usluga popravka, neovisno o tome jesu li neovisni ili povezani s takvim proizvođačima ili prodavateljima;</p> <p>3. „popravak” znači „popravak” kako je definiran u članku 2. točki 20. Uredbe (EU) 2024/1781;</p> <p>4. „prodavatelj” znači „prodavatelj” kako je definiran u članku 2. točki 3. Direktive (EU) 2019/771;</p> <p>5. „proizvođač” znači „proizvođač” kako je definiran u članku 2. točki 42. Uredbe (EU) 2024/1781;</p> <p>6. „ovlašteni zastupnik” znači „ovlašteni zastupnik” kako je definiran u članku 2. točki 43. Uredbe (EU) 2024/1781;</p> <p>7. „uvoznik” znači „uvoznik” kako je definiran u članku 2. točki 44. Uredbe (EU) 2024/1781;</p> <p>8. „distributer” znači „distributer” kako je definiran u članku 2. točki 45. Uredbe (EU) 2024/1781;</p> <p>9. „roba” znači „roba” kako je definirana u članku 2. točki 5. Direktive (EU) 2019/771 osim vode, plina i električne energije;</p> <p>10. „obnova” znači „obnova” kako je definirana u članku 2. točki 18. Uredbe (EU) 2024/1781;</p>	<p>Članak 4.</p> <p>U članku 399.a iza točke 11. umjesto točke stavlja se zarez i dodaje se točka 12. koja glasi:</p> <p>„12. <i>obnova</i> znači „obnova” kako je definirana u članku 2. točki 18. Uredbe (EU) 2024/1781.“.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti potrošača (09.03.2026)</p>
--	--	----------------------------	--

<p>11. „zahtjevi u pogledu mogućnosti popravka” znači zahtjevi na temelju pravnih akata Unije iz Priloga II. kojima se omogućuje popravak robe, uključujući zahtjeve za jednostavnije rastavljanje i zahtjeve u pogledu pristupa rezervnim dijelovima, informacijama i alatima povezanim s popravkom, koji se primjenjuju na robu ili posebne sastavne dijelove robe;</p> <p>12. „trajni nosač podataka” znači „trajni nosač podataka” kako je definiran u članku 2. točki 11. Direktive (EU) 2019/771.</p>			
<p>Članak 3.</p> <p>Razina usklađivanja</p> <p>Države članice u svojem nacionalnom pravu ne zadržavaju niti u njega uvode odredbe koje odstupaju od odredaba utvrđenih u ovoj Direktivi.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba nije predmet usklađivanja.</p>
<p>Članak 4.</p> <p>Europski obrazac za informacije o popravku</p> <p>1. Serviseri mogu potrošaču dostaviti Europski obrazac za informacije o popravku iz Priloga I. Europski obrazac za informacije o popravku dostavlja se na trajnom nosaču podataka i u razumnom roku od podnošenja zahtjeva, a prije nego što se potrošač obveže ugovorom o pružanju usluga popravka.</p> <p>2. Europski obrazac za informacije o popravku dostavlja se besplatno.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti potrošača (09.03.2026)</p>

<p>3. Odstupajući od stavka 2., ako je radi utvrđivanja prirode nedostatka, vrste popravka i procjene cijene popravka potrebna dijagnostička usluga, uključujući fizički pregled ili pregled na daljinu, serviser može zatražiti od potrošača da plati potrebne troškove te usluge.</p> <p>Ne dovodeći u pitanje Direktivu 2011/83/EU, serviser obavještuje potrošača o troškovima dijagnostičke usluge.</p> <p>4. U Europskom obrascu za informacije o popravku na jasan i razumljiv način navode se sljedeći uvjeti popravka:</p> <ul style="list-style-type: none">(a) identitet serviseru;(b) geografska adresa na kojoj serviser ima poslovni nastan, telefonski broj i e-adresa serviseru te, ako postoje, druga sredstva internetske komunikacije koja potrošaču omogućuju da brzo, djelotvorno i na pristupačan način stupi u kontakt i komunicira sa serviserom;(c) roba koju treba popraviti;(d) priroda nedostatka i vrsta predloženog popravka;(e) cijena ili, ako cijenu nije moguće unaprijed razumno izračunati, način na koji se cijena izračunava i najveća cijena popravka;(f) vrijeme potrebno za popravak;(g) dostupnost privremene zamjenske robe dok traje popravak i eventualni troškovi privremene zamjene za potrošača;(h) mjesto na kojem potrošač predaje robu na popravak;(i) ako je to primjenjivo, dostupnost pomoćnih usluga, kao što su uklanjanje, ugradnja i prijevoz, koje nudi			
--	--	--	--

<p>serviser i detalji troškova tih usluga za potrošača, ako postoje;</p> <p>(j) razdoblje valjanosti Europskog obrasca za informacije o popravku;</p> <p>(k) prema potrebi dodatne informacije.</p> <p>5. Serviser ne smije mijenjati uvjete popravka navedene u Europskom obrascu za informacije o popravku tijekom razdoblja od 30 kalendarskih dana od datuma dostavljanja tog obrasca potrošaču. Serviser i potrošač mogu se dogovoriti o dužem razdoblju valjanosti Europskog obrasca za informacije o popravku. Ako potrošač u roku valjanosti prihvati uvjete navedene u Europskom obrascu za informacije o popravku, serviser je obavezan izvršiti uslugu popravka pod tim uvjetima.</p> <p>6. Ako je serviser potrošaču dostavio ispunjen i točan Europski obrazac za informacije o popravku, smatra se da je ispunio sljedeće zahtjeve:</p> <p>(a) zahtjevi u pogledu informacija o glavnim značajkama usluge popravka utvrđene u članku 5. stavku 1. točki (a), članku 6. stavku 1. točki (a) Direktive 2011/83/EU i članku 22. stavku 1. točki (j) Direktive 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (24);</p> <p>(b) zahtjevi u pogledu informacija o identitetu servisera i podataka za kontakt utvrđene u članku 5. stavku 1. točki (b) i članku 6. stavku 1. točkama (b) i (c) Direktive 2011/83/EU, članku 22. stavku 1. točki (a) Direktive 2006/123/EZ i članku 5. stavku 1. točkama (a), (b) i (c) Direktive 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (25);</p>			
---	--	--	--

<p>(c) zahtjevi u pogledu informacija o cijeni utvrđene u članku 5. stavku 1. točki (c) i članku 6. stavku 1. točki (e) Direktive 2011/83/EU te članku 22. stavku 1. točki (i) i stavku 3. točki (a) Direktive 2006/123/EZ;</p> <p>(d) zahtjevi u pogledu informacija o načinima izvršenja i vremenu potrebnom za obavljanje usluge popravka utvrđene u članku 5. stavku 1. točki (d) i članku 6. stavku 1. točki (g) Direktive 2011/83/EU.</p>			
<p>Članak 5.</p> <p>Obveza popravka</p> <p>1. Države članice osiguravaju da proizvođač na zahtjev potrošača popravi robu za koju su i u mjeri u kojoj su u pravnim aktima Unije iz Priloga II. predviđeni zahtjevi u pogledu mogućnosti popravka. Proizvođač nije obvezan popraviti takvu robu ako popravak nije moguć. Proizvođač može podugovoriti popravak kako bi ispunio svoju obvezu popravka.</p> <p>2. Popravak u skladu sa stavkom 1. obavlja se pod sljedećim uvjetima:</p> <p>(a) provodi se besplatno ili za razumnu cijenu;</p> <p>(b) provodi se u razumnom roku od trenutka kada je roba došla u fizički posjed proizvođača, kada je proizvođač primio robu ili kada mu je potrošač dao pristup robi;</p> <p>(c) proizvođač može potrošaču za vrijeme trajanja popravka besplatno ili uz razumnu naknadu posuditi zamjensku robu; i</p> <p>(d) ako popravak nije moguć, proizvođač može potrošaču ponuditi obnovljenu robu.</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti potrošača (09.03.2026)

<p>3. Ako proizvođač koji je obvezan izvršiti popravak u skladu sa stavkom 1. ima poslovni nastan izvan Unije, njegov ovlaštenu zastupnik u Uniji ispunjava obveze proizvođača. Ako proizvođač nema ovlaštenog zastupnik u Uniji, uvoznik dotične robe ispunjava obveze proizvođača. Ako nema uvoznika, distributer dotične robe izvršava obvezu proizvođača. Ovlaštenu zastupnik, uvoznik i distributer popravak mogu dati u podugovor kako bi ispunili svoju obvezu popravka.</p> <p>4. Proizvođači koji stavljaju na raspolaganje rezervne dijelove i alate za robu obuhvaćenu pravnim aktima Unije navedenima u Prilogu II. nude te rezervne dijelove i alate po razumnoj cijeni koja ne odvrća od popravka.</p> <p>5. Proizvođači ili, ako je primjenjivo, ovlaštenu zastupnici, uvoznici ili distributeri koji imaju obvezu popravka na temelju ovog članka osiguravaju da potrošači putem besplatnih internetskih stranica mogu pristupiti informacijama o okvirnim cijenama koje se naplaćuju za uobičajeni popravak robe obuhvaćene pravnim aktima Unije iz Priloga II.</p> <p>6. Proizvođači ne smiju upotrebljavati ugovorne klauzule, hardverske ili softverske tehnike koje ometaju popravak robe obuhvaćene pravnim aktima Unije iz Priloga II., osim ako je to opravdano legitimnim i objektivnim čimbenicima, među ostalim zaštitom prava intelektualnog vlasništva na temelju prava Unije i nacionalnog prava. Proizvođači osobito ne smiju sprečavati neovisne serviseri da upotrebljavaju originalne ili rabljene rezervne dijelove, kompatibilne rezervne dijelove i rezervne dijelove proizvedene 3D</p>			
---	--	--	--

<p>pisačem ako su ti rezervni dijelovi sukladni sa zahtjevima na temelju prava Unije ili nacionalnog prava, poput zahtjeva u pogledu sigurnosti proizvoda, ili su u skladu s pravom intelektualnog vlasništva. Ovim se stavkom ne dovode u pitanje posebni zahtjevi iz pravnih akata Unije navedenih u Prilogu II. niti se dovodi u pitanje pravo Unije i nacionalno pravo kojim se predviđa zaštita prava intelektualnog vlasništva.</p> <p>7. Proizvođači ne smiju odbiti popraviti robu obuhvaćenu pravnim aktima Unije navedenima u Prilogu II. samo zato što su prethodni popravak obavili drugi serviseri ili druge osobe.</p> <p>8. Ne dovodeći u pitanje obvezu popravka na temelju ovog članka, potrošači mogu zatražiti popravak od bilo kojeg servisera po vlastitom izboru.</p> <p>9. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 20. radi izmjene Priloga II. ažuriranjem popisa pravnih akata Unije kojima se utvrđuju zahtjevi u pogledu mogućnosti popravka s obzirom na regulatorne promjene. Komisija takve delegirane akte donosi bez nepotrebne odgode nakon objave odgovarajućeg pravnog akta Unije, a najkasnije 12 mjeseci nakon njegove objave.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 6.</p> <p>Informacije o obvezi popravka</p> <p>Države članice osiguravaju da proizvođač ili, ako je primjenjivo, ovlašteni zastupnik, uvoznik ili distributer barem tijekom cijelog trajanja svoje obveze popravka na temelju članka 5. besplatno stavljaju na raspolaganje informacije o svojim uslugama popravka na lako dostupan, jasan i razumljiv način.</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti potrošača (09.03.2026)
<p>Članak 7.</p> <p>Europska internetska platforma za popravak</p> <p>1. Uspostavlja se europska internetska platforma za popravak („europska internetska platforma”) kako bi se potrošačima omogućilo da pronađu servisere i, ako je primjenjivo, prodavatelje obnovljene robe, kupce neispravne robe za obnovu ili inicijative za popravak u okviru lokalne zajednice. Europska internetska platforma sastoji se od nacionalnih odjeljaka koji se koriste zajedničkim internetskim sučeljem i uključuje poveznice na nacionalne internetske platforme za popravak iz stavka 3. („nacionalne internetske platforme”).</p> <p>2. Do 31. srpnja 2027. Komisija mora izraditi zajedničko internetsko sučelje za europsku internetsku platformu. To zajedničko internetsko sučelje mora biti u skladu sa zahtjevima utvrđenima u stavku 6. i dostupno na svim službenim jezicima Unije. Komisija</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti potrošača (09.03.2026)

<p>nakon toga osigurava tehničko održavanje zajedničkog internetskog sučelja.</p> <p>3. Države članice upotrebljavaju zajedničko internetsko sučelje iz stavka 2. za svoje nacionalne odjeljke. Međutim, države članice koje imaju barem jednu nacionalnu internetsku platformu, javnu ili privatnu, koja pokriva cijelo njihovo državno područje i u skladu s odredbama iz stavka 6. nisu obvezne uspostaviti nacionalni odjeljak na europskoj internetskoj platformi. Umjesto toga, na europskoj internetskoj platformi uključuju se poveznice na takve nacionalne internetske platforme. Države članice osiguravaju da njihove nacionalne internetske platforme budu u funkciji najkasnije do 31. srpnja 2027.</p> <p>4. Države članice mogu proširiti opseg svojeg nacionalnog odjeljka na europskoj internetskoj platformi ili, ako je to primjenjivo, svoje nacionalne internetske platforme kako bi se uz servisere obuhvatili i prodavatelji robe koja je bila predmet obnove, kupci neispravne robe za obnovu ili inicijative za popravak u okviru lokalne zajednice.</p> <p>5. Upotreba nacionalnih odjeljaka i nacionalnih internetskih platformi na europskoj internetskoj platformi besplatna je za potrošače. Registracija je dobrovoljna za servisere i, ako je primjenjivo, za prodavatelje robe koja je bila predmet obnove i kupce neispravne robe za obnovu ili inicijative za popravak u okviru lokalne zajednice.</p>			
--	--	--	--

<p>6. Nacionalni odjeljci koji se koriste zajedničkim internetskim sučeljem i nacionalne internetske platforme:</p> <p>(a) imaju funkcije pretraživanja u pogledu robe, lokacije usluga popravka, uključujući funkciju prikaza na zemljovidu, prekograničnog pružanja usluga, uvjeta popravka, uključujući vrijeme potrebno za popravak, dostupnosti privremene zamjenske robe i mjesta na kojem potrošač predaje robu na popravak, dostupnosti i uvjeta pomoćnih usluga koje nude serviseri, uključujući uklanjanje, ugradnju i prijevoz, te primjenjivih europskih ili nacionalnih standarda kvalitete popravka;</p> <p>(b) ako je to primjenjivo, imaju funkciju pretraživanja za pronalazak prodavatelje robe koja je bila predmet obnove, kupaca neispravne robe za obnovu ili inicijativa za popravak u okviru lokalne zajednice;</p> <p>(c) omogućuju potrošačima da od serviseri koji ga nude zatraže Europski obrazac za informacije o popravku;</p> <p>(d) omogućuju da serviseri redovito ažuriraju podatke za kontakt i usluge;</p> <p>(e) omogućuju serviserima da navedu da se pridržavaju primjenjivih Unijinih ili nacionalnih standarda kvalitete;</p> <p>(f) omogućuju pristupanje putem nacionalnih internetskih stranica povezanih s jedinstvenim digitalnim pristupnikom uspostavljenim Uredbom (EU) 2018/1724 Europskog parlamenta i Vijeća (26);</p> <p>(g) osiguravaju pristupačnost za osobe s invaliditetom; i</p> <p>(h) pružiti obrasce za kontakt kako bi korisnici mogli prijaviti tehnička pitanja povezana s funkcioniranjem europske internetske platforme, kao i netočnosti u pogledu informacija koje su pružili serviseri i, ako</p>			
--	--	--	--

<p>je primjenjivo, prodavatelji robe koja je bila predmet obnove, kupci neispravne robe za obnovu ili inicijative za popravak u okviru lokalne zajednice.</p> <p>7. Europska internetska platforma omogućuje prikupljanje neosobnih podataka o funkcioniranju nacionalnih odjeljaka.</p> <p>8. Države članice i Komisija poduzimaju primjerene mjere kako bi obavijestile potrošače, relevantne gospodarske subjekte i prodavatelje o dostupnosti europske internetske platforme.</p>			
<p>Članak 8.</p> <p>Stručna skupina</p> <p>Komisija osniva stručnu skupinu sastavljenu od predstavnika svih država članica, kojom predsjedava predstavnik Komisije. Zadaća je stručne skupine savjetovati Komisiju o osmišljavanju i funkcioniranju europske internetske platforme i njezinih nacionalnih odjeljaka.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Odredba nije predmet preuzimanja.
<p>Članak 9.</p> <p>Nacionalne kontaktne točke</p> <p>1. Države članice do 31. srpnja 2026. Komisiju obavješćuju o:</p> <p>(a) nacionalnoj kontaktnoj točki koju su imenovale za europsku internetsku platformu; ili</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti potrošača (09.03.2026)

<p>(b) nacionalnim internetskim platformama koje su uspostavile ili koje će uspostaviti u skladu s člankom 7. stavkom 3.</p> <p>2. Do 31. srpnja 2026. države članice koje upotrebljavaju nacionalne odjeljke europske internetske platforme mogu donijeti uvjete, u skladu s pravom Unije, o pristupu svojem nacionalnom odjeljku za registraciju serviseri i, ako je primjenjivo, prodavatelja robe koja je bila predmet obnove, kupaca neispravne robe za obnovu i inicijativa za popravak u okviru lokalne zajednice. Takvim se uvjetima osobito može predvidjeti da nacionalna kontaktna točka prethodno odobrava registraciju u nacionalnom odjeljku ili se mogu predvidjeti zahtjevi u vezi sa stručnim kvalifikacijama. Te države članice do tog datuma obavješćuju Komisiju o svim donesenim uvjetima pristupa.</p> <p>3. Države članice koje upotrebljavaju nacionalne odjeljke europske internetske platforme i primjenjuju uvjete iz stavka 2. ovog članka osiguravaju da njihov nacionalni odjeljak bude u funkciji u roku od šest mjeseci od dana na koji je Komisija uspostavila zajedničko internetsko sučelje predviđeno u članku 7. stavku 2.</p> <p>4. Nacionalne kontaktne točke odgovorne su za sljedeće zadaće:</p> <p>(a) pružanje pristupa svojim nacionalnim odjeljcima za registraciju serviseri i, ako je primjenjivo, prodavatelja robe koja je bila predmet obnove, kupaca neispravne robe za obnovu i inicijativa za popravak u okviru lokalne zajednice;</p>			
---	--	--	--

<p>(b) osiguravanje usklađenosti sa svim uvjetima pristupa koje su države članice utvrdile u skladu sa stavkom 2.; i</p> <p>(c) pomaganje Komisiji u pogledu funkcioniranja nacionalnih odjeljaka europske internetske platforme.</p>			
<p>Članak 10.</p> <p>Mjere za mikropoduzeća te mala i srednja poduzeća</p> <p>Ako je to primjenjivo, Komisija donosi smjernice kojima se osobito podržavaju mikropoduzeća te mala i srednja poduzeća u ispunjavanju zahtjeva i obveza utvrđenih u ovoj Direktivi.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba nije predmet preuzimanja.</p>
<p>Članak 11.</p> <p>Provedba</p> <p>1. Države članice osiguravaju postojanje prikladnih i djelotvornih sredstava za osiguravanje usklađenosti s ovom Direktivom.</p> <p>2. Sredstva iz stavka 1. uključuju odredbe kojima se omogućuje da jedno tijelo navedeno u nastavku ili više njih, kako je određeno nacionalnim pravom, može na temelju nacionalnog prava pokrenuti postupak pred</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o zaštiti potrošača (NN 19/2022) članak/članci Općenite odredbe Članak 141. (1) Inspekcijski nadzor nad provođenjem ovoga Zakona obavljaju tržišni inspektori Državnog inspektorata sukladno zakonu kojim se uređuju poslovi i ovlasti tržišnih inspektora.</p>

<p>sudovima ili nadležnim upravnim tijelima države članice kako bi se osigurala primjena nacionalnih odredaba kojima se prenosi ova Direktiva:</p> <p>(a) javna tijela ili njihovi predstavnici; (b) organizacije koje imaju legitiman interes za zaštitu potrošača ili okoliša; (c) stručne organizacije s legitimnim interesom za pokretanje postupka.</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti potrošača (09.03.2026)
<p>Članak 12.</p> <p>Obavješćivanje potrošača</p> <p>Države članice poduzimaju primjerene mjere kako bi osigurale da informacije o pravima potrošača na temelju ove Direktive i o načinima provedbe tih prava budu dostupne potrošačima, među ostalim na nacionalnim internetskim stranicama povezanim s jedinstvenim digitalnim pristupnikom uspostavljenim Uredbom (EU) 2018/1724.</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti potrošača (09.03.2026)
<p>Članak 13.</p> <p>Mjere država članica za promicanje popravka</p> <p>1. Države članice poduzimaju barem jednu mjeru kojom se promiče popravak.</p> <p>2. Države članice do 31. srpnja 2029. Komisiju obavješćuju o mjeri poduzetoj na temelju stavka 1. ili više takvih mjera. Komisija informacije o mjerama koje su priopćile države članice stavlja na raspolaganje javnosti.</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti potrošača (09.03.2026)

<p>Članak 14.</p> <p>Obvezujuća narav</p> <p>1. Ako ovom Direktivom nije predviđeno drukčije, sve ugovorne odredbe kojima se, na štetu potrošača, isključuje primjena nacionalnih mjera kojima se prenosi ova Direktiva, koji odstupaju od njih ili mijenjaju njihov učinak nisu obvezujuće za potrošača.</p> <p>2. Ova Direktiva ne sprečava servisera da potrošaču ponudi ugovorna rješenja koja nadilaze okvir zaštite predviđen ovom Direktivom.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o zaštiti potrošača (NN 19/2022) članak/članci Pravna priroda zakonskih odredbi kojima se uređuju potrošački ugovori</p> <p>Članak 45.</p> <p>(1) Potrošač se ne može odreći niti mu se mogu ograničiti prava koja ima na temelju ovoga Zakona ili drugih zakona kojima se štite prava potrošača.</p> <p>(2) Ugovorne odredbe koje su za potrošača nepovoljnije od onih propisanih ovim Zakonom ili drugim zakonima kojima se uređuje zaštita potrošača ništetne su.</p>

<p>Članak 15.</p> <p>Sankcije</p> <p>Države članice utvrđuju pravila o sankcijama koje se primjenjuju na kršenja nacionalnih odredaba donesenih na temelju članka 4., 5. i 6. i poduzimaju sve potrebne mjere radi osiguravanje njihove provedbe. Predviđene sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće. Države članice do 31. srpnja 2026. obavješćuju Komisiju o tim pravilima i tim mjerama te je bez odgode obavješćuju o svim naknadnim izmjenama koje na njih utječu.</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti potrošača (09.03.2026)
		Nije preuzeto	<p>Preuzeto u: Zakon o zaštiti potrošača (NN 19/2022) članak/članci Pravilo o izboru vrste i mjere kazne</p> <p>Članak 153.</p> <p>Određujući vrstu i mjeru kazne koju će primijeniti, sud će uzeti u obzir sve okolnosti koje utječu da kazna po vrsti i mjeri bude lakša ili teža (olakotne i otegotne okolnosti) kao što su:</p> <ul style="list-style-type: none"> – narav povrede – težina povrede – opseg i trajanje povrede – svaka radnja koju je trgovac poduzeo kako bi ublažio ili popravio štetu koju su potrošači pretrpjeli – ranije utvrđene povrede trgovca

			<p>– financijska dobit koju je ostvario ili gubici koje je izbjegao zbog povrede prava potrošača, ako su ti podaci dostupni i</p> <p>– sankcije izrečene za istu povredu u drugim državama članicama u prekograničnim slučajevima ako su informacije o takvim sankcijama dostupne putem mehanizma uzajamne pomoći uspostavljenog Uredbom (EU) 2017/2394 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2017. o suradnji između nacionalnih tijela odgovornih za izvršavanje propisâ o zaštiti potrošača i o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 2006/2004 (Tekst značajan za EGP) (SL L 345, 27. 12. 2017.).</p>
<p>Članak 16.</p> <p>Izmjena Direktive (EU) 2019/771</p> <p>Direktiva (EU) 2019/771 mijenja se kako slijedi:</p> <p>1.u članku 7. stavku 1. točka (d) zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„(d)odgovarati količini i posjedovati svojstva i druge značajke, uključujući one koje se odnose na</p>	<p>Članak 5.</p> <p>U članku 401. stavku 2. točki 4. iza riječi „trajnost“ dodaju se riječi „mogućnost popravka“.</p> <p>Članak 6.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>trajnost, mogućnost popravka, funkcionalnost, kompatibilnost i sigurnost, koje su uobičajene za robu iste vrste i koje potrošač može razumno očekivati s obzirom na prirodu robe te uzimajući u obzir sve javne izjave koje su dali prodavatelj ili druge osobe u prethodnim fazama lanca transakcija, uključujući proizvođača, ili koje su dane u njihovo ime, osobito u oglašavanju ili označivanju.”</p> <p>;</p> <p>2.članak 10. mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a)umeće se sljedeći stavak:</p> <p>„2.a Ako se, u skladu s člankom 13. stavkom 2., popravak obavlja kao pravno sredstvo za ostvarivanje usklađenosti robe, rok odgovornosti produljuje se jednom za dvanaest mjeseci.”</p> <p>;</p> <p>(b)stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„3. Države članice mogu zadržati ili uvesti duže rokove od onih navedenih u stavcima 1., 2. i 2.a.”</p> <p>;</p> <p>(c)umeće se sljedeći stavak:</p> <p>„5.a Države članice koje, u skladu sa stavkom 3. ili stavkom 5., ne propisuju fiksne rokove za odgovornost prodavatelja ili koje propisuju samo rok zastare za pravna sredstva, mogu odstupiti od stavka 2.a pod uvjetom da osiguraju da odgovornost prodavatelja ili rok zastare za pravna</p>	<p>U članku 405. ispred riječi: „Kad“ dodaje se oznaka stavka: „(1)“.</p> <p>Iza stavka 1. dodaje se stavak 2. koji glasi:</p> <p>„(2) U slučaju uklanjanja nedostatka popravkom stvari rokovi odgovornosti za materijalne nedostatke iz članka 403. stavka 4. i članka 404. stavka 2. ovoga Zakona produljuju se jednom za dvanaest mjeseci, a kod trgovačkog ugovora jednom za šest mjeseci.“.</p> <p>Članak 7.</p> <p>U članku 410. iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi:</p> <p>„ (4) Prilikom ostvarivanja prava na uklanjanje nedostatka prodavatelj će obavijestiti kupca o pravu na izbor između popravka i zamjene stvari kao i o produljenju roka iz članka 405. stavka 2. ovoga Zakona, osim kod trgovačkog ugovora.“.</p>		
--	--	--	--

<p>sredstva u slučaju popravka bude barem jednak razdoblju od tri godine.”</p> <p>;</p> <p>3.u članku 13. umeće se sljedeći stavak:</p> <p>„2.a Prije nego što prodavatelj pruži pravno sredstvo za postizanje usklađenosti robe, prodavatelj obavješćuje potrošača o pravu potrošača da odabere između popravka i zamjene, kao i o mogućem produljenju roka odgovornosti predviđenog u članku 10. stavku 2.a.”</p> <p>;</p> <p>4.članak 14. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„1. Popravci ili zamjene obavljaju se:</p> <p>(a) besplatno;</p> <p>(b)u razumnom roku od trenutka kada je potrošač obavijestio prodavatelja o neusklađenosti;</p> <p>(c)bez ikakvih znatnih neugodnosti za potrošača, uzimajući u obzir prirodu robe i svrhu za koju je potrošaču ta roba bila potrebna.</p> <p>Tijekom popravka, ovisno o posebnostima relevantne kategorije robe, a osobito o potrebi potrošača da mu takva roba bude trajno dostupna, prodavatelj može potrošaču besplatno posuditi zamjensku robu, uključujući obnovljenu robu.</p> <p>Prodavatelj može, na izričit zahtjev potrošača, dati obnovljenu robu kako bi ispunio svoju obvezu zamjene robe.”.</p>	<p>Dosadašnji stavci 4., 5., 6., 7., 8. i 9. postaju stavci 5., 6., 7., 8., 9. i 10.</p> <p>Članak 8.</p> <p>U članku 410.a iza stavka 1. dodaju se novi stavci 2. i 3. koji glase:</p> <p>„(2) Prilikom popravka prodavatelj može, ovisno o prirodi stvari, a osobito o potrebi kupca da mu takva stvar bude trajno dostupna, posuditi kupcu zamjensku stvar, uključujući obnovljenu stvar.</p> <p>(3) Prodavatelj može, na izričiti zahtjev kupca, a kako bi ispunio svoju obvezu zamjene stvari dati obnovljenu stvar.“.</p> <p>Dosadašnji stavci 2., 3. i 4. postaju stavci 4., 5. i 6.</p>		
--	---	--	--

<p>Članak 17.</p> <p>Izmjena Direktive (EU) 2020/1828</p> <p>U Prilogu I. Direktivi (EU) 2020/1828 dodaje se sljedeća točka:</p> <p>„69.Direktiva (EU) 2024/1799 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. lipnja 2024. o zajedničkim pravilima za promicanje popravka robe i izmjeni Uredbe (EU) 2017/2394 te direktiva (EU) 2019/771 i (EU) 2020/1828 (SL L, 2024/1799, 10.7.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1799/oj).”.</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o predstavničkim tužbama za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača (07.12.2026)
<p>Članak 18.</p> <p>Izmjena Uredbe (EU) 2017/2394</p> <p>U Prilogu Uredbi (EU) 2017/2394 dodaje se sljedeća točka:</p> <p>„29.Direktiva (EU) 2024/1799 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. lipnja 2024. o zajedničkim pravilima za promicanje popravka robe i izmjeni Uredbe (EU) 2017/2394 te direktiva (EU) 2019/771 i (EU) 2020/1828 (SL L, 2024/1799, 10.7.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1799/oj).”.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Odredba se odnosi na izmjenu izravno obvezujućeg propisa.
<p>Članak 19.</p> <p>Izvješća Komisije i preispitivanje</p> <p>1. Komisija do 31. srpnja 2031. podnosi izvješće o primjeni ove Direktive. U izvješću se ocjenjuje doprinos ove Direktive, a osobito članka 5. i 16., promicanju popravaka na unutarnjem tržištu, uključujući popravke robe koja podliježe zahtjevima</p>		Nije potrebno preuzimanje	Člankom 19. se uređuju obveze EK.

<p>u pogledu mogućnosti popravka izvan zakonskog jamstva i izbor potrošača za popravak u okviru zakonskog jamstva, kao i njezin učinak na poduzeća i potrošače.</p> <p>2. U izvješću se ocjenjuje i učinkovitost poticaja za odlučivanje za popravak, među ostalim produljenja zakonskog jamstva, i potrebe za promicanjem komercijalnih jamstava za usluge popravka te za donošenje pravila o odgovornosti servisera za popravak.</p> <p>3. Kad je riječ o članku 7., u izvješću se ocjenjuje djelotvornost europske internetske platforme na osnovi informacija o broju aktivnih pružatelja usluga popravka i broju potrošača koji su pristupili europskoj internetskoj platformi.</p> <p>4. Komisija podnosi izvješće Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija. Države članice dostavljaju Komisiji informacije potrebne za izradu tog izvješća. Tom se izvješću prema potrebi prilaže zakonodavni prijedlog.</p> <p>5. Potrebna razina usklađenosti koja je potrebna kako bi se osigurali jednaki uvjeti za poduzeća na unutarnjem tržištu, uključujući konvergenciju nacionalnih zakona država članica kojima se prenosi ova Direktiva i razlike među njima, osobito u pogledu rokova odgovornosti, procjenjuje se u kontekstu preispitivanja predviđenog u članku 25. Direktive (EU) 2019/771.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 20.</p> <p>Izvršavanje delegiranja ovlasti</p> <p>1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji, podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.</p> <p>2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 5. stavka 9. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od šest godina počevši od 31. kolovoza 2024. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od šest godina. Delegiranje ovlasti prešutno se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.</p> <p>3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 5. stavka 9. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u Službenom listu Europske unije ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.</p> <p>4. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.</p> <p>5. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Odredba nije predmet usklađivanja.
--	--	---------------------------	------------------------------------

<p>6. Delegirani akt donesen na temelju članka 5. stavka 9. stupa na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.</p>			
<p>Članak 21.</p> <p>Prijelazne odredbe</p> <p>Članak 16. ove Direktive ne primjenjuje se na kupoprodajne ugovore sklopljene prije 31. srpnja 2026.</p>	<p>ZAVRŠNA ODREDBA</p> <p>Članak 21.</p> <p>Ovaj Zakon objavit će se u „Narodnim novinama“, a stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“, osim članaka 3. do 7. ovoga Zakona koji stupaju na snagu 31. srpnja 2026., te članaka 10. do 19. ovoga Zakona koji stupaju na snagu 9. prosinca 2026.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
<p>Članak 22.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom do 31. srpnja 2026. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti potrošača (09.03.2026)</p>

<p>Kada države članice donose te mjere, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p> <p>Države članice primjenjuju te odredbe od 31. srpnja 2026.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih mjera nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>			
<p>Članak 23.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Ova odredba govori o stupanju na snagu ove Direktive.</p>
<p>Članak 24.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba nije predmet usklađivanja.</p>

<p>PRILOG I.</p> <p>EUROPSKI OBRAZAC ZA INFORMACIJE O POPRAVKU</p> <p>Dio I.</p> <p>Identitet i podaci za kontakt servisera koji pruža uslugu popravka</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti potrošača (09.03.2026)
<p>Serviser [identitet] Adresa [geografska adresa za potrebe potrošača]</p> <p>Broj telefona Adresa elektroničke pošte Ako ih je serviser dostavio, druga sredstva internetske komunikacije koja potrošaču omogućuju da brzo i djelotvorno stupi u kontakt i komunicira sa serviserom</p> <p>Dio II.</p> <p>Informacije o usluzi popravka</p> <p>Roba koju treba popraviti [naziv robe] Priroda nedostatka [opis nedostatka] Vrsta predloženog popravka [koje će se mjere poduzeti radi popravka nedostatka] Cijena popravka ili, ako se cijenu ne može unaprijed izračunati, primjenjiva metoda [to znači ukupan iznos ili, ako to nije moguće izračunati, metoda izračuna i gornja granica iznosa]</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o sadržaju i obliku Europskog obrasca za informacije o popravku robe (18.12.2026)

<p>izračuna i najveća cijena popravka</p> <p>Vrijeme potrebno za popravak</p> <p>Dostupnost privremene zamjenske robe</p> <p>Ako je navedeno „Da”, potrebno je navesti eventualne troškove:</p> <p>Mjesto za predaju robe</p> <p>Ako je primjenjivo, dostupnost pomoćnih usluga</p> <p>Ako je navedeno „Da”, potrebno je navesti eventualne troškove:</p> <p>Razdoblje valjanosti Europskog obrasca za informacije o popravku</p> <p>Ako je primjenjivo, dodatne informacije</p> <p>Opisi u uglatim zagradaama služe kao objašnjenja za servisere i moraju se zamijeniti odgovarajućim informacijama.</p>	<p>za uslugu popravka izražena u EUR/nacionalnoj valuti]</p> <p>[Rok, izražen u danima, do kojeg se serviser obvezuje da će izvršiti uslugu]</p> <p>[privremena zamjenska roba znači da će potrošač dobiti jednakovrijednu robu na korištenje tijekom razdoblja popravka; serviser mora navesti „Da” ili „Ne”]</p> <p>[u EUR/nacionalnoj valuti]</p> <p>[mjesto na kojem potrošač predaje robu na popravak]</p> <p>[navesti nude li se, i u kojoj mjeri, pomoćne usluge kao što su uklanjanje, ugradnja i prijevoz ili „Ne” ako za dotični popravak nisu dostupne pomoćne usluge]</p> <p>[u EUR/nacionalnoj valuti po ponuđenoj usluzi]</p> <p>[razdoblje valjanosti od najmanje 30 dana]</p>			
---	---	--	--	--

<p>PRILOG II.</p> <p>POPIS PRAVNIH AKATA UNIJE KOJIMA SE UTVRĐUJU ZAHTEVI U POGLEDU MOGUĆNOSTI POPRAVKA</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Za kućanske perilice rublja i kućanske perilice-sušilice rublja, Uredba Komisije (EU) 2019/2023 (1) 2. Za kućanske perilice posuđa, Uredba Komisije (EU) 2019/2022 (2) 3. Za rashladne uređaje, Uredba Komisije (EU) 2019/2019 (3) 4. Za elektroničke zaslone, Uredba Komisije (EU) 2019/2021 (4) 5. Za opremu za zavarivanje, Uredba Komisije (EU) 2019/1784 (5) 6. Za usisavače, Uredba Komisije (EU) br. 666/2013 (6) 7. Za poslužitelje i proizvode za pohranu podataka, Uredba Komisije (EU) 2019/424 (7) 8. Za mobilne telefone, bežične telefone i tablete, Uredba Komisije (EU) 2023/1670 (8) 9. Za kućanske bubnjaste sušilice rublja, Uredba Komisije (EU) 2023/2533 (9) 10. Za robu u kojoj se nalaze baterije za laka prijevozna sredstva, Uredba (EU) 2023/1542 Europskog parlamenta i Vijeća (10) 		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti potrošača (09.03.2026)

<p>(1) Uredba Komisije (EU) 2019/2023 od 1. listopada 2019. o utvrđivanju zahtjeva za ekološki dizajn kućanskih perilica rublja i kućanskih perilica-sušilica rublja u skladu s Direktivom 2009/125/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, o izmjeni Uredbe Komisije (EZ) br. 1275/2008 te o stavljanju izvan snage Uredbe Komisije (EU) br. 1015/2010 (SL L 315, 5.12.2019., str. 285.).</p> <p>(2) Uredba Komisije (EU) 2019/2022 od 1. listopada 2019. o utvrđivanju zahtjeva za ekološki dizajn kućanskih perilica posuđa u skladu s Direktivom 2009/125/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, o izmjeni Uredbe Komisije (EZ) br. 1275/2008 te o stavljanju izvan snage Uredbe Komisije (EU) br. 1016/2010 (SL L 315, 5.12.2019., str. 267.).</p> <p>(3) Uredba Komisije (EU) 2019/2019 od 1. listopada 2019. o utvrđivanju zahtjeva za ekološki dizajn rashladnih uređaja u skladu s Direktivom 2009/125/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i o stavljanju izvan snage Uredbe Komisije (EZ) br. 643/2009 (SL L 315, 5.12.2019., str. 187.).</p> <p>(4) Uredba Komisije (EU) 2019/2021 od 1. listopada 2019. o utvrđivanju zahtjeva za ekološki dizajn elektroničkih zaslona u skladu s Direktivom 2009/125/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, o izmjeni Uredbe Komisije (EZ) br. 1275/2008 i o stavljanju izvan snage Uredbe Komisije (EZ) br. 642/2009 (SL L 315, 5.12.2019., str. 241.).</p>			
---	--	--	--

<p>(5) Uredba Komisije (EU) 2019/1784 od 1. listopada 2019. o utvrđivanju zahtjeva za ekološki dizajn opreme za zavarivanje u skladu s Direktivom 2009/125/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 272, 25.10.2019., str. 121.).</p> <p>(6) Uredba Komisije (EU) br. 666/2013 od 8. srpnja 2013. o provedbi Direktive 2009/125/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u vezi sa zahtjevima za ekološki dizajn usisavača (SL L 192, 13.7.2013., str. 24.).</p> <p>(7) Uredba Komisije (EU) 2019/424 od 15. ožujka 2019. o utvrđivanju zahtjeva za ekološki dizajn poslužitelja i proizvoda za pohranu podataka u skladu s Direktivom 2009/125/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o izmjeni Uredbe Komisije (EU) br. 617/2013 (SL L 74, 18.3.2019., str. 46.).</p> <p>(8) Uredba Komisije (EU) 2023/1670 od 16. lipnja 2023. o utvrđivanju zahtjeva za ekološki dizajn pametnih telefona, mobilnih telefona koji nisu pametni telefoni, bežičnih telefona i tableta u skladu s Direktivom 2009/125/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o izmjeni Uredbe Komisije (EU) 2023/826 (SL L 214, 31.8.2023., str. 47.).</p> <p>(9) Uredba Komisije (EU) 2023/2533 od 17. studenoga 2023. o provedbi Direktive 2009/125/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu zahtjeva za ekološki dizajn kućanskih bubnjastih sušilica rublja, o izmjeni Uredbe Komisije (EU) 2023/826 i o stavljanju izvan snage Uredbe Komisije (EU) br. 932/2012 (SL L,</p>			
--	--	--	--

<p>2023/2533, 22.11.2023., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2533/oj).</p> <p>(10) Uredba (EU) 2023/1542 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. srpnja 2023. o baterijama i otpadnim baterijama, izmjeni Direktive 2008/98/EZ i Uredbe (EU) 2019/1020 te stavljanju izvan snage Direktive 2006/66/EZ (SL L 191, 28.7.2023., str. 1.).</p>			
--	--	--	--

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva (EU) 2024/2853 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2024. o odgovornosti za neispravne proizvode i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 85/374/EEZ

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Predmet i cilj</p> <p>Ovom se Direktivom utvrđuju zajednička pravila o odgovornosti gospodarskih subjekata za štetu koju su pretrpjele fizičke osobe i koja je prouzročena neispravnim proizvodima te o naknadi za takvu štetu.</p> <p>Cilj je ove Direktive doprinijeti pravilnom funkcioniranju unutarnjeg tržišta uz istodobno osiguravanje visoke razine zaštite potrošača i drugih fizičkih osoba.</p>	<p>Članak 1.</p> <p>U Zakonu o obveznim odnosima („Narodne novine“, br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22. i 155/23.) u članku 1.a podstavak 1. mijenja se i glasi:</p> <p>„- Direktiva (EU) 2024/2853 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2024. o odgovornosti za neispravne proizvode i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 85/374/EEZ (Tekst značajan za EGP) (SL L, 2024/2853, 18.11.2024.),“.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
<p>Članak 2.</p> <p>Područje primjene</p> <p>1. Ova se Direktiva primjenjuje na proizvode stavljene na tržište ili stavljene u uporabu nakon 9. prosinca 2026.</p> <p>2. Ova se Direktiva ne primjenjuje na besplatan softver otvorenog koda koji se razvija ili isporučuje izvan okvira trgovačke djelatnosti.</p> <p>3. Ova se Direktiva ne primjenjuje na štetu nastalu zbog nuklearnih nesreća ako je odgovornost za takvu štetu</p>	<p>Članak 12.</p> <p>Iza dosadašnjeg stavka 5. koji postaje stavak 4. dodaje se novi stavak 5. koji glasi:</p> <p>„(5) Odredbe ovoga odsjeka ne primjenjuju se na besplatan softver otvorenog koda koji se razvija ili se isporučuje izvan okvira poslovne djelatnosti.“.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o obveznim odnosima 2023 (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23) članak/članci ODGOVORNOST ZA NEISPRAVAN PROIZVOD</p> <p>Opće pravilo</p> <p>Članak 1073.</p> <p>(6) Odredbe ovoga odsjeka ne primjenjuju se na štete prouzročene nuklearnom nesrećom.</p>

<p>obuhvaćena međunarodnim konvencijama koje su ratificirale države članice.</p> <p>4. Ova Direktiva ne utječe na:</p> <p>(a) primjenjivost prava Unije o zaštiti osobnih podataka, posebno Uredbe (EU) 2016/679 te direktiva 2002/58/EZ i (EU) 2016/680;</p> <p>(b) bilo koje pravo koje oštećenik ima na temelju nacionalnih pravila o ugovornoj ili izvanugovornoj odgovornosti zbog razloga koji nisu neispravnost proizvoda kako je predviđeno ovom Direktivom, uključujući nacionalna pravila kojima se provodi pravo Unije;</p> <p>(c) bilo koje pravo koje oštećenik ima na temelju bilo kojeg posebnog sustava odgovornosti koji je postojao u nacionalnom pravu 30. srpnja 1985.</p>			<p>(7) Odredbe ovoga odsjeka ne isključuju primjenu pravila o odgovornosti za štetu prouzročenu opasnom stvari ili opasnom djelatnošću, pravila o odgovornosti za materijalne nedostatke ispunjenja te pravila o ugovornoj i izvanugovornoj odgovornosti za štetu.</p>
<p>Članak 3.</p> <p>Razina usklađenosti</p> <p>Države članice u svojem nacionalnom pravu ne zadržavaju niti u njega uvode odredbe koje odstupaju od onih utvrđenih ovom Direktivom, uključujući strože ili manje stroge odredbe, kojima se osigurava drukčija razina zaštite potrošača i drugih fizičkih osoba, osim</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba nije predmet usklađivanja.</p>

<p>ako je ovom Direktivom drukčije predviđeno.</p>			
<p>Članak 4.</p> <p>Definicije</p> <p>Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>1. „proizvod” znači sve pokretne, čak i ako su ugrađene u drugu pokretninu ili nekretninu ili su s njom povezane; uključuje električnu energiju, datoteke za digitalnu proizvodnju, sirovine i softver;</p> <p>2. „datoteka za digitalnu proizvodnju” znači digitalna verzija pokretne ili digitalni predložak za pokretninu koji sadržava funkcionalne informacije potrebne za proizvodnju materijalnog predmeta omogućivanjem automatiziranja upravljanja strojevima ili alatima;</p> <p>3. „povezana usluga” znači digitalna usluga koja je ugrađena u proizvod ili je povezana s njime tako da bi njezina odsutnost onemogućila izvršavanje jedne ili više njegovih funkcija;</p>	<p>Članak 11.</p> <p>Iza članka 1072. ispod naslova „Odsjek 5. ODGOVORNOST ZA NEISPRAVAN PROIZVOD” dodaje se članak 1072.a s naslovom iznad njega koji glase:</p> <p style="text-align: center;">„Pojmovi Članak 1072.a</p> <p>U smislu primjene odredbi o odgovornosti za neispravan proizvod pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:</p> <p>1. <i>proizvod</i> je bilo koja pokretnina, čak i ako je ugrađena u neku drugu pokretninu ili nekretninu ili je s njima povezana, uključujući električnu energiju i druge oblike energije, datoteke za digitalnu proizvodnju, sirovine i softver</p> <p>2. <i>datoteka za digitalnu proizvodnju</i> je digitalni predložak za</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>4. „sastavni dio” znači svaki predmet, materijalni ili nematerijalni, sirovina ili povezana usluga, koji su ugrađeni u proizvod ili povezani s njime;</p> <p>5. „kontrola proizvođača” znači:</p> <p>(a) da proizvođač proizvoda provodi ili, kad je riječ o radnjama treće strane, odobrava ili pristaje na:</p> <p>i. ugradnju, povezivanje ili isporučivanje sastavnog dijela, uključujući ažuriranja ili nadogradnje softvera; ili</p> <p>ii. izmjenu proizvoda, uključujući znatne izmjene;</p> <p>(b) da proizvođač proizvoda može sam isporučiti ažuriranja ili nadogradnje softvera ili to čini preko treće strane;</p> <p>6. „podaci” znači podaci kako su definirani u članku 2. točki 1. Uredbe (EU) 2022/868 Europskog parlamenta i Vijeća (18);</p> <p>7. „stavlanje na raspolaganje na tržištu” znači svaka isporuka proizvoda za distribuciju, potrošnju ili uporabu na tržištu Unije u okviru trgovačke djelatnosti, s plaćanjem ili bez plaćanja;</p> <p>8. „stavlanje na tržište” znači prvo stavlanje proizvoda na raspolaganje na tržištu Unije;</p> <p>9. „stavlanje u uporabu” znači prva uporaba proizvoda u Uniji u okviru</p>	<p>pokretninu koji sadržava funkcionalne informacije potrebne za proizvodnju materijalnog predmeta omogućavanjem automatiziranog upravljanja strojevima ili alatima</p> <p>3. <i>povezana usluga</i> je digitalna usluga koja je ugrađena u proizvod ili je povezana s njime tako da bi njezina odsutnost onemogućila izvršavanje jedne ili više njegovih funkcija</p> <p>4. <i>sastavni dio</i> je svaki materijalni ili nematerijalni predmet, sirovina ili povezana usluga, koji su ugrađeni u proizvod ili su s njime povezani</p> <p>5. <i>kontrola proizvođača</i> znači:</p> <p>(a) da proizvođač proizvoda provodi ili, kad je riječ o radnjama treće osobe, odobrava ili pristaje na ugradnju, povezivanje ili isporučivanje sastavnog dijela, uključujući ažuriranja ili nadogradnje softvera ili izmjenu proizvoda, uključujući znatne izmjene</p> <p>(b) da proizvođač proizvoda može sam isporučiti ažuriranja ili</p>		
---	---	--	--

<p>trgovačke djelatnosti, s plaćanjem ili bez plaćanja, u okolnostima u kojima taj proizvod nije bio stavljen na tržište prije prve uporabe;</p> <p>10. „proizvođač” znači svaka fizička ili pravna osoba:</p> <p>(a) koja razvija ili proizvodi proizvod;</p> <p>(b) za koju se proizvod dizajnira ili proizvodi ili koja se, stavljanjem svojeg imena, žiga ili drugih razlikovnih obilježja na taj proizvod, predstavlja kao njegov proizvođač; ili</p> <p>(c) koja razvija ili proizvodi proizvod za vlastitu uporabu;</p> <p>11. „ovlašteni predstavnik” znači svaka fizička ili pravna osoba s poslovnim nastanom u Uniji koju je proizvođač pisanim putem ovlastio da u ime tog proizvođača obavlja određene zadaće;</p> <p>12. „uvoznik” znači svaka fizička ili pravna osoba koja na tržište Unije stavlja proizvod iz treće zemlje;</p> <p>13. „pružatelj usluge provođenja narudžbi” znači svaka fizička ili pravna osoba koja u okviru trgovačke djelatnosti nudi najmanje dvije od sljedećih usluga: skladištenje, pakiranje, adresiranje i slanje proizvoda, a da nema u vlasništvu taj proizvod, isključujući poštanske usluge kako su definirane u članku 2. točki 1. Direktive 97/67/EZ</p>	<p>nadogradnje softvera ili to čini preko treće osobe</p> <p>6. <i>podaci</i> su podaci kako su definirani u članku 2. točki 1. Uredbe (EU) 2022/868</p> <p>7. <i>učiniti dostupnim na tržištu</i> znači svaka besplatna ili naplatna isporuka proizvoda za distribuciju, potrošnju ili uporabu na tržištu Europske unije u okviru poslovne djelatnosti</p> <p>8. <i>stavljanje na tržište</i> znači prvi puta učiniti proizvod dostupnim na tržištu Europske unije</p> <p>9. <i>stavljanje u uporabu</i> znači prva naplatna ili besplatna uporaba proizvoda u Europskoj uniji u okviru poslovne djelatnosti u okolnostima u kojima taj proizvod nije bio stavljen na tržište prije prve uporabe</p> <p>10. <i>oštećenik</i> je svaka fizička osoba koja pretrpi štetu prouzročenu neispravnim proizvodom</p> <p>11. <i>proizvođač</i> je svaka fizička ili pravna osoba:</p>		
--	--	--	--

<p>Europskog parlamenta i Vijeća (19), usluga dostave paketa kako su definirane u članku 2. točki 2. Uredbe (EU) 2018/644 Europskog parlamenta i Vijeća (20) te sve druge poštanske usluge ili usluge teretnog prijevoza;</p> <p>14. „distributer” znači svaka fizička ili pravna osoba u lancu opskrbe koja proizvod stavlja na raspolaganje na tržištu i koja nije proizvođač ni uvoznik tog proizvoda;</p> <p>15. „gospodarski subjekt” znači proizvođač proizvoda ili sastavnog dijela, pružatelj povezane usluge, ovlaštenu predstavnik, uvoznik, pružatelj usluga provođenja narudžbi ili distributer;</p> <p>16. „internetska platforma” znači internetska platforma kako je definirana u članku 3. točki i. Uredbe (EU) 2022/2065;</p> <p>17. „poslovna tajna” znači poslovna tajna kako je definirana u članku 2. točki 1. Direktive (EU) 2016/943;</p> <p>18. „znatna izmjena” znači izmjena proizvoda nakon što je stavljen na tržište ili stavljen u uporabu:</p> <p>(a) koja se smatra znatnom na temelju relevantnih pravila Unije ili nacionalnih pravila o sigurnosti proizvoda; ili</p>	<p>(a) koja razvija ili proizvodi proizvod</p> <p>(b) za koju se proizvod dizajnira ili proizvodi ili koja se, stavljanjem svojeg imena, žiga ili drugih razlikovnih obilježja na taj proizvod, predstavlja kao njegov proizvođač, ili</p> <p>(c) koja razvija ili proizvodi proizvod za vlastitu uporabu</p> <p>12. <i>ovlaštenu predstavnik</i> je svaka fizička ili pravna osoba s poslovnim nastanom u Europskoj uniji koju je proizvođač pisanim putem ovlastio da u njegovo ime obavlja određene zadatke</p> <p>13. <i>uvoznik</i> je svaka fizička ili pravna osoba koja na tržište Europske unije stavlja proizvod iz treće zemlje</p> <p>14. <i>pružatelj usluge provođenja narudžbi</i> je svaka fizička ili pravna osoba koja u okviru poslovne djelatnosti nudi najmanje dvije od sljedećih usluga: skladištenje, pakiranje, adresiranje i slanje proizvoda, kojeg nema u svojem vlasništvu, što ne uključuje poštanske usluge kako su</p>		
--	--	--	--

<p>(b)ako u relevantnim pravilima Unije ili nacionalnim pravilima o sigurnosti proizvoda nije utvrđen prag prema kojem se može utvrditi što se smatra znatnom izmjenom, ona kojom se:</p> <p>i.mijenjaju izvorna svojstva, svrha ili vrsta proizvoda, a da ta izmjena nije predviđena početnom procjenom rizika koju je proveo proizvođač; i</p> <p>ii.mijenja priroda opasnosti, stvara nova opasnost ili povećava razina rizika.</p>	<p>definirane u članku 2. stavku 1. točki 21. Zakona o poštanskim uslugama, usluge dostave paketa kako su definirane u članku 2. točki 2. Uredbe (EU) 2018/644 te sve druge poštanske usluge ili usluge teretnog prijevoza</p> <p>15. <i>distributer</i> je svaka fizička ili pravna osoba u lancu opskrbe koja proizvod čini dostupnim na tržištu, a koja nije proizvođač ni uvoznik tog proizvoda</p> <p>16. <i>gospodarski subjekt</i> je proizvođač proizvoda ili sastavnog dijela, pružatelj povezane usluge, ovlaštenu predstavnik, uvoznik, pružatelj usluga provođenja narudžbi i distributer</p> <p>17. <i>internetska platforma</i> je internetska platforma kako je definirana u članku 3. točki i) Uredbe (EU) 2022/2065</p> <p>18. <i>poslovna tajna</i> je poslovna tajna kako je definirana u članku 3. stavku 1. točki 5. Zakona o zaštiti neobjavljenih informacija s tržišnom vrijednosti</p>		
--	---	--	--

	<p>19. <i>znatna izmjena</i> je izmjena proizvoda nakon što je stavljen na tržište ili stavljen u uporabu:</p> <p>(a) koja se smatra znatnom na temelju relevantnih pravila Europske unije ili nacionalnih pravila o sigurnosti proizvoda, ili</p> <p>(b) ako u relevantnim pravilima Europske unije ili nacionalnim pravilima o sigurnosti proizvoda nije utvrđen prag prema kojem se može utvrditi što se smatra znatnom izmjenom, ona kojom se mijenjaju izvorna svojstva, svrha ili vrsta proizvoda, a da ta izmjena nije predviđena početnom procjenom rizika koju je proveo proizvođač te kojom se mijenja priroda opasnosti, stvara nova opasnost ili povećava razina rizika.“.</p>		
<p>Članak 5.</p> <p>Pravo na naknadu štete</p> <p>1. Države članice osiguravaju da svaka fizička osoba koja pretrpi štetu prouzročenu neispravnim proizvodom</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o nasljeđivanju (NN 48/03, 163/03, 35/05, 127/13, 33/15, 14/19) članak/članci Članak 5.</p> <p>(1) Tko je naslijedio neku osobu, njezin je sveopći pravni sljednik.</p>

<p>(„oštećenik”) ima pravo na naknadu štete u skladu s ovom Direktivom.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da zahtjeve za naknadu štete u skladu sa stavkom 1. može podnijeti i:</p> <p>(a) osoba koja je naslijedila ili preuzela prava oštećenika na temelju prava Unije ili nacionalnog prava ili ugovora; ili</p> <p>(b) osoba koja djeluje u ime jednog ili više oštećenika na temelju prava Unije ili nacionalnog prava.</p>			<p>(2) Ostaviteljevom smrću prelazi njegova ostavina na nasljednika, čime postaje njegovo nasljedstvo.</p> <p>(3) Ostavina se sastoji od svega što je bilo ostaviteljevo u trenutku njegove smrti, osim onoga što se ne može naslijediti zbog svoje pravne naravi ili po zakonu. No, nije ostavina ono što je tuđi udio u zajedničkoj imovini ili što netko u trenutku ostaviteljeve smrti stekne na posebnom pravnom temelju.</p> <p>Prelazak ostavine na nasljednike</p> <p>Članak 129.</p> <p>(1) U času ostaviteljeve smrti nasljednik stječe nasljedno pravo i na njega po sili zakona prelazi ostavina umrle osobe, čime postaje njegovo nasljedstvo.</p> <p>(2) U istom času nasljednik stječe i ostala prava i obveze vezane uz njegovo svojstvo nasljednika, ako što drugo ne proizlazi iz njihove pravne naravi.</p>
--	--	--	--

		Nije preuzeto	<p>Preuzeto u: Zakon o obveznim odnosima 2023 (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23) članak/članci USTUP TRAŽBINE (CESIJA)</p> <p>I. OPĆE ODREDBE</p> <p>Koje se tražbine mogu prenijeti ugovorom</p> <p>Članak 80.</p> <p>(1) Vjerovnik može ugovorom sklopljenim s trećim prenijeti na ovoga svoju tražbinu, osim one čiji je prijenos zabranjen zakonom ili koja je strogo osobne naravi, ili koja se po svojoj naravi protivi prenošenju na drugoga.</p> <p>SUBROGACIJA</p> <p>Pojam i sadržaj</p> <p>Članak 90.</p> <p>(1) U slučaju ispunjenja tuđe obveze svaki ispunitelj može ugovoriti s vjerovnikom prije ispunjenja ili pri ispunjenju, da ispunjena tražbina prijeđe na njega sa svima ili samo s nekim sporednim pravima.</p>
--	--	---------------	--

		<p>(2) Vjerovnikova prava mogu prijeći na ispunitelja i na temelju ugovora između dužnika i ispunitelja, sklopljenog prije ispunjenja.</p> <p>Zakonska subrogacija</p> <p>Članak 91.</p> <p>Kad obvezu ispuni osoba koja ima neki pravni interes u tome, samim ispunjenjem obveze na nju prelazi vjerovnikova tražbina sa svim sporednim pravima.</p> <p>II. PUNOMOĆ</p> <p>Davanje punomoći</p> <p>Članak 313.</p> <p>(1) Punomoć je ovlaštenje za zastupanje što ga opunomoćitelj pravnim poslom daje opunomoćeniku.</p> <p>6. Prijelaz osiguranikovih prava prema odgovornoj osobi na osiguratelja (subrogacija)</p> <p>Članak 963.</p> <p>(1) Isplatom naknade iz osiguranja prelaze na osiguratelja, po samom zakonu, do visine isplaćene naknade,</p>
--	--	---

			sva osiguranikova prava prema osobi koja je po bilo kojoj osnovi odgovorna za štetu.
		Nije preuzeto	<p>Preuzeto u: Zakon o parničnom postupku 2023 (NN 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022, 114/2022, 155/2023) članak/članci Članak 80.</p> <p>Stranku koja nema parničnu sposobnost zastupa njezin zakonski zastupnik.</p> <p>Zakonski zastupnik određuje se zakonom ili aktom nadležnoga državnog tijela donesenim na temelju zakona.</p> <p>Članak 81.</p> <p>Zakonski zastupnik može u ime stranke poduzimati sve radnje u postupku; ali ako je za podnošenje ili povlačenje tužbe, za priznanje odnosno za odricanje od tužbenog zahtjeva, za</p>

			<p>zaključenje nagodbe ili za poduzimanje drugih radnji u postupku u posebnim propisima određeno da zastupnik mora imati posebno ovlaštenje, on može te radnje poduzimati samo ako ima takvo ovlaštenje.</p> <p>Članak 84.</p> <p>Ako se u tijeku postupka pred prvostupanjskim sudom pokaže da bi redovan postupak oko postavljanja zakonskog zastupnika tuženiku trajao dugo, tako da bi zbog toga za jednu ili obje stranke mogle nastati štetne posljedice, sud će tuženiku na njegov trošak postaviti privremenog zastupnika.</p> <p>PUNOMOĆNICI</p> <p>Članak 89.</p> <p>Stranke mogu poduzimati radnje u postupku osobno ili preko punomoćnika, ali sud može pozvati stranku koja ima punomoćnika da se pred sudom osobno izjasni o činjenicama koje treba utvrditi u parnici.</p> <p>Članak 89.a</p>
--	--	--	--

		<p>Stranku kao punomoćnik može zastupati samo odvjetnik, ako zakonom nije drugačije određeno.</p> <p>Stranku može kao punomoćnik zastupati osoba koja je s njome u radnom odnosu, ako je potpuno poslovno sposobna.</p> <p>Stranku kao punomoćnik može zastupati srodnik po krvi u pravoj liniji, brat, sestra ili bračni drug – ako je potpuno poslovno sposoban i ako se ne bavi nadriparstvom.</p> <p>Članak 91.a</p> <p>Stranka može podnijeti prijedlog za dopuštenje revizije i reviziju preko opunomoćenika koji je odvjetnik.</p> <p>Iznimno od stavka 1. ovoga članka, stranka može sama podnijeti prijedlog za dopuštenje revizije i reviziju ako ima položen pravosudni ispit, odnosno za nju može prijedlog za dopuštenje revizije i reviziju podnijeti kao opunomoćenik osoba koja ju je prema odredbama ovoga ili kojega drugog zakona ovlaštena zastupati u tom svojstvu iako nije odvjetnik – ako ima položen pravosudni ispit.</p>
--	--	---

		<p>TUŽBA ZA ZAŠTITU KOLEKTIVNIH INTERESA I PRAVA</p> <p>Članak 502.a</p> <p>Udruge, tijela, ustanove ili druge organizacije koje su osnovane u skladu sa zakonom, koje se u sklopu svoje registrirane ili propisom određene djelatnosti bave zaštitom zakonom utvrđenih kolektivnih interesa i prava građana, mogu, kad je takvo ovlaštenje posebnim zakonom izrijekom predviđeno i uz uvjete predviđene tim zakonom, podnijeti tužbu (tužba za zaštitu kolektivnih interesa i prava) protiv fizičke ili pravne osobe koja obavljanjem određene djelatnosti ili općenito radom, postupanjem, uključujući i propuštanjem, teže povređuje ili ozbiljno ugrožava takve kolektivne interese i prava.</p> <p>Članak 502.c</p> <p>Fizičke i pravne osobe mogu se u posebnim parnicama za naknadu štete ili isplatu pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjevi iz tužbe iz članka 502.a stavka 1. ovoga Zakona da su određenim postupanjem, uključujući i propuštanjem tuženika, povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni</p>
--	--	---

			interesi i prava osoba koje je tužitelj ovlašten štiti. U tom će slučaju sud biti vezan za ta utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozvati.
		Nije preuzeto	<p>Preuzeto u: Zakon o obveznim odnosima 2023 (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23) članak/članci ODGOVORNOST ZA NEISPRAVAN PROIZVOD</p> <p>Opće pravilo</p> <p>Članak 1073.</p> <p>(1) Proizvođač koji stavi u promet neki proizvod, odgovara za štetu prouzročenu neispravnošću toga proizvoda bez obzira na krivnju.</p> <p>(2) Odredbe ovoga odsjeka odnose se na imovinsku štetu prouzročenu smrću ili tjelesnom ozljedom te na štetu prouzročenu uništenjem ili oštećenjem oštećenikove stvari različite od neispravnog proizvoda, ako se radi o takvoj vrsti stvari koja je uobičajeno namijenjena za osobnu uporabu te ako</p>

		<p>je oštećenik tu stvar uglavnom rabio u tu svrhu.</p> <p>(3) Oštećenik ima, po odredbama ovoga odsjeka, pravo na naknadu štete prouzročene uništenjem ili oštećenjem stvari samo za dio štete koji prelazi iznos od 500 eura.</p> <p>(4) Naknada neimovinske štete prouzročene neispravnim proizvodom može se zahtijevati samo prema općim pravilima odgovornosti za štetu.</p> <p>(5) Na obujam naknade imovinske štete prouzročene smrću ili tjelesnom ozljedom na odgovarajući se način primjenjuju posebne odredbe ovoga Zakona o naknadi imovinske štete u slučaju smrti, tjelesne ozljede i oštećenja zdravlja.</p> <p>(6) Odredbe ovoga odsjeka ne primjenjuju se na štete prouzročene nuklearnom nesrećom.</p> <p>(7) Odredbe ovoga odsjeka ne isključuju primjenu pravila o odgovornosti za štetu prouzročenu opasnom stvari ili opasnom djelatnošću, pravila o odgovornosti za materijalne nedostatke ispunjenja te pravila o ugovornoj i izvanugovornoj odgovornosti za štetu.</p>
--	--	---

			(8) Oštećenik je dužan dokazati neispravnost proizvoda, štetu i uzročnu vezu između neispravnosti proizvoda i štete.
<p>Članak 6.</p> <p>Šteta</p> <p>1. Pravo na naknadu štete u skladu s člankom 5. odnosi se samo na sljedeće vrste štete:</p> <p>(a) smrt ili tjelesnu ozljedu, uključujući medicinski priznatu štetu nanесenu psihičkom zdravlju;</p> <p>(b) oštećenje ili uništenje bilo koje imovine, osim:</p> <p>i. samog neispravnog proizvoda;</p> <p>ii. proizvoda oštećenog zbog neispravnog sastavnog dijela koji je proizvođač tog proizvoda ugradio u taj proizvod ili povezao s njime ili je to provedeno pod kontrolom tog proizvođača;</p> <p>iii. imovine koja se upotrebljava isključivo u profesionalne svrhe;</p>	<p>Članak 12.</p> <p>U članku 1073. stavci 1., 2. i 3. mijenjaju se i glase:</p> <p>„(1) Gospodarski subjekt odgovara za štetu prouzročenu neispravnošću proizvoda bez obzira na krivnju.</p> <p>(2) Odredbe ovoga odsjeka odnose se na imovinsku štetu prouzročenu smrću, tjelesnom ozljedom ili oštećenjem zdravlja, uključujući imovinsku štetu prouzročenu medicinski priznatom povredom psihičkoga zdravlja, te na imovinsku štetu prouzročenu uništenjem ili oštećenjem podataka koji se ne upotrebljavaju u poslovne svrhe, kao i na imovinsku štetu prouzročenu</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>(c) uništenje ili oštećenje podataka koji se ne upotrebljavaju u profesionalne svrhe.</p> <p>2. Pravo na naknadu štete u skladu s člankom 5. obuhvaća sve materijalne gubitke koji proizlaze iz štete iz stavka 1. ovog članka. Pravo na naknadu štete obuhvaća i nematerijalne gubitke koji proizlaze iz štete iz stavka 1. ovog članka ako ih je moguće nadoknaditi u skladu s nacionalnim pravom.</p> <p>3. Ovaj članak ne utječe na nacionalno pravo koje se odnosi na naknadu štete u okviru drugih sustava odgovornosti.</p>	<p>uništenjem ili oštećenjem bilo koje druge oštećenikove stvari osim:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. samog neispravnog proizvoda 2. proizvoda oštećenog zbog neispravnog sastavnog dijela koji je proizvođač tog proizvoda ugradio u taj proizvod ili povezao s njime ili je to provedeno pod kontrolom tog proizvođača 3. imovine koja se upotrebljava isključivo u poslovne svrhe <p>(3) Oštećenik ima, po odredbama ovoga odsjeka, pravo na naknadu neimovinske štete koja je nastala kao posljedica štete iz stavka 2. ovoga članka.“.</p> <p>Dosadašnji stavak 4. briše se.</p> <p>Iza dosadašnjeg stavka 5. koji postaje stavak 4. dodaje se novi stavak 5. koji glasi:</p> <p>„(5) Odredbe ovoga odsjeka ne primjenjuju se na besplatan softver otvorenog koda koji se razvija ili se isporučuje izvan okvira poslovne djelatnosti.“.</p>		
---	---	--	--

<p>Članak 7.</p> <p>Neispravnost</p> <p>1. Proizvod se smatra neispravnim ako ne pruža sigurnost koju osoba ima pravo očekivati ili koja se zahtijeva pravom Unije ili nacionalnim pravom.</p> <p>2. Pri procjeni neispravnosti proizvoda u obzir se uzimaju sve okolnosti, uključujući:</p> <p>(a) prezentiranje i značajke proizvoda, uključujući njegovo označivanje, dizajn, tehničke značajke, sastav i pakiranje te upute za njegovo sastavljanje, instalaciju, uporabu i održavanje;</p> <p>(b) razumno predvidljivu uporabu proizvoda;</p> <p>(c) učinak koji na proizvod može imati bilo koja sposobnost da nastavi učiti ili dobiva nove značajke nakon njegova stavljanja na tržište ili stavljanja u uporabu;</p> <p>(d) razumno predvidljiv učinak na proizvod drugih proizvoda za koje se može očekivati da će se upotrebljavati zajedno s njim, među ostalim putem međusobnog povezivanja;</p> <p>(e) trenutak u kojem je proizvod stavljen na tržište ili stavljen u uporabu ili, ako proizvođač zadržava kontrolu nad</p>	<p>Članak 15.</p> <p>Članak 1075. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Proizvod je neispravan ako ne pruža sigurnost koja se od takvog proizvoda opravdano očekuje ili koja se traži pravom Europske unije ili nacionalnim pravom.</p> <p>(2) Pri procjeni neispravnosti proizvoda u obzir se uzimaju sve okolnosti, uključujući:</p> <p>1. prezentiranje i značajke proizvoda, uključujući njegovo označivanje, dizajn, tehničke značajke, sastav i pakiranje te upute za njegovo sastavljanje, instalaciju, uporabu i održavanje</p> <p>2. razumno predvidljivu uporabu proizvoda</p> <p>3. učinak koji na proizvod može imati bilo koja sposobnost da nastavi učiti ili dobiva nove značajke nakon njegova stavljanja na tržište ili stavljanja u uporabu</p> <p>4. razumno predvidljiv učinak drugih proizvoda za koje se može očekivati da će se upotrebljavati</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
--	---	------------------------------	--

<p>proizvodom nakon tog trenutka, trenutak u kojem proizvod prestaje biti pod kontrolom proizvođača;</p> <p>(f) relevantne zahtjeve u pogledu sigurnosti proizvoda, uključujući zahtjeve u području kibernetičke sigurnosti relevantne za sigurnost;</p> <p>(g) bilo koji opoziv proizvoda ili bilo koju drugu relevantnu intervenciju nadležnog tijela ili gospodarskog subjekta iz članka 8., a koji se odnose na sigurnost proizvoda;</p> <p>(h) specifične potrebe skupine korisnika za čiju je uporabu proizvod namijenjen;</p> <p>i. u slučaju da je riječ o proizvodu čija je svrha spriječiti štetu, svako neispunjavanje te svrhe od strane proizvoda.</p> <p>3. Proizvod se ne smatra neispravnim samo zato što je bolji proizvod, uključujući ažuriranja ili nadogradnje proizvoda, već stavljen na tržište ili stavljen u uporabu odnosno naknadno stavljen na tržište ili stavljen u uporabu.</p>	<p>zajedno s njim, među ostalim putem međusobnog povezivanja</p> <p>5. trenutak u kojem je proizvod stavljen na tržište ili stavljen u uporabu ili, ako proizvođač zadržava kontrolu nad proizvodom nakon tog trenutka, trenutak u kojem proizvod prestaje biti pod kontrolom proizvođača</p> <p>6. relevantne zahtjeve u pogledu sigurnosti proizvoda, uključujući zahtjeve u području kibernetičke sigurnosti relevantne za sigurnost</p> <p>7. bilo koji opoziv proizvoda ili bilo koju drugu relevantnu intervenciju nadležnog tijela ili gospodarskog subjekta iz članka 1076. ovoga Zakona, a koji se odnose na sigurnost proizvoda</p> <p>8. specifične potrebe skupine korisnika za čiju je uporabu proizvod namijenjen</p> <p>9. svako neispunjavanje svrhe proizvoda, ako je riječ o proizvodu čija je svrha spriječiti štetu.</p> <p>(3) Proizvod nije neispravan samo zbog toga što je bolji proizvod, uključujući ažuriranja ili nadogradnje proizvoda, prethodno</p>		
--	--	--	--

	ili naknadno stavljen na tržište ili u uporabu.“.		
<p>Članak 8.</p> <p>Gospodarski subjekti odgovorni za neispravne proizvode</p> <p>1. Države članice osiguravaju da su sljedeći gospodarski subjekti odgovorni za štetu u skladu s ovom Direktivom:</p> <p>(a) proizvođač neispravnog proizvoda;</p> <p>(b) proizvođač neispravnog sastavnog dijela, ako je taj sastavni dio ugrađen u proizvod pod kontrolom proizvođača ili je s njim povezan i prouzročio je neispravnost tog proizvoda, ne dovodeći u pitanje odgovornost proizvođača iz točke (a);</p> <p>i</p> <p>(c) kad je riječ o proizvođaču proizvoda ili sastavnog dijela s poslovnim nastanom izvan Unije i ne dovodeći u pitanje odgovornost tog proizvođača:</p> <p>i. uvoznik neispravnog proizvoda ili sastavnog dijela;</p>	<p>Članak 16.</p> <p>Naslov iznad članka 1076. mijenja se i glasi: „<i>Odgovorni gospodarski subjekti</i>“.</p> <p>Članak 1076. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Gospodarski subjekti odgovorni za štetu u skladu s odredbama ovoga odsjeka su:</p> <p>1. proizvođač neispravnog proizvoda</p> <p>2. proizvođač neispravnog sastavnog dijela, ako je taj sastavni dio ugrađen u proizvod pod kontrolom proizvođača ili je s njim povezan i prouzročio je neispravnost tog proizvoda, ne dovodeći u pitanje odgovornost proizvođača iz točke 1) ovoga stavka, i</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>ii.ovlaštene predstavnici proizvođača; i iii.ako nema uvoznika s poslovnim nastanom u Uniji ni ovlaštenog predstavnika, pružatelj usluga provođenja narudžbi.</p> <p>Odgovornost proizvođača iz prvog podstavka točke (a) obuhvaća i svu štetu koju je prouzročio neispravni sastavni dio ako je ugrađen u proizvod pod kontrolom tog proizvođača ili je s njim povezan.</p> <p>2. Svaka fizička ili pravna osoba koja znatno izmijeni proizvod izvan kontrole proizvođača i nakon toga ga stavi na raspolaganje na tržištu ili ga stavi u uporabu smatra se proizvođačem tog proizvoda za potrebe stavka 1.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da je, ako se gospodarski subjekt među onima iz stavka 1. s poslovnim nastanom u Uniji ne može identificirati, svaki distributer neispravnog proizvoda odgovoran ako:</p> <p>(a) oštećenik zatraži od distributera da identificira gospodarski subjekt među onima iz stavka 1. s poslovnim nastanom u Uniji ili vlastitog distributera koji mu je isporučio taj proizvod; i (b) taj distributer ne identificira gospodarski subjekt ili vlastitog</p>	<p>3. kad je riječ o proizvođaču proizvoda ili sastavnog dijela s poslovnim nastanom izvan Europske unije i ne dovodeći u pitanje odgovornost tog proizvođača:</p> <p>a) uvoznik neispravnog proizvoda ili sastavnog dijela b) ovlaštene predstavnici proizvođača, i c) ako nema uvoznika s poslovnim nastanom u Europskoj uniji ni ovlaštenog predstavnika, pružatelj usluga provođenja narudžbi.</p> <p>(2) Odgovornost proizvođača neispravnog proizvoda obuhvaća i svu štetu koju je prouzročio neispravni sastavni dio ako je ugrađen u proizvod pod kontrolom tog proizvođača ili je s njim povezan.</p> <p>(3) Za štetu prouzročenu neispravnošću proizvoda odgovara i svaka fizička ili pravna osoba koja znatno izmijeni proizvod izvan kontrole proizvođača te ga potom učini dostupnim na tržištu ili ga stavi u uporabu.</p>		
--	--	--	--

<p>distributera, kako je navedeno u točki (a), u roku od mjesec dana od primitka zahtjeva iz točke (a).</p> <p>4. Stavak 3. ovog članka primjenjuje se i na svakog pružatelja internetske platforme koja potrošačima omogućuje sklapanje ugovora na daljinu s trgovcima i koji nije gospodarski subjekt, pod uvjetom da su ispunjeni uvjeti iz članka 6. stavka 3. Uredbe (EU) 2022/2065.</p> <p>5. Ako oštećene osobe ne uspiju dobiti naknadu zato što se nijedna od osoba iz stavaka od 1. do 4. ne može smatrati odgovornom u skladu s ovom Direktivom, ili zato što su odgovorne osobe nesolventne ili su prestale postojati, države članice mogu primijeniti postojeće nacionalne sektorske sustave naknade štete ili uspostaviti nove u skladu s nacionalnim pravom, koji se po mogućnosti ne financiraju javnim prihodima, kako bi se oštećenicima na odgovarajući način nadoknadila pretrpljena šteta prouzročena neispravnim proizvodima.</p>	<p>(4) Ako nije moguće identificirati niti jednog od gospodarskih subjekata navedenih u stavku 1. ovoga članka, za štetu prouzročenu neispravnošću proizvoda odgovara distributer neispravnog proizvoda ako oštećenik zatraži od njega da identificira nekog od gospodarskih subjekata iz stavka 1. ovog članka s poslovnim nastanom u Europskoj uniji ili distributera koji je njemu isporučio proizvod, a distributer to ne učini u roku od mjesec dana od primitka zahtjeva oštećenika.</p> <p>(5) Ako su ispunjene pretpostavke propisane u članku 6. stavku 3. Uredbe (EU) 2022/2065, stavak 4. ovoga članka primjenjuje se i na svakog pružatelja internetske platforme koji se ne smatra gospodarskim subjektom u smislu ovoga članka, a koji potrošačima omogućava sklapanje ugovora na daljinu s trgovcima.“.</p>		
---	--	--	--

<p>Članak 9.</p> <p>Otkrivanje dokaza</p> <p>1. Države članice osiguravaju da, na zahtjev osobe koja u postupku pred nacionalnim sudom traži naknadu štete koju je prouzročio neispravni proizvod („tužitelj”) i koja je iznijela činjenice i dokaze dostatne za utvrđivanje vjerodostojnosti zahtjeva za naknadu štete, tuženik mora otkriti relevantne dokaze koji su mu na raspolaganju, podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da, na zahtjev tuženika koji je iznio činjenice i dokaze dostatne za dokazivanje svoje potrebe za dokazima u svrhu osporavanja zahtjeva za naknadu štete, tužitelj mora, u skladu s nacionalnim pravom, otkriti relevantne dokaze koji su mu na raspolaganju.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da je otkrivanje dokaza na temelju stavaka 1. i 2. i u skladu s nacionalnim pravom ograničeno na ono što je nužno i proporcionalno.</p> <p>4. Države članice osiguravaju da nacionalni sudovi, pri utvrđivanju je li otkrivanje dokaza koje je zatražila jedna</p>	<p>Članak 14.</p> <p>Iza članka 1074. dodaje se naslov iznad članka i članak 1074.a koji glase:</p> <p style="text-align: center;"><i>„Otkrivanje dokaza</i></p> <p style="text-align: center;">Članak 1074.a</p> <p>(1) Na prijedlog tužitelja koji je iznio činjenice i predložio dokaze kojima je učinio vjerojatnim osnovanost zahtjeva za naknadu štete prouzročene neispravnim proizvodom, sud će, u skladu sa stavcima 3. i 4. ovoga članka, naložiti tuženiku da otkrije relevantne dokaze kojima raspolaže.</p> <p>(2) Na prijedlog tuženika koji je iznio činjenice i predložio dokaze kojima je učinio vjerojatnim potrebu za dokazima u svrhu osporavanja osnovanosti zahtjeva za naknadu štete prouzročene neispravnim proizvodom, sud će, u skladu sa stavcima 3. i 4. ovoga članka, naložiti tužitelju da otkrije</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
--	--	------------------------------	--

<p>od strana nužno i proporcionalno, uzimaju u obzir legitimne interese svih strana, uključujući treće strane, posebno u vezi sa zaštitom povjerljivih informacija i poslovnih tajni.</p> <p>5. Države članice osiguravaju da su, ako je tuženik obavezan otkriti informacije koje su poslovna tajna ili navodna poslovna tajna, nacionalni sudovi ovlašteni, na propisno obrazložen zahtjev jedne od strana ili na vlastitu inicijativu, poduzeti posebne mjere potrebne za očuvanje povjerljivosti tih informacija kad se one koriste ili se na njih upućuje tijekom sudskog postupka ili nakon njega.</p> <p>6. Države članice osiguravaju da su, ako je jedna od strana obavezna otkriti dokaze, nacionalni sudovi ovlašteni, na propisno obrazložen zahtjev protivne strane ili ako dotični nacionalni sud to smatra primjerenim i u skladu s nacionalnim pravom, zahtijevati da se takvi dokazi iznesu na lako dostupan i lako razumljiv način, ako nacionalni sud takvo iznošenje smatra proporcionalnim u smislu troškova i napora za stranu od koje se to zahtijeva.</p> <p>7. Ovim se člankom ne utječe na nacionalna pravila koja se odnose na otkrivanje dokaza prije pokretanja</p>	<p>relevantne dokaze kojima raspolaže.</p> <p>(3) Prilikom odlučivanja o prijedlogu za otkrivanje dokaza sud će uzeti u obzir i ocijeniti interese stranke koja traži otkrivanje dokaza u odnosu na interese druge stranke i trećih osoba od kojih se otkrivanje dokaza traži, a osobito uzevši u obzir interes tih osoba da:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. se ne otkrivaju dokazi, ako se predmetne činjenice mogu utvrditi i na temelju drugih dostupnih dokaza 2. dokazi budu određeni koliko je to moguće s obzirom na okolnosti pojedinog slučaja te da budu bitni za postupak 3. opseg i trošak otkrivanja ne budu toliki da su u očitom nerazmjeru sa značenjem činjenica koje se žele utvrditi, ili 4. se zaštite vlastite ili tuđe poslovne tajne te povjerljive informacije. 		
--	--	--	--

<p>sudskog postupka, ako takva pravila postoje.</p>	<p>(4) Sud može, ako to smatra prikladnim, naložiti da se dokazi koji se trebaju otkriti predoče u lako dostupnom i razumljivom obliku ako smatra da je takvo predočenje razmjerno, uzimajući u obzir troškove i terete za dotičnu stranku.“.</p>		
<p>Članak 10.</p> <p>Teret dokazivanja</p> <p>1. Države članice osiguravaju da tužitelj mora dokazati neispravnost proizvoda, pretrpljenu štetu i uzročno-posljedičnu vezu između te neispravnosti i te štete.</p> <p>2. Neispravnost proizvoda predmnijeva se ako je ispunjen bilo koji od sljedećih uvjeta:</p> <p>(a) tuženik nije otkrio relevantne dokaze u skladu s člankom 9. stavkom 1.;</p> <p>(b) tužitelj je dokazao da proizvod nije u skladu s obveznim zahtjevima za sigurnost proizvoda utvrđenima u pravu Unije ili nacionalnom pravu čija je svrha zaštita od rizika od štete koju je pretrpio oštećenik; ili</p> <p>(c) tužitelj je dokazao da je šteta prouzročena očitim kvarom proizvoda</p>	<p>Članak 13.</p> <p>Naslov iznad članka 1074. mijenja se i glasi: „<i>Teret dokazivanja</i>“.</p> <p>Članak 1074. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Oštećenik je dužan dokazati neispravnost proizvoda, štetu i uzročnu vezu između neispravnosti proizvoda i štete.</p> <p>(2) Proizvod se smatra neispravnim:</p> <p>1. ako gospodarski subjekt (tuženik) nije otkrio relevantne dokaze u skladu s člankom 1074.a stavkom 1. ovoga Zakona</p> <p>2. oštećenik (tužitelj) je dokazao kako proizvod nije u skladu s obveznim zahtjevima za sigurnost proizvoda utvrđenima u pravu</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>pri razumno predvidljivoj uporabi ili u uobičajenim okolnostima.</p> <p>3. Uzročno-posljedična veza između neispravnosti proizvoda i štete predmnijeva se ako je utvrđeno da je proizvod neispravan i da je vrsta prouzročene štete tipična za predmetnu neispravnost.</p> <p>4. Nacionalni sud predmnijeva neispravnost proizvoda ili uzročno-posljedičnu vezu između njegove neispravnosti i štete, ili oboje, ako, unatoč otkrivanju dokaza u skladu s člankom 9. i uzimajući u obzir sve relevantne okolnosti slučaja:</p> <p>(a) tužitelj se suočava s pretjeranim poteškoćama, posebno zbog tehničke ili znanstvene složenosti, u dokazivanju neispravnosti proizvoda ili uzročno-posljedične veze između njegove neispravnosti i štete, ili obojega; i</p> <p>(b) tužitelj je dokazao da je vjerojatno da je proizvod neispravan ili da postoji uzročno-posljedična veza između neispravnosti proizvoda i štete, ili oboje.</p> <p>5. Tuženik ima pravo pobijati bilo koju od predmnijeva iz stavaka 2., 3. i 4.</p>	<p>Europske unije ili nacionalnom pravu čija je svrha zaštita od rizika od štete koju je pretrpio oštećenik, ili</p> <p>3. oštećenik (tužitelj) je dokazao da je šteta prouzročena očitim kvarom proizvoda pri razumno predvidljivoj uporabi ili u uobičajenim okolnostima.</p> <p>(3) Uzročna veza između neispravnosti proizvoda i štete predmnijeva se ako je utvrđeno da je proizvod neispravan i da je prouzročena šteta tipična posljedica te neispravnosti.</p> <p>(4) Predmnijeva se neispravnost proizvoda ili uzročna veza između njegove neispravnosti i štete, ili oboje, ako, unatoč otkrivanju dokaza u skladu s člankom 1074.a ovoga Zakona i uzimajući u obzir sve relevantne okolnosti slučaja:</p> <p>1. oštećenik (tužitelj) se suočava s pretjeranim poteškoćama, posebno zbog tehničke ili znanstvene složenosti, u dokazivanju neispravnosti proizvoda ili uzročne veze između</p>		
--	--	--	--

	<p>njegove neispravnosti i štete, ili oboje, i</p> <p>2. oštećenik (tužitelj) je dokazao da je vjerojatno da je proizvod neispravan ili da postoji uzročna veza između neispravnosti proizvoda i štete, ili oboje.</p> <p>(5) Predmnjeve iz stavaka 2., 3. i 4. ovoga članka su oborive.“.</p>		
<p>Članak 11.</p> <p>Izuzeće od odgovornosti</p> <p>1. Gospodarski subjekt iz članka 8. nije odgovoran za štetu prouzročenu neispravnim proizvodom ako taj gospodarski subjekt dokaže bilo što od sljedećeg:</p> <p>(a) ako je riječ o proizvođaču ili uvozniku, da proizvod nije stavio na tržište ili ga nije stavio u uporabu;</p> <p>(b) ako je riječ o distributeru, da proizvod nije stavio na raspolaganje na tržištu;</p> <p>(c) da je vjerojatno da neispravnost koja je prouzročila štetu nije postojala u trenutku kada je proizvod stavljen na tržište, stavljen u uporabu ili, kad je riječ o distributeru, stavljen na raspolaganje na tržištu, ili da je ta</p>	<p>Članak 18.</p> <p>Članak 1078. mijenja se i glasi:</p> <p>„ (1) Gospodarski subjekt iz članka 1076. ovoga Zakona oslobađa se odgovornosti ako dokaže bilo što od sljedećeg:</p> <p>1. ako je riječ o proizvođaču ili uvozniku, da proizvod nije stavio na tržište ili u uporabu</p> <p>2. ako je riječ o distributeru, da proizvod nije učinio dostupnim na tržištu</p> <p>3. da je vjerojatno da neispravnost koja je prouzročila štetu nije postojala u trenutku kada je proizvod stavljen na tržište, stavljen u uporabu ili, kad je riječ o</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>neispravnost nastala nakon tog trenutka;</p> <p>(d) da je do neispravnosti koja je prouzročila štetu došlo zbog usklađenosti proizvoda s pravnim zahtjevima;</p> <p>(e) da objektivno stanje znanstvenog i tehničkog znanja u trenutku kada je proizvod stavljen na tržište ili stavljen u uporabu ili tijekom razdoblja u kojem je proizvod bio pod kontrolom proizvođača nije omogućilo da se otkrije neispravnost;</p> <p>(f) ako je riječ o proizvođaču neispravnog sastavnog dijela iz članka 8. stavka 1. prvog podstavka točke (b), da se neispravnost proizvoda u koji je taj sastavni dio ugrađen može pripisati konstrukciji tog proizvoda ili uputama koje je proizvođač tog proizvoda dao proizvođaču tog sastavnog dijela;</p> <p>(g) ako je riječ o osobi koja mijenja proizvod kako je navedeno u članku 8. stavku 2., da je neispravnost koja je prouzročila štetu povezana s dijelom proizvoda na koji izmjena ne utječe.</p> <p>2. Odstupajući od stavka 1. točke (c), gospodarski subjekt nije izuzet od odgovornosti ako je neispravnost proizvoda uzrokovana bilo čime od sljedećeg, pod uvjetom da je pod kontrolom proizvođača:</p>	<p>distributeru, učinjen dostupnim na tržištu, ili da je neispravnost nastala nakon tog trenutka</p> <p>4. da je do neispravnosti koja je prouzročila štetu došlo zbog usklađenosti proizvoda s pravnim zahtjevima</p> <p>5. da objektivno stanje znanstvenog i tehničkog znanja u trenutku kada je proizvod stavljen na tržište ili stavljen u uporabu ili tijekom razdoblja u kojem je proizvod bio pod kontrolom proizvođača nije omogućilo da se otkrije neispravnost</p> <p>6. da se neispravnost proizvoda u koji je taj sastavni dio ugrađen može pripisati konstrukciji tog proizvoda ili uputama koje je proizvođač tog proizvoda dao proizvođaču tog sastavnog dijela, ako je riječ o proizvođaču neispravnog sastavnog dijela iz članka 1076. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona</p> <p>7. da je neispravnost koja je prouzročila štetu povezana s dijelom proizvoda na koji izmjena ne utječe, ako je riječ o osobi koja mijenja proizvod kako je navedeno</p>		
---	---	--	--

<p>(a) povezanom uslugom; (b) softverom, uključujući njegova ažuriranja ili nadogradnje; (c) izostankom ažuriranja ili nadogradnji softvera koji su potrebni za održavanje sigurnosti; (d) znatnom izmjenom proizvoda.</p>	<p>u članku 1076. stavku 3. ovoga Zakona.</p> <p>(2) Odstupajući od stavka 1. točke 3. ovoga članka, gospodarski subjekt ne oslobađa se odgovornosti ako je neispravnost proizvoda uzrokovana bilo čime od sljedećeg, pod uvjetom da je pod kontrolom proizvođača:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. povezanom uslugom 2. softverom, uključujući njegova ažuriranja ili nadogradnje 3. izostankom ažuriranja ili nadogradnji softvera koji su potrebni za održavanje sigurnosti 4. znatnom izmjenom proizvoda. 		
<p>Članak 12.</p> <p>Odgovornost više gospodarskih subjekata</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje nacionalno pravo o pravu na doprinos ili regres, ako su dva ili više gospodarskih subjekata odgovorni za istu štetu u skladu s ovom Direktivom, države članice osiguravaju</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o obveznim odnosima 2023 (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23) članak/članci Solidarna odgovornost</p> <p>Članak 1077.</p> <p>Ako više osoba odgovara za štetu prouzročenu neispravnošću proizvoda, njihova je odgovornost solidarna.</p>

<p>da ih se može smatrati solidarno odgovornima.</p> <p>2. Proizvođač koji u proizvod ugradi softver kao sastavni dio nema pravo na regres od proizvođača neispravnog softverskog sastavnog dijela koji uzrokuje štetu u sljedećim slučajevima:</p>			
<p>(a) ako je proizvođač neispravnog softverskog sastavnog dijela u trenutku stavljanja na tržište tog softverskog sastavnog dijela bio mikropoduzeće ili malo poduzeće, što znači poduzeće koje je, kada ga se procjenjuje zajedno sa svim njegovim partnerskim poduzećima kako su definirana u članku 3. stavku 2. Priloga Preporuci Komisije 2003/361/EZ (21) i povezanim poduzećima kako su definirana u članku 3. stavku 3. tog priloga, ako postoje, mikropoduzeće kako je definirano u članku 2. stavku 3. tog priloga ili malo poduzeće kako je definirano u članku 2. stavku 2. tog priloga; i</p> <p>(b) ako je proizvođač koji je ugradio neispravni softverski sastavni dio u proizvod ugovorom dogovorio s proizvođačem neispravnog softverskog sastavnog dijela da se odrekne tog prava.</p>	<p>Članak 17.</p> <p>Iza članka 1077. dodaje se naslov iznad članka i članak 1077.a koji glase:</p> <p><i>„Pravo na regres od proizvođača neispravnog softverskog sastavnog dijela</i></p> <p>Članak 1077.a</p> <p>Proizvođač koji u proizvod ugradi softver kao sastavni dio nema pravo na regres od proizvođača neispravnog softverskog sastavnog dijela koji je prouzročio štetu u slučajevima:</p> <p>1. ako je proizvođač neispravnog softverskog sastavnog dijela u trenutku stavljanja na tržište tog softverskog sastavnog dijela bio mikropoduzeće ili malo poduzeće, što znači poduzeće koje je, kada ga se procjenjuje zajedno sa svim</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

	<p>njegovim partnerskim poduzećima kako su definirana u članku 3. stavku 2. Priloga Preporuci Komisije 2003/361/EZ (21) i povezanim poduzećima kako su definirana u članku 3. stavku 3. toga Priloga, ako postoje, mikropoduzeće kako je definirano u članku 2. stavku 3. toga Priloga ili malo poduzeće kako je definirano u članku 2. stavku 2. toga Priloga</p> <p>2. ako se proizvođač koji je ugradio neispravni softverski sastavni dio u proizvod ugovorom odrekao toga prava.“.</p>		
<p>Članak 13.</p> <p>Umanjivanje odgovornosti</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje nacionalno pravo o pravu na doprinos ili regres, države članice osiguravaju da se odgovornost gospodarskog subjekta ne umanjuje ni poništava ako je šteta prouzročena i neispravnošću proizvoda i radnjom ili propustom treće strane.</p> <p>2. Odgovornost gospodarskog subjekta može se umanjiti ili poništiti ako je šteta prouzročena i neispravnošću proizvoda</p>	<p>Članak 18.</p> <p>(3) Gospodarski subjekt se djelomično oslobađa odgovornosti ako je nastanku štete djelomično pridonio oštećenik ili osoba za koju on odgovara.</p> <p>(4) Ako je nastanku štete djelomično pridonijela treća osoba, ona odgovara solidarno s gospodarskim subjektom.“.</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>i krivnjom oštećenika ili bilo koje osobe za koju je oštećenik odgovoran.</p>			
<p>Članak 14.</p> <p>Pravo na regres</p> <p>Ako je za istu štetu odgovorno više gospodarskih subjekata, gospodarski subjekt koji je nadoknadio štetu oštećeniku ima pravo na pravna sredstva protiv drugih gospodarskih subjekata odgovornih na temelju članka 8., u skladu s nacionalnim pravom.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o obveznim odnosima 2023 (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23) članak/članci Regres isplatitelja</p> <p>Članak 1109.</p> <p>(1) Solidarni dužnik koji isplati više nego što iznosi njegov udio u šteti može zahtijevati od svakog od ostalih dužnika da mu naknadi ono što je platio za njega.</p> <p>(2) Koliko iznosi udio svakoga pojedinog dužnika, sud određuje s obzirom na težinu njegove krivnje i težinu posljedica koje su proistekle iz njegova djelovanja, odnosno propuštanja.</p> <p>(3) Ako se udjeli dužnika ne mogu utvrditi, na svakog pada jednak dio, osim ako pravičnost zahtijeva da se u konkretnom slučaju drukčije odluči.</p>

<p>Članak 15.</p> <p>Isključenje ili ograničenje odgovornosti</p> <p>Države članice osiguravaju da odgovornost gospodarskog subjekta u skladu s ovom Direktivom nije, u odnosu na oštećenika, ograničena ili isključena ugovornom odredbom ili nacionalnim pravom.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o obveznim odnosima 2023 (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23)</p> <p>članak/članci Zabrana ugovornog isključenja ili ograničenja odgovornosti</p> <p>Članak 1079.</p> <p>(1) Odgovornost proizvođača nije dopušteno ugovorom s oštećenikom unaprijed isključiti ili ograničiti.</p> <p>(2) Ništetna je ugovorna odredba suprotna odredbi stavka 1. ovoga članka.</p>

<p>Članak 16.</p> <p>Zastara</p> <p>1. Države članice osiguravaju da zastara za pokretanje postupka za traženje naknade štete obuhvaćene područjem primjene ove Direktive nastupa nakon tri godine. Zastara počinje teći na dan kad je oštećenik saznao ili je razumno trebao saznati za sve sljedeće elemente:</p> <p>(a) štetu; (b) neispravnost; (c) identitet relevantnog gospodarskog subjekta koji se može smatrati odgovornim za tu štetu u skladu s člankom 8.</p> <p>2. Ova Direktiva ne utječe na nacionalno pravo kojim se uređuje zastoje ili prekid zastare iz stavka 1.</p>		Nije preuzeto	<p>Preuzeto u: Zakon o obveznim odnosima 2023 (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23) članak/članci Rokovi ostvarivanja prava</p> <p>Članak 1080.</p> <p>(1) Tražbina popravljanja štete prouzročene neispravnim proizvodom zastarijeva u roku od tri godine od dana kad je oštećenik saznao ili morao saznati za štetu, neispravnost i osobu proizvođača.</p>
<p>Članak 17.</p> <p>Prekluzivni rok</p> <p>1. Države članice osiguravaju da oštećenik istekom razdoblja od deset godina više nema pravo na naknadu štete u skladu s ovom Direktivom, osim ako je taj oštećenik u međuvremenu pokrenuo postupak protiv gospodarskog subjekta koji se može smatrati odgovornim</p>	<p>Članak 20.</p> <p>U članku 1080. stavku 1. riječi „osobu proizvođača“ zamjenjuju se riječima „identitet gospodarskog subjekta“.</p> <p>Stavak 2. mijenja se i glasi:</p> <p>„(2) Pravo na popravljanje štete prouzročene neispravnim</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>u skladu s člankom 8. To razdoblje počinje teći:</p> <p>(a) na datum kada je neispravan proizvod koji je prouzročio štetu stavljen na tržište ili stavljen u uporabu; ili</p> <p>(b) u slučaju znatno izmijenjenog proizvoda, na datum kada je taj proizvod stavljen na raspolaganje na tržištu ili je stavljen u uporabu nakon njegove znatne izmjene.</p> <p>2. Iznimno od stavka 1., ako oštećenik nije mogao pokrenuti postupak u roku od deset godina od datuma iz stavka 1. zbog latentnosti tjelesne ozljede, oštećenik više nema pravo na naknadu štete u skladu s ovom Direktivom istekom razdoblja od 25 godina, osim ako je taj oštećenik u međuvremenu pokrenuo postupak protiv gospodarskog subjekta koji se može smatrati odgovornim u skladu s člankom 8.</p>	<p>proizvodom gasi se u roku od deset godina od dana kada je neispravan proizvod koji je prouzročio štetu stavljen na tržište ili u uporabu ili u slučaju znatno izmijenjenog proizvoda, od dana kada je taj proizvod učinjen dostupnim na tržištu ili stavljen u uporabu nakon njegove znatne izmjene, osim ako je u tom roku protiv gospodarskog subjekta pokrenut postupak pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja ili ostvarivanja tražbine na popravlanje štete iz ovoga odsjeka.“.</p> <p>Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:</p> <p>„(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, ako oštećenik nije mogao pokrenuti postupak u roku iz stavka 2. ovoga članka zbog latentnosti tjelesne ozljede, pravo na popravlanje štete prouzročene neispravnim proizvodom gasi se u roku od 25 godina.“.</p>		
---	--	--	--

<p>Članak 18.</p> <p>Odstupanje od obrane na temelju rizika od naknadnog razvoja</p> <p>1. Odstupajući od članka 11. stavka 1. točke (e), države članice mogu u svojim pravnim sustavima zadržati postojeće mjere u smislu kojih su gospodarski subjekti odgovorni čak i ako dokažu da objektivno stanje znanstvenog i tehničkog znanja u trenutku kada je proizvod stavljen na tržište ili stavljen u uporabu ili tijekom razdoblja u kojem je proizvod bio pod kontrolom proizvođača nije omogućilo da se otkrije neispravnost.</p> <p>Svaka država članica koja želi zadržati mjere u skladu s ovim stavkom dostavlja tekst mjera Komisiji najkasnije 9.prosinca 2026. Komisija o tome obavješćuje druge države članice.</p> <p>2. Odstupajući od članka 11. stavka 1. točke (e), države članice mogu u svojim pravnim sustavima uvesti ili izmijeniti mjere u smislu kojih su gospodarski subjekti odgovorni čak i ako dokažu da objektivno stanje znanstvenog i tehničkog znanja u trenutku kada je proizvod stavljen na tržište ili stavljen u uporabu ili tijekom razdoblja u kojem je proizvod bio pod kontrolom</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>U odnosu na članak 18. RH nije odlučila preuzeti u Direktivi predloženu mjeru.</p>
--	--	----------------------------------	---

<p>proizvođača nije omogućilo da se otkrije neispravnost.</p> <p>3. Mjere iz stavka 2. moraju biti:</p> <p>(a)ograničene na posebne kategorije proizvoda;</p> <p>(b)opravdane ciljevima od javnog interesa; i</p> <p>(c)proporcionalne na način da su prikladne za osiguravanje postizanja zadanih ciljeva i ne nadilaze ono što je potrebno za postizanje tih ciljeva.</p> <p>4. Svaka država članica koja želi uvesti ili izmijeniti mjeru iz stavka 2. dostavlja tekst predložene mjere Komisiji, kao i obrazloženje o tome kako je ta mjera s usklađena sa stavkom 3. Komisija o tome obavješćuje druge države članice.</p> <p>5. Komisija može, u roku od šest mjeseci od primitka obavijesti u skladu sa stavkom 4., izdati mišljenje o tekstu predložene mjere i obrazloženju te mjere, uzimajući u obzir sve primjedbe primljene od drugih država članica. Država članica koja želi uvesti ili izmijeniti tu mjeru stavlja tu mjeru u mirovanje na razdoblje od šest mjeseci nakon što je o njoj obavijestila Komisiju, osim ako Komisija svoje mišljenje izda ranije.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 19.</p> <p>Transparentnost</p> <p>1. Države članice objavljuju, u lako dostupnom i u elektroničkom obliku, svaku pravomoćnu presudu koju su donijeli njihovi nacionalni žalbeni sudovi ili sudovi najvišeg stupnja u postupcima pokrenutima na temelju ove Direktive. Takve se presude objavljuju u skladu s nacionalnim pravom.</p> <p>2. Komisija uspostavlja i održava lako i javno dostupnu bazu podataka koja sadržava presude iz stavka 1.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Sudski poslovnik 2026 (NN 37/14, 49/14, 8/15, 35/15, 123/15, 45/16, 33/17, 29/17, 34/17, 57/17, 101/18, 119/18, 81/19, 128/19, 39/20, 47/20, 138/20, 147/20, 70/21, 99/21, 145/21, 23/22, 12/23, 122/23, 55/24, 136/24, 20/26) članak/članci Članak 37.</p> <p>(1) Oglasna ploča suda vodi se u elektroničkom obliku.</p> <p>(2) Na oglasnoj ploči objavljuju se sudske odluke i druga pismena sukladno odredbama o vođenju pojedinih sudskih postupaka. Prilikom objave na oglasnoj ploči, odluke i druga pismena anonimiziraju se u skladu s odlukom koju donosi ministar nadležan za poslove pravosuđa.</p> <p>(3) Ako se pismena iz stavka 2. ovoga članka ističu u elektroničkom obliku i postoje tehnički preduvjeti za automatsku objavu iz informacijskog</p>

			<p>sustava koji se koristi u sudu, za urednu i pravodobnu objavu skrbi administrativni referent – sudski zapisničar u referadi suca ili sudskog savjetnika. U informacijskom sustavu automatski se evidentira vrijeme stavljanja i skidanja pismena s oglasne ploče.</p> <p>(4) Ako se pismena iz stavka 2. ovoga članka ističu u elektroničkom obliku i ne postoje tehnički preduvjeti za automatsku objavu iz informacijskog sustava koji se koristi u sudu, za urednu i pravodobnu objavu skrbi službenik određen godišnjim rasporedom poslova. Ispis potvrde o stavljanju i skidanju pismena s oglasne ploče ulaže se u spis na koji se odnosi potvrda.</p>
<p>Članak 20.</p> <p>Evaluacija</p> <p>Komisija do 9. prosinca 2030. i svakih pet godina nakon toga provodi evaluaciju primjene ove Direktive i podnosi izvješće Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru. Ta izvješća uključuju informacije o troškovima i koristima prenošenja ove Direktive, usporedbu sa zemljama OECD-</p>		Nije potrebno preuzimanje	Odredba nije predmet prenošenja.

<p>a i dostupnost osiguranja od odgovornosti za proizvode.</p>			
<p>Članak 21.</p> <p>Stavljanje izvan snage i prijelazna odredba</p> <p>Direktiva 85/374/EEZ stavlja se izvan snage s učinkom od 9. prosinca 2026. Međutim, ona se nastavlja primjenjivati na proizvode stavljene na tržište ili stavljene u uporabu prije tog datuma.</p> <p>Upućivanja na direktivu stavljenju izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga.</p>	<p>ZAVRŠNA ODREDBA</p> <p>Članak 21.</p> <p>Ovaj Zakon objavit će se u „Narodnim novinama“, a stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“, osim članka 3. do 7. ovoga Zakona koji stupaju na snagu 31. srpnja 2026., te članka 10. do 19. ovoga Zakona koji stupaju na snagu 9. prosinca 2026.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
<p>Članak 22.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom do</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba nije predmet prenošenja.</p>

<p>9. prosinca 2026. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.</p> <p>Kada države članice donose te mjere, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih mjera nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>			
<p>Članak 23.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba nije predmet prenošenja.</p>
<p>Članak 24.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba nije predmet prenošenja.</p>

<p>PRILOG</p> <p>Korelacijska tablica</p> <p>Direktiva 85/374/EEZ</p> <p>Članak 1. — — Članak 2. — Članak 3. stavak 1. Članak 3. stavak 2. — Članak 3. stavak 3. — — Članak 4. — Članak 5. —</p> <p>Ova Direktiva</p> <p>Članak 1. Članak 2. stavak 2. Članak 3. Članak 4. točka 1. Članak 4. točke od 2. do 9., točka 11. i točke od 13. do 18. Članak 4. točka 10. i članak 8. stavak 1. prvi podstavak točke (a) i (b) Članak 4. točka 12. i članak 8. stavak 1. prvi podstavak točka (c) podtočka i. Članak 5. Članak 8. stavak 3. Članak 8. stavak 1. prvi podstavak točka (c) podtočke ii. i iii. i drugi podstavak te stavci 2., 4. i 5. Članak 9. Članak 10. stavak 1. Članak 10. stavci od 2. do 5. članak 12. stavak 1. Članak 12. stavak 2.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba nije predmet prenošenja.</p>
--	--	----------------------------------	---

Članak 6.	Članak 7.		
Članak 7.	Članak 11.		
Članak 8.	Članak 13.		
—	Članak 14.		
Članak 9. prvi stavak točka (a)	Članak 6. stavak 1. točka (a)		
Članak 9. prvi stavak točka (b)	Članak 6. stavak 1. točka (b)		
—	Članak 6. stavak 1. točka (c)		
—	Članak 6. stavak 2.		
Članak 9. drugi stavak	Članak 6. stavak 3.		
Članak 10.	Članak 16.		
Članak 11.	Članak 17. stavak 1.		
—	Članak 17. stavak 2.		
Članak 12.	Članak 15.		
—	Članak 19.		
Članak 13.	Članak 2. stavak 5. točke (b) i (c)		
—	Članak 2. stavak 5. točka (a)		
Članak 14.	Članak 2. stavak 3.		
—	Članak 18. stavak 1.		
Članak 15.	Članak 18. stavak 2.		
stavak 1. točka (b)			
Članak 15.	Članak 18. stavci 3., 4. i 5.		
stavci 2. i 3.			
Članak 16.	—		
Članak 17.	Članak 2. stavak 1.		
—	Članak 20.		
—	Članak 21.		

Članak 18.	—			
Članak 19.	Članak 22. stavak 1.			
Članak 20.	Članak 22. stavak 2.			
Članak 21.	Članak 20.			
—	Članak 23.			
Članak 22.	Članak 24.			